Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul VIII — Nr. 836
Luni 30 aprilie 1962

8 pagini
Prețul 40 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și al Comitetului Central
al Uniunii Sindicatelor din întreprinderile și instituțiile agricole

„Victoria socialismului la sate va exercita o profundă înrîurire asupra tuturor domeniilcr vieții social-economice a țării, va da un puternic avînt muncii creatoare a poporului nostru pentru desăvîrșirea construcției socialismului".

(Din Raportul prezentat de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej la Sesiunea extraordinară a Marii Adunări Naționale).

Sesiunea extraordinară a Marii Adunări Naționale

Vineri 27 aprilie s-a deschis în Capitală sesiunea extraordinară a Marii Adunări Naționale a R. P. Romîne. Sesiunea își desfășoară lucrările în Pavilionul Expoziției Economiei Naționale.

Intregul București trăiește atmosfera acestui eveniment deosebit. Marile bulevarde, străzile principale ale orașului, clădirile centrale sînt împodobite. Pretutindeni flutură steaguri tricolore și roșii. Pe mari pancarte sînt scrise urări de succes lucrărilor sesiunii.

La sesiune participă, alături de deputații Marii Adunări Naționale, 11.000 de invitați: președinții gospodăriilor agricole colective, specialiști care lucrează nemijlocit în producția agricolă, lucrători din gospodăriile agricole de stat și stațiunile de mașini și tractoare, oameni de știință și cultură, ingineri și muncitori fruntași din uzinele constructoare de mașini și din industria chimică, lucrători de partid și de stat.

Pe piepturile lor strălucesc înalte ordine și medalii ale R. P. Romîne, medalia „In cinstea încheierii colectivizării agriculturii".

La sesiune asistă șefii misiunilor diplomatice acreditați în R. P. Romînă, corespondenții permanenți ai presei străine la București, trimișii speciali ai unor agenții de presă și ziare de peste hotare.

Fundalul tribunei prezidiului este dominat de stema Republicii Populare Romîne.

Sosirea conducătorilor partidului și statului este întîmpinată cu aplauze furtunoase și ovații. Răsună puternice urale.

In tribuna prezidiului, în loja din dreapta iau loc tovarășii: Gheorghe Gheorghiu-Dej, Ion Gheorghe Maurer, Gheorghe Apostol, Emil Bodnăraș, Petre Borilă, Nicolae Ceaușescu, Chivu Stoica, Alexandru Drăghici, Alexandru Moghioroș, Dumitru Coliu, Leonte Răutu, Leontin Sălăjan, Mihai Dalea, Alexandru Bîrlădeanu.

In loja din stînga iau loc membrii Consiliului de Stat al R. P. Romîne.

In tribuna prezidiului se află membrii și membrii supleanți ai C. C. al P.M.R., miniștrii.

Tovarășul Ștefan Voitec, președintele Marii Adunări Naționale, declară deschise lucrările sesiunii.

Sesiunea a adoptat următoarea ordine de zi:

1. Raport cu privire la încheierea colectivizării și reorganizarea conducerii agriculturii.

2. Proiectul de lege cu privire la înființarea Consiliului Superior al Agriculturii și a consiliilor agricole regionale și raionale.

Primit cu puternice aplauze și ovații îndelungate, tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, *prim-secretar al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn, președintele Consiliului de Stat al R. P. Romîne, prezintă Raportul cu privire la încheierea colectivizării și reorganizarea conducerii agriculturii.*

Cuvîntarea tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej a fost subliniată în repetate rînduri cu aplauze furtunoase și ovații.

In timpul prînzului comisiile pentru agricultură și silvicultură, administrativă și juridică ale Marii Adunări Naționale s-au întrunit pentru a studia și a întocmi un raport comun asupra proiectului de lege cu privire la înființarea Consiliului Superior al Agriculturii și a consiliilor agricole regionale și raionale depus de Consiliul de Miniștri la Biroul M.A.N. Totodată proiectul de lege a fost distribuit tuturor deputaților.

Ședința de după-amiază a început la ora 17. Ținînd seama de deosebita însemnătate a problemelor supuse spre examinare și de faptul că un număr mare de invitați și-au exprimat dorința de a lua cuvîntul, Marea Adunare Națională a aprobat în unanimitate ca în afară de deputați la discuții să participe și invitați.

A început discuția generală la ambele puncte de pe ordinea de zi a sesiunii.

Au luat cuvîntul președintele Consiliului de Miniștri, Ion Gheorghe Maurer, *deputatul* Vasile Vîlcu, *prim-*

(Continuare în pag. 4-a)

Raport cu privire la încheierea colectivizării și reorganizarea conducerii agriculturii

prezentat de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej

Tovarăși,

Sesiunea extraordinară a Marii Adunări Naționale este consacrată unui măreț eveniment istoric în viața poporului nostru: terminarea colectivizării agriculturii. In Republica Populară Romînă socialismul a învins definitiv la orașe și sate. *(aplauze puternice, îndelungate).*

Această victorie ridică pe o treaptă mai înaltă alianța muncitorească-țărănească și unitatea moral-politică a întregului popor. Cele două clase sociale prietene, clasa muncitoare, conducătoare a tuturor oamenilor muncii, și clasa țărănimii colectiviste, împreună cu intelectualitatea, merg umăr la umăr înainte. sub conducerea încercată a partidului, spre desăvîrșirea construirii societății socialiste și trecerea treptată la construirea comunismului. *(aplauze puternice).*

Sectorul socialist din agricultură deține astăzi 96% din suprafața arabilă și 93,4 la sută din suprafața agricolă a țării; gospodăriile colective cuprind 3.201.000 de familii, aproape totalitatea familiilor țărănești. **Obiectivul stabilit de Congresul al III-lea al P.M.R. în domeniul transformării socialiste a agriculturii a fost realizat cu aproape 4 ani înainte de termen.** *(aplauze puternice).*

Permiteți-mi tovarăși ca, de la tribuna acestei sesiuni extraordinare a Marii Adunări Naționale, în numele Comitetului Central al partidului, al Consiliului de Stat și al guvernului, să felicit din toată inima harnica noastră țărănime, care a urmat cu hotărîre calea arătată de partid, organele și organizațiile de partid, sfaturile populare, activul de partid și de stat, care au desfășurat o muncă politică și organizatorică de mare amploare; pe inginerii agronomi, zootehnici, hortiviticoli, mecanizatori, lucrători din gospodăriile de stat și din stațiunile de mașini și tractoare, pentru munca lor plină de entuziasm și devotament *(aplauze îndelungate).*

Eroica noastră clasă muncitoare, întregul popor sărbătoresc cu mare bucurie victoria obținută. Mîndru de succesele sale, încrezător în viitor, poporul nostru muncește cu nesecată putere de creație pentru ca ziua lui de mîine să fie însorită și înfloritoare, ca această primăvară minunată *(vii aplauze).*

Mari succese în dezvoltarea întregii economii naționale

Tovarăși,

La lucrările sesiunii noastre participă, alături de deputații Marii Adunări Naționale, 11 mii de invitați: președinții tuturor gospodăriilor colective, specialiști care lucrează nemijlocit în producția agricolă, lucrători din gospodăriile de stat și din stațiunile de mașini și tractoare, oameni de știință, ingineri și muncitori fruntași din uzinele constructoare de mașini agricole și din industria chimică, lucrători de partid și de stat.

Acest caracter cu adevărat reprezentativ al sesiunii de față oglindește profundul democratism al regimului nostru, participarea nemijlocită la conducerea statului a poporului muncitor, făuritor al destinelor sale.

Sesiunea va face bilanțul uriașei activități desfășurate de oamenii muncii, sub conducerea partidului, pe tărîmul transformării socialiste a agriculturii; vom avea de dezbătut problemele privind creșterea continuă a producției agricole, reorganizarea conducerii agriculturii corespunzător cu cerințele noii sale etape de dezvoltare, asigurarea agriculturii socialiste cu cadre de specialiști. Adoptarea măsurilor supuse dezbaterii Marii Adunări Naționale va aduce o prețioasă contribuție la ridicarea agriculturii pe o treaptă superioară, la consolidarea victoriei repurtate prin înfăptuirea colectivizării.

Profundele transformări revoluționare care au avut loc la sate s-au înfăptuit în condițiile dezvoltării întregii economii naționale pe o linie mereu ascendentă, echilibrată, toate ramurile crescînd armonios, în ritm susținut.

În cei 13 ani de economie planificată, partidul a urmat consecvent politica leninistă de industrializare socialistă, punînd în centrul atenției dezvoltarea industriei grele și în primul rînd a industriei constructoare de mașini, factor hotărîtor în crearea bazei tehnice-materiale a socialismului, în dezvoltarea tuturor ramurilor economiei.

Producția industrială a fost în 1961 de aproape 5 ori și jumătate mai mare decît în 1949. În anul 1961 producția industriei constructoare de mașini, a industriei energiei electrice și a materialelor de construcții este de peste 12 ori mai mare decît în 1938, iar a industriei chimice de peste 14 ori.

În perioada 1949—1961 au fost reutilate, modernizate și dezvoltate aproape 500 de întreprinderi existente și au fost construite în industria republicană peste 280 de întreprinderi și secții noi.

Promovarea cu consecvență a progresului tehnic în toate ramurile economiei, înzestrarea întreprinderilor cu utilaje moderne, de mare randament, a permis ca o parte tot mai mare din sporul de producție să se realizeze pe seama creșterii productivității muncii.

Realizările primului trimestru al acestui an, care va încheia prima jumătate a planului de 6 ani, depășesc prevederile planului și înregistrează față de perioada corespunzătoare a anului trecut un spor de circa 13 la sută pe ansamblul industriei. Am produs în trimestrul I al acestui an de 2—3 ori mai multă energie electrică, fontă, oțel, produse sodice și altele decît în tot anul 1938.

Rezultatele obținute pînă în prezent în realizarea planului de 6 ani arată că sarcinile stabilite de cel de al III-lea Congres al P.M.R. vor fi îndeplinite cu succes.

Dezvoltarea multilaterală a economiei, ritmul înalt de creștere a producției în toate ramurile industriei au dus an de an la extinderea relațiilor economice externe, la creșterea și îmbunătățirea structurii exportului, la lărgirea volumului și nomenclaturii importului. În prezent țara noastră are relații comerciale cu peste 80 de țări; volumul total al comerțului exterior a sporit între 1949—1961 de peste 4 ori.

În agricultură media anuală a producției totale de cereale în anii 1956—1960 a depășit cu 1.170.000 tone, iar în 1961 cu 2.600.000 tone media anilor 1934—1938; la floarea soarelui producția totală a fost în 1961 de zece ori, la sfecla de zahăr de 7 ori și jumătate, iar la cartofi de 2,2 ori mai mare decît media producției totale a anilor 1934—1938.

În ce privește creșterea animalelor, din datele recensămîntului rezultă că la începutul acestui an numărul bovinelor a fost de 4.707.000, cu peste 1.055.000 mai mare decît în 1938, numărul vacilor de 2.144.000, cu 357.000 mai mare, al porcinelor de 4.665.000, cu aproape două milioane mai mare, iar al ovinelor de 12.846.000, cu circa 2.400.000 mai mare. Dacă se are în vedere că războiul și anii de secetă 1946—1947 au cauzat pierderi considerabile efectivului de animale, rezultatele obținute în sporirea șeptelului apar și mai remarcabile.

Ca urmare a creșterii numărului animalelor din rasele ameliorate și a îmbunătățirii furajării și îngrijirii lor, s-au obținut an de an sporuri însemnate la principalele produse animale. În anul 1961 producția de lapte a fost cu 57,5 la sută, de lînă cu 47,4 la sută, de carne în greutate vie cu 54 la sută, iar producția de ouă cu 136 la sută mai mare decît în 1950.

Sporirea producției agricole vegetale și animale a asigurat satisfacerea nevoilor crescînde de consum ale populației și a cerințelor aprovizionării industriei cu materii prime.

Potențialul economic al țării noastre se reflectă în venitul național, care în anul 1961 a fost de peste 3 ori și jumătate mai mare decît în 1949. Datorită sporirii resurselor materiale și financiare ale țării a fost posibil ca în această perioadă să se investească pentru dezvoltarea economiei naționale peste 180 miliarde lei, de aproape 10 ori mai mult decît întregul buget al statului din anul 1950. Ca urmare a creșterii acumulărilor, volumul investițiilor prevăzut pe anul în curs este de peste 8 ori mai mare decît cel din anul 1949.

Rezultatele remarcabile obținute în dezvoltarea economiei naționale și în creșterea productivității muncii asigură ridicarea continuă și sistematică a nivelului de trai al oamenilor muncii. În ultimii 12 ani, salariul real a crescut de două ori, cheltuielile statului pentru acțiuni social-culturale de 5 ori; au luat un mare avînt construcțiile de locuințe; volumul desfacerilor de mărfuri prin comerțul socialist a sporit în 1961 de aproape 5 ori față de 1949.

Realizările de seamă dobîndite prin munca entuziastă și plină de abnegație a poporului nostru sînt strîns legate de sprijinul frățesc, multilateral, pe care ni-l acordă Uniunea Sovietică, de colaborarea și întrajutorarea tovărășească cu țările socialiste *(aplauze puternice).*

Țările lagărului socialist lărgesc și perfecționează coordonarea planurilor de dezvoltare economică, specializarea și cooperarea în diferite ramuri de producție, schimbul de experiență în domeniul realizărilor tehnico-științifice, adîncind diviziunea internațională socialistă a muncii și valorificînd mai bine avantajele sistemului economic socialist. Aceasta contribuie la întărirea economiei naționale a fiecărei țări, la accelerarea progresului tehnic, la realizarea unor ritmuri înalte de dezvoltare și prin aceasta la întărirea sistemului mondial socialist, la victoria lui în întrecerea pașnică cu capitalismul *(aplauze).*

Victoria socialismului la sate — o confirmare strălucită a justeței politicii partidului

Tovarăși,

Lupta partidului nostru pentru înfăptuirea obiectivului său strategic, victoria deplină a socialismului, a cunoscut după eliberarea țării cîteva etape.

In prima etapă a revoluției populare, partidul a pus în centrul programului de transformare democratică a țării lupta pentru exproprierea pămîntului moșieresc și împărțirea lui țărănimii muncitoare. In focul ei s-a închegat alianța trainică dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare. Lichidarea prin reforma agrară a rămășițelor feudale în agricultură și desființarea moșierimii ca clasă au însemnat rezolvarea sarcinii fundamentale a desăvîrșirii revoluției burghezo-democratice, au creat premizele pentru trecerea la înfăptuirea revoluției socialiste.

O mare contribuție la făurirea alianței muncitorești-țărănești,

(Continuare în pag. 2-a)

Aspect din timpul lucrărilor sesiunii extraordinare a Marii Adunări Naționale

Raportul prezentat de tovarăşul Gh. Gheorghiu-Dej

(Urmare din pag. 1-a)

la realizarea reformei agrare şi instaurarea puterii populare a adus-o organizaţia largă a ţărănimii, care în întreaga ei activitate a urmat Partidul Comunist, Frontul Plugarilor, condus de eminentul om de stat şi înflăcăratul patriot dr. Petru Groza.

Într-un termen istoriceşte extrem de scurt, sub conducerea partidului, clasa muncitoare aliată cu ţărănimea a înfrînt şi a izgonit de la putere clasele exploatatoare, a cucerit întreaga putere, a naţionalizat principalele mijloace de producţie şi a trecut la construirea societăţii socialiste. *(aplauze).*

În noua etapă a revoluţiei, partidul nostru s-a călăuzit neabătut după învăţătura lui Lenin care arată că mica producţie de mărfuri generează în mod inevitabil în proporţie de masă capitalism şi burghezie, că pentru victoria deplină a noii orînduiri, socialismul trebuie construit nu numai la oraşe ci şi la sate.

Mica gospodărie ţărănească face cu neputinţă mecanizarea şi organizarea pe baze ştiinţifice a producţiei agricole, frînează însăşi dezvoltarea industriei şi creşterea continuă a pieţii interne, naşte contradicţii între ritmul înalt de creştere a industriei şi starea de înapoiere a agriculturii, împiedică dezvoltarea planificată, armonioasă a întregii economii.

Singura cale de lichidare a acestei contradicţii este transformarea socialistă a satului, treptata înlocuire a micii producţii de mărfuri prin marea gospodărie socialistă.

Realizarea acestei sarcini are o uriaşă importanţă economică, politică şi socială pentru fiecare ţară care trece de la capitalism la socialism şi îndeosebi pentru ţări cu o ţărănime numeroasă şi o pondere însemnată a agriculturii în ansamblul economiei naţionale.

Linia trasată de partid acum 13 ani, la istorica plenară din martie 1949 a Comitetului Central, a stat la temelia întregii munci desfăşurate de atunci şi pînă astăzi în transformarea socialistă a agriculturii.

Aplicînd creator la condiţiile ţării noastre planul cooperatist al lui Lenin, învăţînd din bogata experienţă a Partidului Comunist al Uniunii Sovietice în construcţia socialistă la sate, partidul a desfăşurat o muncă îndelungată şi răbdătoare pentru a convinge ţărănimea muncitoare să-şi unească micile gospodării în mari gospodării agricole socialiste.

Politica consecventă de întărire a alianţei cu ţărănimea săracă şi mijlocaşă a dus la crearea şi dezvoltarea sectorului socialist din agricultură. Faţă de chiaburime, partidul a adoptat politica de îngrădire care a dus la micşorarea treptată a puterii ei economice, la îngustarea continuă a sferei ei de exploatare şi la lichidarea ei ca clasă. Prin aceasta s-a pus capăt pentru totdeauna exploatării omului de către om.

Caracteristic pentru procesul de transformare socialistă a agriculturii a fost înaintarea treptată, continuă, pe măsura convingerii ţărănimii de a trece pe drumul agriculturii socialiste şi pe măsura creării bazei tehnice-materiale necesare.

Un rol deosebit de important l-au avut la noi întovărăşirile agricole, ca formă simplă, intermediară de cooperare socialistă în producţia agricolă. Întovărăşirile s-au dovedit a fi o adevărată şcoală, care a educat masele ţărăneşti în spiritul muncii în comun, le-a deprins cu organizarea socialistă a muncii, a înlesnit trecerea lor la gospodăria colectivă.

În 1949 se numărau în total 3.067.000 de gospodării individuale. De la constituirea în 1949 a primelor gospodării agricole colective — pionierii agriculturii noastre socialiste — sectorul colectivist a crescut treptat, ajungînd să cuprindă în anul 1952 un număr de 166.000 familii cu 664.000 hectare suprafaţă arabilă.

Începînd din 1952 s-a luat curs spre înfiinţarea întovărăşirilor agricole, care au cuprins chiar în primul an 84.000 de familii, cu 188.000 hectare suprafaţă arabilă. În anii următori, ritmul transformării socialiste a agriculturii s-a accentuat; întovărăşirile au crescut mult mai repede decît gospodăriile colective, cuprinzînd tot mai multe familii şi suprafeţe tot mai mari de teren.

În 1959, în întovărăşiri se aflau 1.767.000 familii, cu 2.988.000 hectare teren arabil. În cadrul sectorului cooperatist din agricultură ele erau preponderente ca suprafaţă şi număr de familii, cuprinzînd de peste două ori mai multe familii decît se aflau în gospodăriile colective. În acel an, începînd mişcarea de trecere în masă a ţărănimii spre forma superioară a cooperativei agricole, au intrat în gospodăriile colective mai multe familii decît au intrat în cei zece ani de la începutul colectivizării. Este deosebit de instructiv că întreaga majoritate a acestor familii ţărăneşti a trecut prin şcoala întovărăşirii.

Perioada de după Congresul al III-lea al partidului se caracterizează prin ritmul mult mai intens de creştere a gospodăriilor colective.

Trecerea în masă a ţărănimii spre colectivizare s-a accentuat după Plenara C.C. din 30 iunie—1 iulie 1961 şi mai ales după Consfătuirea pe ţară a colectiviştilor din decembrie 1961. Lucrările Consfătuirii şi chemarea adresată de colectivişti au avut un mare ecou în rîndurile întregii ţărănimi.

Munca politică desfăşurată de organele şi organizaţiile de partid, de întregul activ de partid pentru lămurirea şi convingerea ţărănimii a luat caracterul unei din cele mai largi acţiuni politice şi organizatorice de masă a partidului.

O trăsătură fundamentală a politicii noastre la sate constă în faptul că partidul a concentrat permanent eforturile principale în direcţia consolidării economice a gospodăriilor colective, astfel ca ele, prin exemplul viu al rezultatelor obţinute în producţie şi în ridicarea nivelului de trai al colectiviştilor, să devină un mijloc puternic de convingere a maselor ţărăneşti că numai acesta este drumul pe care trebuie să-l urmeze.

Încheierea colectivizării spulberă definitiv teoriile reacţionare că ţărănimea ar fi chipurile refractară socialismului.

Ştirea trecerii în masă a ţărănimii pe calea colectivizării a fost primită cu mare dezamăgire şi amărăciune de foştii exploatatori, de ideologii capitalismului, pentru că această măreaţă victorie a socialismului înseamnă năruirea pentru totdeauna a speranţelor lor în restabilirea vechilor rînduieli. *(aplauze).*

Transfugii pripăşiţi la posturile de radio imperialiste deplîng trecerea ţărănimii pe făgaşul socialismului şi vorbesc cu nostalgie despre „amintirea evocatoare a unui trecut fericit", despre „satul pitoresc şi patriarhal de altădată". Cum arăta satul acesta „pitoresc şi patriarhal", care era trecutul acesta „fericit"? Ţărănimea îşi aminteşte foarte bine de anii cînd muncea din zori pînă în noapte pe pămîntul moşierilor şi chiaburilor, neavînd nici cele mai elementare condiţii de viaţă omenească; de lipsa de pămînt, apăsarea moşierului, cămătarului, perceptorului, biciul vătafului şi patul de armă al jandarmului; de înăbuşirea în sînge a răscoalelor, cînd cuţitul ajungea la os şi ţărănimea se ridica împotriva stăpînirii boiereşti, ca în 1907 cînd au fost ucişi 11.000 de ţărani, iar alte zeci de mii au umplut ocnele şi închisorile.

Recensămîntul din 1930 a găsit 700.000 de familii ţărăneşti fără nici un petec de pămînt; alte 610.000 familii nu aveau, în medie, decît un pogon. În acelaşi timp însă, un număr de 12.200 moşieri stăpîneau o suprafaţă arabilă mai mare decît 2.460.000 de familii ţărăneşti laolaltă.

Statistica făcută de Ministerul Agriculturii în 1935 a arătat că aproape 37 la sută din gospodăriile ţărăneşti nu aveau nici o vită de muncă, o treime nu aveau nici o vacă, aproape o jumătate nici un porc şi nici o oaie. Monografia făcută de Institutul de Ştiinţe Sociale în 1938 a găsit un plug la 3 gospodării, o grapă la 4 gospodării cu suprafeţe între 1—3 hectare. Milioane de ţărani care nu îşi puteau asigura pe mica proprietate de pămînt existenţa lor şi a copiilor, erau îndatoraţi pînă în gît la bancheri şi cămătari, din cauza ratelor pe care trebuiau să le plătească pentru aşa-zisa împroprietărire, a împrumuturilor făcute pentru cumpărarea de vite sau unelte, a impozitelor şi dobînzilor. În 1929, după datele economiştilor burghezi, aproape 2,5 milioane de mici gospodării ţărăneşti aveau datorii de 37.4 miliarde de lei.

După datele oficiale ale vremii, analfabetismul cuprindea mai mult de jumătate din totalul populaţiei rurale, iar asistenţa medicală la sate lipsea aproape cu desăvîrşire; 20 la sută din copiii pînă la un an mureau cu zile din cauza bolilor sociale şi a lipsei de hrană.

Acesta era satul „pitoresc", „viaţa patriarhală şi fericită" a ţărănimii din trecut.

Revoluţia socialistă, înfăptuită de clasa muncitoare în alianţă cu ţărănimea, sub conducerea partidului nostru, a pus capăt pentru totdeauna, ca unui vis urît, acestei stări de lucruri, schimbînd radical viaţa maselor ţărăneşti. *(aplauze prelungite).*

Statul a îndreptat spre agricultură, în ultimii 12 ani investiţii în valoare de peste 23 miliarde de lei, din care cea mai mare parte pentru maşini şi utilaje. Agricultura dispune astăzi de 54.000 tractoare fizice, 50.000 semănători mecanice, 25.000 combine pentru păioase şi alte maşini agricole. Staţiunile de maşini şi tractoare îşi îndeplinesc cu cinste sarcinile trasate de partid şi guvern, ajută gospodăriile colective în organizarea şi planificarea producţiei, în executarea lucrărilor agricole la timp şi în bune condiţii agrotehnice, ceea ce a permis ţărănimii să obţină recolte tot mai mari.

Creditele acordate de stat în condiţii avantajoase gospodăriilor colective pentru dezvoltarea multilaterală a producţiei, întărirea economică şi creşterea averii obşteşti se ridică numai în ultimii trei ani la peste 1.726 milioane lei.

Partidul şi guvernul au acordat o atenţie permanentă cointeresării materiale a ţărănimii în creşterea producţiei agricole-marfă. O importanţă deosebită în aplicarea acestei politici a avut-o desfiinţarea cotelor obligatorii şi generalizarea, în relaţiile economice între stat şi ţărănime, a contractelor pentru vînzarea produselor agricole la preţuri avantajoase. Sistemul de contractări — pregătit prin măsuri introduse treptat din 1953 — a contribuit în măsură considerabilă la creşterea an de an a producţiei agricole şi a volumului de produse agricole intrate în fondul central. Numai în anul 1961, veniturile băneşti ale ţărănimii provenite din vînzări către stat s-au ridicat la 8 miliarde lei.

Au crescut continuu puterea de cumpărare şi nivelul de trai material şi cultural al ţărănimii, care se hrăneşte şi se îmbracă mai bine decît în trecut, consumă mai multă carne, zahăr, lapte, cumpără mai multe produse industriale, textile, încălţăminte, mobilă, produse electrotehnice şi alte mărfuri de uz casnic. În ultimii trei ani, numai prin reţeaua rurală a cooperaţiei de consum au fost vîndute mărfuri în valoare de 31 miliarde lei. În perioada 1956—1961 s-au construit la sate peste o jumătate de milion de case de locuit; pînă la sfîrşitul anului 1962 numărul satelor electrificate va ajunge la aproape 4.500.

Pe lîngă extinderea reţelei de spitale orăşeneşti şi din centre raionale, astăzi funcţionează în mediul rural 2.000 case de naşteri şi aproape 3.000 de circumscripţii medico-sanitare, cu peste 6.800 de medici.

Analfabetismul a fost lichidat încă în cursul primului cincinal. În ultimii trei ani s-au construit la sate circa 7.300 săli de clasă. Întregul tineret sătesc de vîrstă şcolară, în număr de 1.860.000, a fost cuprins în învăţămîntul general de 7 ani; statul asigură fiilor de ţărani largi posibilităţi de a ajunge pînă la cele mai înalte trepte ale învăţămîntului şi culturii. Peste 11.600 cămine culturale şi case de citit, mai mult de 3.300 de cinematografe, mii şi mii de formaţii artistice şi teatrale de amatori fac să înflorească zi cu zi viaţa culturală a satelor noastre.

Căile creşterii continue a producţiei agricole vegetale şi animale

Tovarăşi,

Una din trăsăturile cele mai importante ale procesului construcţiei socialiste la sate o constituie creşterea continuă în întreaga această perioadă a producţiei agricole vegetale şi animale.

S-a dezvoltat în mod deosebit cultura cerealelor, în primul rînd a grîului şi porumbului, care ocupă aproape 72 la sută din suprafaţa arabilă. Au cunoscut o puternică dezvoltare culturile de floarea soarelui, sfeclă de zahăr, cartofi şi legume.

Potrivit Directivelor celui de-al III-lea Congres al partidului, pînă în 1965 va trebui să ajungem, în condiţii climatice normale, la o producţie medie la hectar de 1.800 kg. la grîu, 2.500—2.800 kg. la porumb, cel puţin 1.500 kg. la floarea-soarelui, 25.000 kg. la sfecla de zahăr, peste 15.000 kg. la cartofi.

Rezultatele obţinute pînă acum sînt încurajatoare. Multe gospodării colective şi gospodării de stat din toate regiunile ţării au realizat încă în 1961 producţiile medii stabilite de Congres pentru 1965.

738 gospodării colective au recoltat peste 1.800 kg. grîu în medie la hectar, iar 60 gospodării de stat au depăşit producţia medie de 2.500 kg. grîu la hectar.

La porumb 931 gospodării colective au obţinut peste 2.600 kg. la hectar, iar 81 gospodării de stat au depăşit media de 3.500 kg. boabe la hectar. Gospodăriile colective din Sîntana — regiunea Crişana, Plopu — Galaţi, Siminoc — regiunea Dobrogea, Miloşeşti — regiunea Bucureşti, Seaca de Cîmp — Oltenia, gospodăriile agricole de stat Ion Roată şi Mărculeşti — regiunea Bucureşti, Ovidiu — Dobrogea, Grabăţ — Banat şi altele, au recoltat în medie de pe toată suprafaţa cultivată peste 5.000 kg. porumb boabe la hectar pe terenuri neirigate.

Aceste rezultate arată cît de uriaşe sînt rezervele de sporire a producţiei de care dispune întreaga agricultură. Experienţa gospodăriilor fruntaşe dovedeşte că organizînd temeinic munca pentru valorificarea deplină a acestor rezerve, generalizînd sistematic şi perseverent experienţa înaintată, toate gospodăriile colective şi gospodăriile de stat vor putea realiza producţii la nivelul sarcinilor stabilite de Congres.

Numeroase gospodării colective şi de stat şi-au propus ca în acest an să obţină pe o suprafaţă de 600.000 hectare, recolte de porumb boabe de peste 5.000 kg. la hectar pe terenuri neirigate.

Consfătuirea pe ţară a ţăranilor colectivişti, care a avut loc la sfîrşitul anului trecut, a examinat cu competenţă şi spirit de răspundere, în şedinţele plenare şi pe comisii, problemele creşterii producţiei de cereale şi plante tehnice şi, pe baza realizărilor ştiinţei şi a experienţei gospodăriilor fruntaşe, a făcut recomandări deosebit de preţioase. Aşa cum s-a subliniat la Consfătuire, pentru obţinerea unor recolte bogate trebuie dată o deosebită atenţie pregătirii şi fertilizării solului, folosirii seminţelor din soiuri superioare, semănatului la timpul optim şi în condiţii bune, asigurării unei densităţi optime de plante la hectar şi executării la timp a lucrărilor necesare de îngrijire şi recoltare a culturilor.

În toamnă s-au însămînţat 3.200.000 ha. cu grîu, din care 1.800.000 ha. cu seminţe din soiuri de mare productivitate. Semănăturile au ieşit din iarnă fără pierderi şi se prezintă bine dezvoltate. **Pe o suprafaţă de peste 4 milioane de hectare s-au făcut arături adînci de toamnă, ceea ce permite ca cea mai mare parte a porumbului, florii soarelui, sfeclei de zahăr, cartofilor şi a altor culturi să se însămînţeze în bune condiţii. Vor fi însămînţate 3.900.000 ha. cu porumb din care aproape 2 milioane de hectare cu sămînţă hibridă; la floarea soarelui s-au asigurat pentru întreaga suprafaţă seminţe din soiuri selecţionate, productive şi bogate în ulei.**

Oamenii de ştiinţă şi specialiştii cu multă experienţă, ţărănimea apreciază că rezervele de umiditate acumulate pînă acum în sol, mult mai mari decît în alţi ani datorită zăpezilor şi ploilor abundente din iarnă şi primăvară, oferă condiţii favorabile pentru dezvoltarea culturilor. Întreaga ţărănime colectivistă, mecanizatorii, specialiştii şi toţi oamenii muncii din agricultură, muncesc cu entuziasm, folosind toate mijloacele de care dispun pentru terminarea grabnică a însămînţărilor, pentru executarea tuturor lucrărilor la timp şi la un înalt nivel agrotehnic.

Una din ramurile aducătoare de mari venituri, care permite gospodăriilor colective folosirea mai bună a forţei de muncă şi a experienţei ţărănimii colectiviste, este **legumicultura.** Se pot da numeroase exemple edificatoare cu privire la veniturile însemnate realizate de gospodăriile colective din cultura legumelor cu care aprovizionează oraşele şi centrele muncitoreşti. Astfel, gospodăria colectivă Dobroeşti din zona de aprovizionare a oraşului Bucureşti, a cultivat cu legume în 1961 o suprafaţă de 63 hectare, realizînd venituri de 1.740.000 lei, revenind în medie 27.600 lei de hectar. Suma încasată din vînzarea legumelor a reprezentat 68 la sută din totalul veniturilor gospodăriei. Valoarea unei zile-muncă a fost de 32,27 lei, din care 31 lei în bani.

Este un fapt pozitiv că aproape 1.600 gospodării colective din regiunile Bucureşti, Oltenia, Galaţi şi Banat au organizat producerea de legume timpurii, iar suprafaţa ocupată cu culturile de legume în sectorul colectivist a ajuns la circa 100.000 ha. Un număr de 44 gospodării colective din raionul Arad au luat măsuri organizatorice pentru cultivarea în acest an a 1.132 ha. cu legume din care 655 ha. cu roşii timpurii.

Există toate condiţiile ca legumicultura să cunoască un nou şi puternic avînt chiar în cursul acestui an, asigurînd realizarea unor venituri sporite de către ţărănimea colectivistă şi aprovizionarea populaţiei orăşeneşti cu produse proaspete, variate şi de bună calitate în tot timpul anului.

În domeniul **viticulturii,** obiectivul principal este, aşa cum am mai arătat şi cu alte ocazii, extinderea suprafeţei cu viţă nobilă din soiuri de mare productivitate şi de calitate superioară, din care 30 la sută struguri de masă. În prezent suprafaţa totală a viilor este de 306.000 hectare. Din acestea 124.000 hectare sînt plantate cu viţă nobilă. Restul de 182.000 hectare sînt ocupate cu hibrizi producători direcţi. Circa 50 la sută din plantaţiile de viţă altoită au goluri în proporţie de peste 30 la sută, ceea ce împiedică obţinerea de producţii la nivelul potenţialului podgoriilor noastre. Pentru realizarea sarcinii ce ne stă în faţă, este necesar să se planteze noi suprafeţe cu viţă nobilă din soiuri de masă şi vin. Noile plantaţii trebuie făcute în podgoriile cu tradiţie, pe suprafeţe mari, după un plan general de sistematizare, care să permită în perspectivă mecanizarea principalelor lucrări agrotehnice. Viile hibride şi cele nobile îmbătrînite şi cu procent mare de goluri vor fi **defrişate pe măsura executării noilor plantaţii şi a intrării** acestora pe rod, în aşa fel încît producţia totală de struguri să nu scadă. Plantaţiile trebuie făcute pe terenurile în pantă pe cît posibil amenajate în terase care asigură conservarea solului şi executarea mecanizată a lucrărilor de îngrijire a viei.

Pentru aprovizionarea populaţiei cu struguri de masă pe o perioadă cît mai îndelungată, este necesar să se extindă soiurile timpurii în zonele cele mai favorabile. Odată cu mărirea suprafeţei cu vii, trebuie îmbunătăţită substanţial agrotehnica viticolă, aplicîndu-se pe scară largă experienţa gospodăriilor fruntaşe şi recomandările oamenilor de ştiinţă, astfel încît să se ajungă pînă în 1965 la o producţie de cel puţin 1.400.000 tone de struguri.

În ceea ce priveşte **pomicultura,** sarcina este de a realiza o suprafaţă de 300.000 hectare de livezi, extinzîndu-se speciile cele mai valoroase. Planul general de dezvoltare a pomiculturii trebuie să ţină seamă de repartizarea fiecărei specii în cele mai potrivite zone, creîndu-se bazine specializate în cultura mărului, părului, piersicului, cireşului şi vişinului. O atenţie sporită trebuie acordată piersicului, cultură foarte valoroasă, care intră repede pe rod şi dă o producţie eşalonată pe o perioadă lungă, din iunie pînă în octombrie. Plantarea noilor livezi trebuie făcută pe terenuri în pantă. Intervalele dintre rîndurile de pomi trebuie folosite pentru culturi furajere şi alimentare.

Tovarăşi,

În perioada colectivizării agriculturii, aşa cum am mai arătat, **a crescut numărul de animale la toate speciile, a sporit producţia de lapte, carne, lînă şi ouă.**

Datorită sprijinului puternic acordat de stat prin credite în condiţii avantajoase şi materiale de construcţii şi prin folosirea mijloacelor proprii, gospodăriile colective au mărit numărul animalelor proprietate obştească în ritm rapid, ajungînd în luna aprilie a acestui an la 1.145.000 bovine, faţă de numai 92.100 în februarie 1958, la 940.000 porcine faţă de 88.500 şi la 4.380.000 ovine faţă de 835.000.

Potrivit prevederilor Congresului al III-lea al partidului în 1965 trebuie să se realizeze o densitate medie la suta de hectare de 40 de bovine, din care 20 de vaci, 70 de porcine, 91 de ovine —, diferenţiat în funcţie de condiţiile concrete ale fiecărei zone, iar gospodăriile colective trebuie să ajungă la o densitate a animalelor, proprietate obştească, de 23 bovine, din care 11 vaci; 33 porcine; 80 ovine.

Realizarea acestor sarcini este condiţionată de asigurarea bazei furajere corespunzătoare, de crearea în fiecare gospodărie a unui efectiv corespunzător de animale matcă din cele mai bune rase, de sporirea continuă a productivităţii animalelor.

Folosind din plin ajutorul acordat de stat, mijloacele financiare proprii şi resursele locale de materiale de construcţii, gospodăriile colective şi gospodăriile de stat trebuie să execute construcţii trainice şi igienice, cu cheltuieli reduse şi pe terenuri care nu sînt potrivite culturilor, în apropierea resurselor de apă şi a drumurilor de acces. La amplasarea şi execuţia construcţiilor, este necesar să se înlăture cu toată hotărîrea orice risipă de pămînt arabil, de fonduri şi materiale, adoptîndu-se numai proiecte ieftine.

Existenţa unui efectiv mai mare de animale, sprijinul acordat de stat pentru creşterea animalelor creează condiţii pentru sporirea continuă a producţiei şi a fondului de stat la carne. Această sporire trebuie să se realizeze la toate speciile — bovine, porcine, ovine, păsări.

Creşterea efectivelor de bovine va permite să se obţină în 1965 o producţie anuală de circa 600.000 tone carne, care să asigure livrarea la fondul de stat a cel puţin 530.000 tone de carne în viu.

Calea cea mai economică pentru a obţine în condiţiile noastre o cantitate cît mai mare de carne de la vitele destinate tăierii, este sporirea simţitoare a greutăţii acestora, corespunzător cu rasa animalelor.

Gospodăriile colective, folosind în mod raţional păşunile ce li s-au pus la dispoziţie, pot obţine de la fiecare animal un spor însemnat de greutate cu cheltuieli reduse de furajare şi de forţă de muncă. Livrarea tineretului la o greutate medie de 300 de kg. la rasele ameliorate şi 200 kg. la rasele neameliorate este în interesul gospodăriei, care realizează în acest fel un plus însemnat de venituri. De exemplu, o gospodărie colectivă primeşte pentru un viţel crescut la 250 de kg. şi adus la calitatea I-a, un preţ de aproape două ori mai mare decît pentru acelaşi animal contractat la 180 de kg., calitatea a II-a.

Pentru multe gospodării colective, în special din zonele greu mecanizabile, este avantajoasă îngrăşarea boilor, după ce aceştia au fost folosiţi timp de cîţiva ani ca animale de muncă. Un bou îngrăşat, a cărui valoare a fost amortizată prin muncă, poate să aducă gospodăriei un plus de venit de aproape 3.500 lei şi o cantitate de carne pentru fondul de stat egală cu cea obţinută de la doi mînzaţi.

O sursă de venituri pentru ţărănime, care poate în acelaşi timp să aducă un spor important de carne, este îngrăşarea viţeilor din gospodăriile personale ale colectiviştilor. Se apreciază că în 1965 vor fi aproape 1.500.000 vaci în proprietate personală a colectiviştilor; ele vor produce cel puţin 1.100.000 de viţei, din care circa 500—600.000 vor fi destinaţi tăierii.

Creşterea acestor viţei la greutăţi cît mai mari, se poate realiza în gospodăriile personale ale colectiviştilor. Este necesar însă ca acele animale care nu pot fi îngrăşate în gospodăria personală să fie contractate de întreprinderile statului la greutăţile efective pînă la care pot fi aduse de către producători şi apoi crescute şi îngrăşate în continuare în gospodării de stat, în îngrăşătoriile Ministerului Industriei Alimentare şi în gospodăriile colective din comunele care au tradiţie în creşterea vitelor.

O sursă care asigură obţinerea într-un termen mai scurt a unei producţii sporite de carne este creşterea porcilor. În acest domeniu, gospodăriile agricole colective au obţinut rezultate bune în ultimii ani: de la 23.000 de tone de carne vîndute statului în 1961, ele vor ajunge la circa 70.000 de tone în 1962, valorificînd pe această cale în condiţii avantajoase porumbul şi celelalte furaje.

Gospodăriile colective au toate posibilităţile să ajungă pînă în 1965 la o producţie marfă de 2—2,5 milioane de porci îngrăşaţi, care vor asigura gospodăriilor colective venituri anuale de circa 2 miliarde de lei.

Pentru a atinge asemenea niveluri de creştere a porcilor, este necesar ca gospodăriile colective să-şi constituie o matcă de circa 300—320.000 de scroafe. Această sarcină este pe deplin realizabilă, ţinînd cont că gospodăriile colective au avut în aprilie 155.000, iar la sfîrşitul acestui an vor ajunge la un efectiv de 200—220.000 de scroafe.

Fiecare gospodărie colectivă trebuie să-şi întocmească planuri concrete de creştere a porcilor pînă în anul 1965 prevăzînd îmbunătăţirea continuă a procesului de reproducţie şi îngrăşare, ameliorarea condiţiilor de adăpostire, corelarea planului producţiei de carne cu cel al producţiei de furaje şi asigurîndu-şi rezervele necesare.

Gospodăriile de stat ating în 1962 o încărcătură de 100 porci graşi livraţi la 100 hectare arabil; prin concentrarea în continuare a creşterii şi îngrăşării porcilor în gospodării mari şi specializate, ele vor trebui să ajungă în 1965 la un număr de două milioane de porci graşi.

În ultimii ani, multe gospodării de stat au obţinut rezultate frumoase în creşterea şi îngrăşarea porcilor. Însuşindu-şi experienţa gospodăriilor fruntaşe şi organizînd mai bine creşterea şi îngrăşarea porcilor, gospodăriile de stat au toate condiţiile pentru a îndeplini această sarcină de mare răspundere.

Un mijloc deosebit de important de creştere a producţiei de carne îl constituie **sporirea însemnată a efectivelor de păsări.**

După datele ultimului recensămînt, numărul de păsări a ajuns la peste 44,5 milioane faţă de 37 milioane existente în 1960, iar producţia de ouă a crescut în 1961 la 2.600 de milioane.

Rezultă din aceste date că efectivul de păsări necesar realizării producţiei de 120.000 de tone carne de pasăre în 1965, prevăzută în Directivele celui de-al III-lea Congres, există chiar în momentul de faţă. Aceasta înseamnă că sarcinile pe care ni le-am propus în domeniul producţiei de carne de pasăre pot fi cu mult depăşite în anii ce urmează; se va putea asigura astfel o creştere însemnată a ponderii cărnii de pasăre în producţia totală de carne. La aceeaşi concluzie se poate ajunge dacă examinăm numărul cu totul scăzut de păsări din gospodăriile colective şi de stat, faţă de suprafaţa pe care o deţin. Recensămîntul a arătat că la începutul anului 1962 au existat în gospodăriile de stat numai 1.237.000 păsări, iar în gospodăriile colective 1.600.000. În fiecare gospodărie colectivă şi de stat există toate condiţiile pentru a creşte într-un termen scurt cel puţin 500—600 păsări la suta de hectare.

În acest an, cele mai multe gospodării colective au prevăzut în planurile de producţie crearea şi dezvoltarea fermelor de păsări. Peste 2.500 de gospodării şi-au organizat de pe acum asemenea ferme, folosind construcţii ieftine realizate în cea mai mare măsură cu mijloace locale şi valorificînd pentru hrana păsărilor resursele furajere de care dispun. Merită să fie evidenţiat exemplul gospodăriei colective Ceacu din raionul Călăraşi, regiunea Bucureşti, care la o suprafaţă de peste **3.000 de hectare şi-a propus să sporească efectivul de păsări** de la 600 la suta de hectare în 1961, la 1.200 în 1962. **Pentru** realizarea acestei creşteri importante, gospodăria şi-a organizat un incubator propriu de tip cameră, ce poate fi făcut cu cheltuieli minime în orice gospodărie, şi în care se produc 6.000 de pui în fiecare serie. Ea a vîndut anul trecut, în afară de puii de o zi, peste 15.000 de păsări şi aproape 60.000 de ouă, realizînd numai din creşterea păsărilor un venit total de peste 200.000 lei.

Comitetul regional de partid Bucureşti şi sfatul popular regional au luat măsuri pentru extinderea experienţei pozitive a gospodăriei Ceacu şi la alte 150 de unităţi, ceea ce va da posibilitate să se organizeze ferme de păsări în marea majoritate a gospodăriilor colective din regiune, să se obţină încă în acest an o producţie de 5 milioane de păsări.

În ce priveşte gospodăriile de stat, a fost întocmit un program de sporire a efectivelor de păsări la toate unităţile, care să permită creşterea producţiei de carne de pasăre (găini, curci, raţe, gîşte), de la 3.000 de tone în viu planificat în 1962, la 9.500 de tone în 1965, iar a producţiei de ouă, de la 73 milioane, la 155 de milioane.

În afară de acţiunea pentru dezvoltarea creşterii păsărilor în toate unităţile gospodăriilor de stat, un număr de 51 de gospodării din jurul oraşelor şi centrelor muncitoreşti vor fi organizate ca mari unităţi specializate de tip industrial pentru incubaţie, producţie de carne şi producţie de ouă; ele vor fi deservite de 7 fabrici de nutreţuri combinate. Pentru această acţiune se vor aloca pînă în 1965 investiţii suplimentare de 265 de milioane lei, ceea ce va permite să se obţină în aceste unităţi o producţie de 12.500 de tone de carne şi de 300 de milioane de ouă peste prevederile planului.

De o mare însemnătate pentru sporirea producţiei de carne de pasăre şi ouă este organizarea creşterii păsărilor pe lîngă morile aparţinînd Ministerului Industriei Alimentare şi sfaturilor populare, precum şi pe lîngă silozurile Comitetului de stat pentru valorificarea produselor agricole. Toate aceste unităţi trebuie să-şi întocmească un program concret de creştere a păsărilor pe diferite specii şi a producţiei de ouă, cu ajutorul unor amenajări simple, ieftine, executate cu mijloace locale, folosind deşeurile rezultate din activitatea morilor şi silozurilor.

Prin măsurile arătate se va putea realiza pînă în 1965 o producţie totală de carne la toate speciile, de cca. 1.500.000 de tone viu, respectiv o creştere de circa 50 la sută faţă de anul 1961.

Conducerile gospodăriilor colective şi gospodăriilor de stat trebuie să folosească rezultatele bune obţinute în unităţile cu cea mai înaintată experienţă, să sporească productivitatea animalelor, să elimine pierderile, să valorifice cît mai bine furajele, astfel încît sporirea producţiei de carne să aibă loc în condiţiile unei sistematice reduceri a preţurilor de cost şi măririi continue a veniturilor obţinute din acest domeniu de activitate.

Producţia de lapte de vacă a crescut în 1961 la 25,5 milioane hectolitri faţă de 21,3 realizat în 1959.

Se poate aprecia că pe baza efectivului de vaci ce-l vom avea în 1965 — 2.900.000 capete — producţia de lapte va creşte la circa 40—43 milioane hectolitri.

Există numeroase exemple încurajatoare în gospodăriile colective şi gospodăriile de stat, care permit să apreciem că sarcinile ce ni le-am propus cu privire la creşterea producţiei de lapte vor putea fi îndeplinite. Astfel, gospodăriile colective au obţinut în 1961 de la vacile proprietate obştească, în medie cîte 1.652 litri de lapte, iar gospodăriile de stat 3.000 de litri. Un număr de 58 de gospodării de stat au realizat de la 15.000 de vaci în medie peste 3.500 litri de lapte, iar 113 gospodării agricole colective au obţinut peste 2.500 litri de lapte la fiecare vacă furajată.

Este instructiv să arătăm situaţia producţiei de lapte la un număr de gospodării de stat din punct de vedere al efectivelor de vaci, al producţiei medii şi al preţului de cost realizat în anul 1961.

G.A.S.	Nr. de vaci	Producţia medie, litri	Preţ de cost lei/litru
Peştera — Dobrogea	110	4.053	1,05
Andrăşeşti — Bucureşti	99	4.198	1,07
Coţuşca — Suceava	218	4.052	0,95
Sălard — Crişana	287	3.114	1,06
Variaş — Banat	194	4.716	1,30

După cum se vede, aceste gospodării au obţinut producţii mari la un număr important de vaci.

Preţul de cost mediu realizat de aceste gospodării pe litru de lapte a fost de 1,09 lei, ceea ce, desigur, reprezintă încă mult, faţă de posibilităţile mari de reducere a preţului de cost care există în gospodăriile de stat.

Gospodăria agricolă de stat Grabăţ, regiunea Banat, a obţinut în 1961 o producţie medie şi mai mare decît cele arătate mai sus şi anume de 5.036 litri de la un număr de 188 vaci, producţie pe care am dori s-o obţină toate gospodăriile de stat şi colective. Analizînd însă preţul de cost înregistrat în bilanţul acestei gospodării, se constată că acesta a fost de 2,75 lei pe litru faţă de 1,08 lei planificat, deci aproape de trei ori mai mare. Aceasta este de neînţeles. Dacă ar fi să dăm crezare celor cuprinse în bilanţul gospodăriei Grabăţ, ar trebui să admitem că creşterea producţiei medii de lapte este însoţită de o creştere şi mai mare a preţului de cost. Este necesar să fie examinate temeinic cauzele care au umflat preţul de cost şi să se ia măsuri ca această gospodărie care a obţinut atît de frumoase rezultate în creşterea producţiei de lapte, să poată deveni un exemplu şi în domeniul costurilor de producţie.

Ţinînd seama de consumul crescînd de lapte la oraşe şi sate, de necesitatea aprovizionării ritmice cu materie primă a fabricilor de produse lactate puse în funcţiune şi a celor pe care le vom construi, a asigurării unor cantităţi din ce în ce mai mari de lapte tras pentru creşterea tineretului bovin şi porcin, trebuie să ne concentrăm atenţia în direcţia sporirii însemnate a producţiei de lapte în toate gospodăriile colective şi de stat.

Ele vor trebui să asigure din prăsilă proprie şi achiziţii de viţele din rase de mare productivitate, încărcătura cu vaci prevăzută la suta de hectare, îmbunătăţirea continuă a calităţii animalelor, furajarea judicioasă şi generalizarea experienţei unităţilor fruntaşe. Îngrijirea vacilor trebuie încredinţată unor cadre bine pregătite, cu experienţă, pasionate în căutarea şi aplicarea celor mai avansate metode de creştere a producţiei de lapte cu un conţinut mare de grăsime şi la un preţ de cost redus. *(aplauze).*

Tovarăşi,

Realizarea sarcinilor privind **creşterea importantă a numărului de animale, precum şi sporirea producţiei de carne, lapte, lînă, ouă, este condiţionată în mod nemijlocit de dezvoltarea considerabilă a bazei furajere.**

Efectivele de animale calculate în unităţi vită mare, se vor mări de la 6.987.000 la începutul anului 1962, la 7.985.000 în 1965.

Avem toate condiţiile pentru a asigura din abundenţă, cantitativ şi pe sorturi nutreţurile pentru furajarea şeptelului, precum şi rezervele necesare, dispunem de o puternică bază cerealieră şi în primul rînd de porumb, care ocupă ponderea cea mai mare în furajarea animalelor. Să dăm deci cea mai mare atenţie sporirii producţiei la hectar a porumbului pentru boabe, siloz şi masă verde, astfel ca în următorii ani să dublăm producţia.

Pentru o furajare echilibrată a animalelor, **este necesar să se dea o deosebită atenţie plantelor bogate în proteină şi în special culturilor de mazăre, soia, trifoi şi lucernă, la care trebuie extinse suprafeţele şi sporită simţitor producţia la hectar.**

O rezervă importantă în sporirea producţiei de furaje este extinderea culturilor duble şi în primul rînd a porumbului pe terenurile de pe care s-a strîns recolta de mazăre şi cereale păioase.

Ţărănimea noastră are o îndelungată experienţă în cultivarea printre porumb a **dovleacului şi fasolei.** Anul trecut la gospodăria colectivă din comuna Siminoc, regiunea Dobrogea, de pe 150 ha în cultură intercalată s-a obţinut o recoltă de 5.100 de kg. porumb boabe şi 180 kg. de fasole în medie la hectar; gospodăria colectivă din Valea Măcrişului, raionul Urziceni, a recoltat de pe o suprafaţă de 50 ha., în afară de 4.900 kg. de porumb boabe, cîte 480 kg. de fasole în medie la hectar.

Din calculele făcute pe baza producţiilor realizate de un număr mare de gospodării colective din toate regiunile ţării rezultă că, din cele 3.900.000 de ha cu porumb, dacă s-ar cultiva intercalat pe 1.000.000 ha., dovleci şi fasole, — socotind numai o producţie de 3.000 kg. dovleci la hectar — s-ar realiza un surplus de furaje de 3.000.000 de tone; folosite în hrana porcilor, ele ar da circa 66.000 de tone de carne în valoare de 594

(Continuare în pag. 3-a)

Raportul prezentat de tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej

(Urmare din pag. 2-a)

de milioane lei. Totodată s-a obținut o cantitate de 90.000 de tone de semințe de dovleci, care transformate în ulei ar aduce un venit de cca. 216 milioane lei. La fasole, socotind o producție de 200 de kg. la hectar, s-ar realiza 200.000 de tone, care, la prețuri de contractare reprezintă un venit de 460 de milioane lei; în afară de aceasta, fasolea lasă în pămînt o cantitate de azot care aduce o contribuție importantă la sporirea producției culturilor următoare.

După cum se vede, cultivarea dovleacului și fasolei între porumb, poate aduce la fiecare hectar un venit suplimentar de 1.350 lei.

Merită oare să depunem toate eforturile pentru a extinde chiar din primăvara aceasta cultura de dovleci și fasole intercalată printre porumb? Desigur că da *(aplauze)*.

Fiecare gospodărie colectivă poate să cultive dovleci și fasole printre porumb pe suprafețe întinse. Lucrările de arat, semănat, prașila întîia și chiar a doua, se pot face mecanizat, iar pentru celelalte lucrări gospodăriile colective dispun de forțele de muncă necesare.

Cea mai ieftină resursă de furaje este suprafața de peste 4.000.000 hectare cu pășuni și fînețe, care reprezintă aproape 30 la sută din suprafața agricolă a țării. În regiunea Hunedoara, pășunile și fînețele ocupă peste 60 la sută din suprafața agricolă, în regiunea Cluj 50 la sută; întinderi mari de pășuni și fînețe sînt și în Maramureș, Suceava, Mureș — Autonomă Maghiară, Brașov și în alte regiuni. Țărănimea noastră a prețuit totdeauna pășunile, pentru că ele asigură animalelor timp de 5—6 luni de zile pe an nutrețuri bogate în substanțe hrănitoare, dau posibilitatea să se obțină cantități mari de lapte, carne și lînă la un preț de cost scăzut.

Din păcate însă, această importantă bază furajeră este folosită în măsură insuficientă, din cauză că nu se manifestă grija necesară pentru continua îmbunătățire a stării pășunilor și fînețelor și pentru ridicarea sistematică a productivității lor. Acolo unde s-au luat măsurile corespunzătoare au fost obținute sporuri importante de produse.

Pe pășunea din Munții Tarcăului, regiunea Mureș — Autonomă Maghiară, prin lucrări simple de curățire, îngrășare și însămînțare, producția de iarbă a crescut de la 4.200 de kg la 14.000 de kg la hectar. Se pot da și alte exemple care arată că pe aceeași suprafață se poate asigura creșterea unui număr dublu de animale. Este necesar să se pornească cu toată hotărîrea la acțiunea de sporire considerabilă a producției de furaje pe pășuni și fînețe, prin lucrări simple de curățire și reînsămînțare cu ierburile cele mai valoroase, fertilizarea cu îngrășăminte naturale și, pe măsura posibilităților, cu îngrășăminte minerale.

Consiliile de conducere ale gospodăriilor colective, consiliile G.A.S., comitetele executive ale sfaturilor populare, organele și organizațiile de partid, trebuie să se preocupe de valorificarea tuturor posibilităților de care dispun pentru creșterea cît mai rapidă a bazei furajere.

Fiecare gospodărie colectivă – o unitate puternică, înfloritoare

Tovarăși,

Dezvoltarea economică și consolidarea fiecărei gospodării colective trebuie să se desfășoare potrivit unui plan de perspectivă, pe o durată de mai mulți ani, fundamentat multilateral, pe baza studierii atente a tuturor factorilor care acționează asupra producției: mărirea suprafețelor, structura culturilor, căile de sporire a recoltelor la hectar, dezvoltarea șeptelului și a productivității lui, asigurarea bazei furajere optime. Toate acestea trebuie să se reflecte în creșterea producției globale și a producției marfă a gospodăriei, în sporirea avutului obștesc și a veniturilor colectiviștilor.

O preocupare principală a gospodăriilor colective trebuie să fie luarea tuturor măsurilor pentru folosirea cu grijă și cît mai eficientă a pămîntului. Se cere punerea în valoare a tuturor terenurilor neproductive sau cu productivitate scăzută, organizarea în cel mai scurt timp a teritoriului, astfel încît să se asigure utilizarea mai deplină a mijloacelor mecanizate pe tarlale mari, repartizarea în funcție de criterii bine chibzuite (sol, relieful terenului, apropierea de căi de comunicație și altele), a suprafețelor pe diferite culturi și utilități, urmărindu-se reducerea la strictul necesar a suprafețelor destinate altor utilizări decît cele direct legate de producție.

Terminarea colectivizării creează condiții favorabile pentru o largă acțiune de mobilizare a maselor țărănimii la executarea lucrărilor de combatere a eroziunilor, de desecare a terenurilor cu exces de apă, de îndiguire a suprafețelor inundabile, de punere în cultură a terenurilor nisipoase și a sărăturilor, ridicîndu-se pe toate căile fertilitatea solului. În fiecare gospodărie va trebui elaborat un program special în vederea efectuării lucrărilor pe etape și în perioadele cînd muncile din agricultură nu sînt intense.

Întărirea economică a gospodăriilor colective este indisolubil legată de creșterea avutului obștesc. Alocarea an de an a unor fonduri sporite din veniturile realizate de gospodărie și mărirea fondului obștesc raportat la suta de hectare suprafață, reprezintă indicatorii principali care arată progresul realizat de gospodărie și forța sa economică.

Sursele și căile de realizare a fondului obștesc sînt precizate în statutul gospodăriilor colective; el se formează din veniturile în bani și în natură ale gospodăriei, care constituie sursa principală de creștere a avutului obștesc, precum și din creditele acordate de stat. Cea mai mare parte a resurselor fondului obștesc sînt folosite de gospodăria colectivă pentru mărirea efectivelor de animale, construirea adăposturilor necesare și a altor construcții gospodărești, procurarea de inventar agricol.

Alocînd an de an sume tot mai mari pentru creșterea fondului obștesc, gospodăriile colective și-au dezvoltat mijloacele de producție — condiția fundamentală a sporirii veniturilor proprii și a valorii zilei-muncă. Astfel, fondul de bază mediu raportat la suta de hectare a crescut de la 72.000 de lei în 1959 la aproape 81.000 de lei în 1961. Corespunzător, veniturile la suta de hectare realizate de gospodăriile colective au crescut de la 93.900 de lei la 108.500 de lei. În felul acesta, în medie pe țară, fiecare colectivist a primit pentru munca în gospodăria colectivă la o zi-muncă 6 kg cereale, însemnate cantități de legume, fructe, zahăr, ulei, precum și 7,50 lei. Un număr de 870 de gospodării au dat în afară de produse în natură, mai mult de zece lei la fiecare zi-muncă.

Este instructiv să arătăm modul în care sporirea avutului obștesc, raportat la suta de hectare, influențează pozitiv creșterea veniturilor gospodăriilor colective și a valorii zilei-muncă.

Gospodăria colectivă Recaș din regiunea Banat, spre exemplu, și-a sporit an de an proprietatea obștească, ajungînd la sfîrșitul anului 1961 la un fond de bază de 4.484.000 lei, ceea ce revine la o sută de hectare teren agricol 186.000 lei față de 148.700 lei în 1960 și 97.400 lei în 1959. Un loc principal în avutul obștesc îl ocupă animalele al căror număr era la 1 ianuarie 1962 de 455 de taurine, din care 242 de vaci și juninci, 1.189 porcine, din care 100 scroafe, 1.060 ovine.

Sporirea continuă a avutului obștesc a dus la creșterea veniturilor gospodăriei la o sută de hectare teren agricol de la 165.400 lei în 1959 la 228.000 lei în 1961.

Rezultatele obținute de această gospodărie apar și mai concludente dacă le comparăm cu cele obținute de gospodăria colectivă vecină, Bazoșul Vechi, care, deși are o serie de realizări, nu a folosit pe deplin posibilitățile existente pentru dezvoltarea proprietății obștești. Aici fondul de bază la o sută de hectare reprezintă 97.800 lei, față de 186.000 lei la gospodăria Recaș; ca urmare, veniturile realizate la o sută de hectare au fost în anul 1961 de numai 111.450 lei față de 228.000 în gospodăria Recaș, iar valoarea zilei-muncă, de numai 15 lei față de 30 lei la cealaltă gospodărie.

Gospodăria colectivă din Palazu Mare, regiunea Dobrogea și-a sporit continuu proprietatea obștească, ajungînd la sfîrșitul anului 1961 la un fond de bază de 4.906.600 lei, revenind 337.000 lei la o sută hectare teren agricol, față de 272.000 lei în 1960 și 219.000 lei în 1959. Gospodăria avea, la 1 ianuarie 1962, un număr de 536 taurine, din care 206 vaci. Veniturile gospodăriei la o sută hectare teren agricol au crescut sistematic de la 181.700 lei în 1959, la 238.300 lei în 1960 și 304.400 lei în 1961.

Consiliile de conducere ale unor gospodării colective au o atitudine cu totul nejustificată față de problema avutului obștesc, considerînd fără temei că prin alocarea unor sume sporite din veniturile gospodăriei, pentru creșterea fondului de bază, se vor reduce sumele alocate plății zilei-muncă. Aceasta înseamnă pur și simplu să-ți furi singur căciula. A menține la un nivel scăzut proprietatea obștească, a nu asigura resursele necesare creșterii mijloacelor de producție, sporirii efectivelor de animale, plantațiilor pomiviticole, amenajării de suprafețe pentru cultura legumelor, înseamnă a nu crea baza trainică și sigură pentru sporirea veniturilor gospodăriei și implicit a veniturilor pe zi-muncă.

Desigur, că pentru sporirea mijloacelor de producție, gospodăriile colective beneficiază și vor beneficia și în viitor de importante sume alocate de stat sub formă de credite cu dobîndă foarte redusă și chiar fără dobîndă, însă toate acestea trebuie să fie plătite, rambursate la scadență. Numeroase **gospodării consolidate au renunțat să mai facă apel la credite din partea statului și își alocă singure fondurile necesare lărgirii însemnate a avutului obștesc.**

Consiliile de conducere ale gospodăriilor colective, toți țăranii colectiviști trebuie să se îngrijească de creșterea cît mai rapidă a avutului obștesc, ca principala cale de sporire a veniturilor gospodăriilor, de întărire a puterii lor economice, de ridicare a bunăstării materiale a colectiviștilor *(aplauze)*.

O mare atenție trebuie acordată folosirii chibzuite a fondului de zile-muncă de care dispune fiecare gospodărie, combătîndu-se risipa, cheltuirea lor pentru activități neproductive sau stabilirea unui număr prea mare de zile-muncă pentru diferite treburi administrative. Un număr exagerat de zile-muncă se alocă în momentul de față președinților, brigadierilor și contabililor din gospodării. În regiunea Dobrogea, spre exemplu, în 1961 numărul mediu de zile-muncă pe un colectivist a fost de 195, în timp ce zilele-muncă alocate președinților în medie pe regiune au fost de 711; în regiunea Banat, la 187 zile-muncă medie pe un colectivist, s-au alocat președinților 572 zile-muncă.

Asemenea situații arată că actualele norme de retribuire a președinților, brigadierilor și contabililor din gospodăriile colective sînt necorespunzătoare, deoarece determină disproporții nejustificate între veniturile acestora și veniturile colectiviștilor. Aceasta creează o situație neplăcută pentru președinte, îi scade autoritatea, îl rupe de masa colectiviștilor, în rîndul cărora se pot crea nemulțumiri justificate. Situația a fost sesizată de numeroși președinți de gospodării colective. Fără îndoială că pentru munca lor de mare răspundere, președinții trebuie să primească un număr de zile-muncă în plus peste media realizată de colectiviști, fără însă ca aceasta să ducă la exagerări. Este necesar ca normele existente să fie revăzute în cel mai scurt timp și să se adopte o reglementare mai justă a acestei probleme *(aplauze)*.

In ultimii ani în majoritatea gospodăriilor colective s-a încetățenit metoda de a se acorda periodic colectiviștilor avansuri bănești pentru zile-muncă, ceea ce dă acestora posibilitatea să obțină venituri în tot cursul anului. În 1961, aproape 2.300 de gospodării colective au acordat membrilor lor asemenea avansuri, care în primele trei trimestre ale anului s-au ridicat la aproximativ 900 de milioane lei. Aceasta reprezintă o formă foarte avantajoasă de retribuire a muncii în gospodăria colectivă.

Calea cea mai importantă de asigurare a fondurilor necesare pentru plata periodică a avansurilor în bani o constituie contractarea de produse agricole cu întreprinderile statului, care acordă gospodăriilor colective arvune și credite în contul producției contractate astfel încît acestea să primească însemnate sume de bani chiar din primele luni ale anului. În 1961, statul a acordat gospodăriilor colective sub formă de arvune și credite pentru contractări de cereale, legume, carne și alte produse — în afara creditelor de producție și de investiții — suma de 1,1 miliarde lei iar pentru anul 1962 s-a prevăzut în același scop suma de aproape 2 miliarde lei.

Este necesară îmbunătățirea sistemului de arvune și credite și elaborarea unei reglementări unitare a sistemului de avansuri pentru zile-muncă pe baza experienței gospodăriilor fruntașe, spre a se asigura colectiviștilor venituri bănești regulate în tot cursul anului.

Izvorul principal de venituri pentru țăranii colectiviști este munca în gospodăria colectivă. Mijloacele de producție de care dispun gospodăriile colective, suprafețele întinse de teren, sprijinul din partea stațiunilor de mașini și tractoare, îndrumarea tehnică și organizatorică pe care o dau cadrele de specialiști, ajutorul material și financiar acordat de stat, creează condițiile cele mai favorabile pentru ca fiecare gospodărie să realizeze venituri crescînde și să asigure o retribuție tot mai mare a muncii colectiviștilor.

În afară de veniturile primite pentru munca în gospodăria colectivă, țăranii colectiviști mai au în gospodăria personală 862.000 hectare teren agricol, peste 1 milion vaci, peste 2 milioane porci, circa 5,5 milioane oi, circa 30 milioane păsări, ceea ce le aduce însemnate venituri suplimentare. Trebuie acordată o mare importanță folosirii din plin a gospodăriei personale pentru sporirea la maximum a producției de carne, lapte, păsări, ouă, legume, fructe și altele, în scopul completării nevoilor proprii ale familiilor de colectiviști și creării de disponibilități, care să fie valorificate în principal, pe calea contractelor cu statul.

O problemă importantă este asigurarea existenței materiale la bătrînețe sau în caz de invaliditate. În legătură cu aceasta, s-au purtat discuții în adunările generale și s-au pus numeroase întrebări cu ocazia constituirii noilor gospodării colective.

Cum trebuie asigurată la sate bătrînețea și invaliditatea? Această întrebare ce preocupă în mod justificat pe colectiviștii bătrîni ca și pe cei tineri, care știu că va veni un timp cînd și ei vor fi bătrîni, trebuie să primească răspuns. Fără îndoială, dragostea copiilor pentru părinți este un sentiment firesc, iar grija față de părinți va fi întotdeauna o îndatorire a lor. Nu se poate însă trece cu vederea că tinerii își întemeiază propriile lor familii, au la rîndul lor copii, au griji și sarcini sporite; pe de altă parte, este întrutotul legitimă dorința bătrînilor de a avea propriile lor mijloace de existență.

Statutul model al gospodăriei colective prevede posibilitatea creării unui fond pentru ajutorarea bătrînilor sau a celor care nu mai pot munci. De mai mulți ani, unele gospodării colective au și început să aplice, cu bune rezultate, sisteme proprii de ajutorare a bătrînilor și a celor inapți de muncă. La gospodăriile din Grindu, regiunea București, Oltina din Dobrogea, Salonta și Mădăraș din Crișana, colectiviștii bătrîni primesc în fiecare an, în medie, între 250—400 kg. cereale, în afară de legume, cartofi și alte produse, precum și anumite sume de bani.

Terminarea colectivizării agriculturii și întărirea economico-organizatorică a gospodăriilor colective face cu putință să fie elaborat, cu participarea colectiviștilor înșiși, un sistem unitar de asigurare materială la bătrînețe și în caz de invaliditate, care să garanteze tuturor țăranilor colectiviști o bătrînețe liniștită, fără griji *(aplauze)*.

Reorganizarea conducerii agriculturii la nivelul cerințelor noii etape de dezvoltare

Tovarăși,

Incheierea construcției socialiste la sate face necesară reorganizarea conducerii agriculturii corespunzător noii etape de dezvoltare a ei.

Actuala formă organizatorică a conducerii agriculturii, începînd de la minister și pînă la organele de jos, mai păstrează anumite trăsături proprii condițiilor cînd în agricultură predomina proprietatea individuală. Această formă organizatorică depășită a condus la un stil de muncă și la metode birocratice, funcționărești, îngust administrative. Ministerul și organele sale nu reușeau să acorde un ajutor eficace unităților de producție. În locul unei munci permanente, desfășurate nemijlocit pe teren, cadrele ministerului și ale organelor din subordinea lui se limitau adeseori la întocmirea de directive, instrucțiuni, recomandări, evidențe statistice, elaborate din birou, fără participarea specialiștilor din producție chemați să le aplice în practică.

S-a manifestat o puternică tendință de umflare a aparatului administrativ, care absorbea aproape 40 la sută din totalul specialiștilor cu studii agricole superioare. Or, ținînd seama de marea complexitate a problemelor agriculturii, este evident că acestea nu puteau fi rezolvate numai cu forțele aparatului, oricît de numeros ar fi fost el. Este greu de închipuit că acești specialiști puteau conduce cu eficiență treburile agriculturii din birourile ministerului sau ale sfaturilor populare. Locul specialiștilor, locul celor chemați să conducă agricultura este în gospodăriile colective și în gospodăriile de stat, acolo unde se hotărăște soarta producției agricole *(aplauze)*.

Se impune adoptarea unei noi concepții organizatorice, care să asigure agriculturii o conducere științifică, competentă și unitară, capabilă să facă față cu succes noilor sarcini de mare răspundere privind dezvoltarea continuă a agriculturii socialiste. Noua formă de organizare va trebui să creeze condiții pentru participarea la conducerea agriculturii a cadrelor celor mai pregătite, care lucrează nemijlocit în producție.

In acest scop, se propune înființarea **Consiliului Superior al Agriculturii**, ca organ al Consiliului de Miniștri, cu un Comitet executiv al cărui președinte va fi membru al guvernului. De asemenea se propune înființarea Consiliilor agricole regionale și raionale, ca organe ale sfaturilor populare.

Consiliul Superior al Agriculturii va fi alcătuit din cele mai calificate cadre de ingineri agronomi, zootehnicieni, mecanizatori, medici veterinari, care lucrează nemijlocit în producție, directori ai gospodăriilor agricole de stat și ai stațiunilor de mașini și tractoare, președinți de gospodării colective cu studii superioare agricole, oameni de știință din institutele de cercetări și din învățămînt cu o înaltă pregătire și experiență.

Consiliul Superior al Agriculturii analizează problemele dezvoltării agriculturii în ansamblu, pe ramuri sau sectoare de producție, stabilește măsurile cele mai indicate, dă directive și dispoziții obligatorii pentru comitetele executive ale sfaturilor populare, pentru consiliile agricole regionale și raionale.

El va îndruma munca de întărire economico-organizatorică a gospodăriilor colective și va conduce activitatea de producție și economică a gospodăriilor de stat și a stațiunilor de mașini și tractoare; va colabora cu Comitetul de Stat al Planificării la elaborarea planurilor anuale și de perspectivă pentru întreaga agricultură; va îndruma activitatea de cercetare științifică din domeniul agriculturii și va organiza introducerea și generalizarea în producție a realizărilor științei și practicii înaintate din țara noastră și de peste hotare; va răspunde, în colaborare cu Ministerul Învățămîntului, pentru pregătirea de cadre agricole superioare, va asigura pregătirea cadrelor agricole medii, justa repartizare a specialiștilor în producție.

Consiliul Superior al Agriculturii își va desfășura activitatea pe secțiuni, corespunzător principalelor ramuri și probleme ale agriculturii — fond funciar, cereale și plante tehnice, horti-viticultură, creșterea animalelor, mecanizarea agriculturii, învățămînt și propagandă, gospodării agricole de stat.

Consiliul Superior va avea o comisie pentru coordonarea și elaborarea planului de dezvoltare a agriculturii și pentru problemele economice.

Consiliile agricole regionale și raionale vor fi alcătuite din ingineri agronomi, zootehnicieni, medici veterinari, ingineri mecanizatori din unitățile agricole de producție și stațiunile experimentale, președinți de gospodării colective, fruntași în producție. Ele vor răspunde de conducerea agriculturii pe plan regional și raional potrivit cu directivele și dispozițiile Consiliului Superior al Agriculturii și ale comitetelor executive ale sfaturilor populare.

Dezbaterea în Consiliul Superior al Agriculturii și în Consiliile agricole regionale și raionale a celor mai înaintate metode agrotehnice, izvorîte din rezultatele cercetărilor științifice și din practica înaintată, va permite un larg și sistematic schimb de experiență, cunoașterea și generalizarea celor mai bune rezultate obținute în producție, găsirea celor mai eficiente căi de sporire a producției agricole.

În scopul asigurării unei conduceri, îndrumări și coordonări unitare a întregii activități științifice din agricultură, se va înființa **Institutul Central de Cercetări Agricole.** El va elabora planul unic de cercetări, concentrînd forțele științifice asupra celor mai actuale probleme ale agriculturii, cum sînt: crearea unor noi soiuri de plante și rase de animale mai productive, stabilirea metodelor agrozootehnice înaintate care să asigure valorificarea rezervelor de creștere a producției din gospodăriile de stat și colective, perfecționarea continuă a tractoarelor și mașinilor agricole. Cercetătorii din domeniul economiei agrare trebuie să studieze temeinic problemele de organizare și retribuire a muncii, căile de creștere a eficienței economice a investițiilor, de ridicare a productivității muncii și reducere a prețului de cost al producției agricole.

Înfăptuirea măsurilor propuse va duce la lărgirea atribuțiilor, creșterea inițiativei și a răspunderii conducerii unităților agricole socialiste, a organelor locale de partid și de stat, pentru rezolvarea competentă, la timp și în bune condiții a problemelor producției, pentru întărirea continuă a unităților agricole.

Cadre de specialiști în fiecare gospodărie colectivă

Tovarăși,

In scopul asigurării gospodăriilor colective cu cadre de specialiști, C.C. al P.M.R. și Consiliul de Miniștri au hotărît redistribuirea cadrelor cu studii superioare agricole, astfel ca majoritatea covîrșitoare a inginerilor agronomi, zootehniști și medici veterinari să fie repartizați în unitățile agricole de producție.

Aceste măsuri vor asigura încadrarea gospodăriilor de stat în medie cu cel puțin 5 specialiști cu studii superioare agricole și a fiecărei gospodării colective cu un inginer agronom; un medic veterinar va deservi 3—4 gospodării colective.

Încă în acest an în gospodăriile de stat vor lucra 3.200 specialiști, în gospodăriile colective circa 6.000, în S.M.T. — 600, iar la circumscripțiile veterinare — 1.600, ceea ce reprezintă peste 76 la sută din specialiștii cu studii superioare. Inginerii agronomi, zootehnicienii, medicii veterinari, lucrînd permanent în gospodăriile colective sau de stat, vor avea în față un cîmp larg de activitate creatoare; aici își vor putea perfecționa și aplica pe scară largă cunoștințele căpătate în anii de studii.

Inginerii și medicii veterinari, care trec în unitățile de producție, vor primi în continuare salariul tarifar pe care l-au avut la locul lor de muncă, precum și indemnizații lunare pînă la mutarea familiei; toți specialiștii din gospodăriile agricole colective și din gospodăriile agricole de stat beneficiază de concediu de odihnă, alocație de stat pentru copii, pensie. Pentru copiii inginerilor agronomi și ai celorlalți specialiști din unitățile de producție, care învață în școli medii și superioare, se vor acorda burse și locuri în cămine pe toată durata școlarizării *(aplauze)*.

Comitetele executive ale sfaturilor populare, organele și organizațiile de partid au datoria să asigure locuințe corespunzătoare acestor specialiști și familiilor lor. Este bine venită și trebuie încurajată inițiativa gospodăriilor colective din numeroase comune ale regiunilor București, Dobrogea și altele care au prevăzut în planurile lor construirea de locuințe pentru specialiști.

Redistribuirea cadrelor agricole și trimiterea a numeroși specialiști la sate, constituie un mare sprijin dat țărănimii colectiviste. Dar a crede că problemele mari ale agriculturii în noua etapă a dezvoltării ei pot fi rezolvate numai cu forțele specialiștilor ar însemna a nu vedea întreaga importanță și complexitate a acestor probleme. Într-un fel se muncea în mica gospodărie individuală și altfel se muncește în gospodăria mare socialistă. În noile condiții ale agriculturii socialiste trebuie muncit într-un mod nou, mai productiv, corespunzător cu îndrumările științei agricole.

Fiecare țăran colectivist, întreaga masă a țărănimii colectiviste, trebuie să fie pe deplin pregătită pentru a munci în felul acesta nou, să-și însușească temeinice cunoștințe agrotehnice privind diferite ramuri ale producției agricole.

Organizarea învățămîntului agrozootehnic pentru masele largi de țărani colectiviști, este una din cele mai importante și urgente sarcini ale momentului de față.

În ultimii ani s-a acumulat în această privință o experiență pozitivă, numărul țăranilor cuprinși în învățămîntul agrozootehnic fiind de peste 570.000. Este necesar ca încă în acest an, în perioada dintre terminarea lucrărilor agricole de toamnă și începerea lucrărilor de primăvară, să se treacă la organizarea de cursuri agrozootehnice de masă pentru țăranii colectiviști cu durata de 3 ani.

Programele și manualele pentru aceste cursuri vor trebui elaborate de cele mai competente cadre din toate ramurile agriculturii. Lecțiile vor fi predate de specialiști agricoli. Țărănimea noastră colectivistă este dornică să-și îmbogățească cunoștințele și va primi cu bucurie și satisfacție hotărîrea privind organizarea învățămîntului agrozootehnic de masă. Nu ne îndoim că rezultatele acestui învățămînt vor fi deosebit de rodnice, că el va contribui la înrădăcinarea în practica agricolă a metodelor științifice avansate, la sporirea productivității muncii agricole.

Odată cu aceasta trebuie să ne preocupăm de pregătirea agrozootehnică a elevilor din clasele V—VII (VIII) ale școlilor de cultură generală din mediul sătesc. Un început s-a făcut în această privință încă din anul 1959. Ar fi rațional ca din noul an școlar să se predea în ultimele clase ale tuturor școlilor elementare de la sate începînd cu cl. a V-a, „Agricultura", obiect căruia să i se rezerve un loc de seamă în cadrul procesului de învățămînt *(aplauze)*.

Vor trebui întocmite manuale care să cuprindă un ansamblu de cunoștințe de bază din toate ramurile agriculturii, în strînsă legătură cu experiența înaintată, cu progresele științei agricole. În predarea altor obiecte — științe naturale, chimie, precum și în problemele de matematică trebuie să se reflecte mai deplin preocupările legate de dezvoltarea agriculturii socialiste.

Predarea problemelor agriculturii va cere eforturi și o pregătire corespunzătoare din partea cadrelor didactice din mediul rural.

Ministerul Învățămîntului, în colaborare cu Consiliul Superior al Agriculturii, vor trebui să se îngrijească atît de ridicarea nivelului de cunoștințe agricole al cadrelor didactice care activează în prezent în învățămînt, cît și de o temeinică pregătire agrozootehnică a viitoarelor cadre de învățători și profesori, formate în institutele pedagogice și universități.

Imbunătățirea organizării și conținutului învățămîntului agricol

In ultimii 15 ani au fost pregătite pentru agricultură peste 14.000 de cadre cu studii superioare, 25.000 de cadre tehnice medii și peste 100.000 de mecanizatori și alți muncitori calificați prin școli profesionale și cursuri de calificare. În prezent în școlile agricole și în institutele agronomice învață cca. 50.000 de elevi și studenți.

Trebuie temeinic îmbunătățite organizarea și conținutul învățămîntului agricol de toate gradele.

În vederea asigurării pînă în anul 1970 a necesarului de aproape 59.000 de cadre tehnice-agricole cu o pregătire medie, față de circa 21.000 cîte sînt în prezent, învățămîntul mediu agricol, va trebui să capete o largă dezvoltare, creîndu-se pe lîngă gospodăriile agricole de stat și stațiunile experimentale o rețea de școli tehnice agricole cu durata de 4 ani, în care se vor primi absolvenți ai școlilor de 7 (8) ani. La întocmirea planurilor și programelor de învățămînt se va avea în vedere ca elevii să primească temeinice cunoștințe practice încît, după absolvirea școlii, să devină ajutoare directe ale inginerilor agronomi și zooveterinarilor.

Pentru îndrumarea și conducerea calificată a tuturor ramurilor agriculturii va trebui să pregătim în aceeași perioadă 9.400 de cadre cu studii agricole superioare, pe lîngă cele cca. 14.100 existente. Vom dispune astfel de cca. 23.500 de specialiști ceea ce ne va permite să încadrăm fiecare gospodărie agricolă de stat în medie cu 7 cadre, iar fiecare gospodărie colectivă cu 3 cadre cu studii superioare agricole.

Consiliul Superior al Agriculturii și Ministerul Învățămîntului vor trebui să procedeze neîntîrziat la reexaminarea și îmbunătățirea planurilor și programelor de învățămînt, asigurînd ca noul an școlar 1962—1963 să se desfășoare pe baza programelor revizuite.

Învățămîntul în institutele agronomice se va organiza în așa fel încît în fiecare an practica în producție a studenților să se facă în funcție de calendarul muncilor agricole. Studenții vor participa direct la efectuarea acestor munci, practica organizîndu-se în unitățile agricole de producție și stațiunile experimentale multilateral dezvoltate.

Pentru a asigura o exploatare rațională și economicoasă a parcului de mașini și a efectua lucrări de înaltă calitate, este necesar să dispunem în 1970 de peste 150.000 de mecanici agricoli, față de 53.000 cîți avem în prezent, circa 4.000 de maiștri mecanici, față de 1.500 și 3.000—3.500 de ingineri mecanici, față de 1.300 existenți.

Pentru creșterea numărului de mecanici agricoli în ritmul corespunzător înzestrării agriculturii cu mașini, este necesar să se lărgească sistemul de școli profesionale cu durata de 3 ani, pe lîngă stațiunile de mașini și tractoare, uzine de reparații și gospodării agricole de stat; se va crea de asemenea un număr de centre școlare în afara acestor unități, situate în zonele cu un pronunțat caracter cerealier, unde e nevoie mai mare de mecanici agricoli.

Școlile de maiștri mecanici vor trebui să asigure ca în 1970 să existe cîte un maistru la fiecare secție și atelier de reparații la gospodăriile de stat, iar la stațiunile de mașini și tractoare cîte unul la fiecare 50 de tractoare.

Acestea sînt în linii mari problemele care stau în fața agriculturii în noua etapă de dezvoltare. Sîntem convinși că țărănimea muncitoare, specialiștii agricoli, activul de partid și de stat, vor munci cu avînt și abnegație pentru ridicarea continuă a agriculturii socialiste, pentru înflorirea patriei *(aplauze îndelungate)*.

Cauza păcii și socialismului este de neînvins

Tovarăși,

Sesiunea noastră are loc în ajunul măreței sărbători a solidarității internaționale a celor ce muncesc — ziua de 1 Mai — pe care muncitorii, țăranii, intelectualii, masele largi ale oamenilor muncii o întîmpină cu noi și remarcabile succese în toate domeniile construcției socialiste.

Poporul romîn se poate mîndri că prin munca sa creatoare, prin încheierea colectivizării agriculturii, prin rezultatele dobîndite în dezvoltarea tuturor ramurilor economiei naționale își aduce contribuția la creșterea forțelor sistemului socialist mondial.

Cu minunate realizări întîmpină ziua de 1 Mai și popoarele celorlalte țări socialiste frățești. Socialismul se afirmă ca sistemul social tînăr, plin de vigoare și forțe creatoare, care se dezvoltă într-un ritm furtunos. Înfăptuind mărețul Program al P.C.U.S., poporul sovietic construiește victorios comunismul. Nu este departe momentul cînd U.R.S.S., va întrece și lăsa în urmă S.U.A., cînd sistemul mondial socialist va depăși sistemul capitalist în domeniul producției de bunuri materiale, demonstrînd astfel întregii lumi superioritatea comunismului — orînduirea care instaurează pe pămînt Pacea, Munca, Libertatea, Egalitatea, Frăția și Fericirea tuturor popoarelor *(aplauze puternice)*.

De 1 Mai clasa muncitoare internațională, oamenii muncii de pretutindeni, popoarele de pe întregul glob pămînesc își manifestă hotărîrea de luptă pentru salvgardarea păcii, pentru realizarea năzuinței lor de progres social și viață mai bună, pentru înnoirea lumii.

Niciodată problema păcii nu a fost atît de arzătoare pentru întreaga omenire ca în zilele noastre. În lumea de azi s-au acumulat stocuri de arme cu o asemenea putere nimicitoare încît o scînteie poate provoca un incendiu mondial de proporții fără precedent, o catastrofă termonucleară care ar șterge de pe fața pămîntului țări și popoare întregi, ar pricinui distrugeri practic incalculabile. **Se impune de aceea înțelepciune și chibzuință în politică, cea mai mare grijă pentru întărirea păcii și eliminarea pericolelor care planează asupra popoarelor — și de la înțelegerea acestei necesități trebuie să pornească orice guvern, orice om de stat cu sentimentul răspunderii față de propriul popor și față de toate popoarele.**

Merite deosebite și-a cîștigat în fața popoarelor U.R.S.S., care luptă cu o energie și cu un spirit de inițiativă neobosit pentru unirea forțelor păcii și statornicirea principiilor coexistenței pașnice.

Împreună cu celelalte țări socialiste și R. P. Romînă își aduce contribuția la cauza apărării păcii, militează cu perseverență pentru dezarmarea generală și totală, pentru soluționarea pașnică a problemelor litigioase, pentru dezvoltarea colaborării și apropierea între popoare.

Poziția țărilor socialiste, pătrunsă de grijă pentru destinele popoarelor, își găsește o nouă ilustrare la conferința de la Geneva, unde reprezentanții lor depun, cu tenacitate, toate eforturile pentru înfăptuirea dezarmării generale și totale, ca problemă cheie a apărării păcii.

Republica Populară Romînă sprijină cu hotărîre proiectul de tratat prezentat la conferința de la Geneva de U.R.S.S. — program realist și eficace, care prevede măsuri precise și atotcuprinzătoare de dezarmare, cu aplicarea, etapă cu etapă, a unui riguros control internațional.

Țările socialiste nu și-au făcut niciodată iluzia că drumul spre dezarmare va fi neted. Chiar în această fază de început a conferinței reprezentanții puterilor occidentale au ridicat nu puține obstacole în calea tratativelor — încercări de a tergiversa abordarea concretă a problemelor de fond și de a abate lucrările spre aspecte lăturalnice și discuții sterile. Proiectul de tratat prezentat de S.U.A. conferinței nu aduce, din păcate, elemente noi, menținînd ideea inacceptabilă a controlului în condițiile cursei nestingherite a înarmărilor și a inspecțiilor

(Continuare în pag. 4-a)

Raportul prezentat de tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej

(Urmare din pag. 3-a)

teritoriale în țările socialiste, ceea ce ar însemna o legalizare a spionajului militar.

După cum vă este cunoscut, chiar zilele acestea, sfidînd cerințele opiniei publice mondiale iubitoare de pace și respingînd memorandumul statelor neutre în problema încetării experiențelor atomice — memorandum acceptat ca bază de tratative de țările socialiste — S.U.A. au reluat experiențele cu arma nucleară în atmosferă. Nici un fel de argumente nu pot acoperi în fața popoarelor contradicția flagrantă dintre declarațiile pe care le fac reprezentanții puterilor occidentale că doresc dezarmarea și hotărîrea de reluare a experiențelor nucleare, dintre vorbele acestora la Geneva despre pace — și ecoul exploziilor atomice din Pacific.

Prin reluarea experiențelor, S.U.A. își asumă în fața întregii omeniri răspunderea unei noi intensificări a înarmărilor atomice. Uniunea Sovietică a arătat că nu va admite ca S.U.A. să-și creeze prin noua serie de experiențe avantaje militare și că va fi nevoită să răspundă la acestea prin efectuarea de experiențe proprii, pentru întărirea securității sale și a celorlalte țări socialiste.

Cine este interesat în declanșarea unei noi faze a înarmărilor nucleare? Poporul american sau celelalte popoare din țările N.A.T.O., care suportă pe umerii lor povara unor uriașe cheltuieli militare? Desigur că nu. Într-un studiu publicat de o revistă americană de politică internațională, se arată că „omenirea cheltuiește 14 milioane de dolari pe oră pentru armamente și armată. Dacă acești bani ar fi folosiți în scopuri pașnice venitul mediu anual în numerar al unui număr de 1 miliard 200 milioane de oameni, care obțin mai puțin de 100 dolari pe an, ar putea fi mai mult decît dublat, s-ar putea construi locuințe pentru 240 milioane de familii în țările slab dezvoltate... Ar putea fi înlăturată foametea în rîndurile celor 3 miliarde locuitori ai pămîntului și cei bolnavi ar putea primi îngrijire medicală. Dacă s-ar pune capăt cursei înarmărilor un număr de 75 milioane oameni ar putea trece la muncă pașnică".

În cursa înarmărilor sînt interesate numai marile trusturi capitaliste, care obțin din aceasta profituri uriașe. Chiar în ziua în care delegația americană a prezentat conferinței de la Geneva un proiect de tratat cu privire la dezarmare, Camera reprezentanților a S.U.A. a adoptat un buget militar record pentru timp de pace, care prevede cheltuieli în scopuri militare de peste 55 miliarde dolari.

Pe lîngă comenzile de armament, cursa înarmărilor dă monopolurilor și numeroase alte forme de a stoarce dividende de miliarde.

Există un vechi dicton care spune că timpul e bani; dar afaceriștii care speculează isteria războinică au descoperit că și spaima e bani, că și din ea se pot scoate dolari. Recent, o știre arăta că în laboratoarele universităților din Chicago și din Texas se lucrează de zor la prepararea unor „pastile antiatomice"; s-a făcut mare reclamă, s-au obținut credite, presa a publicat articole cu titlul „luați o pilulă și veți face față bombelor". E drept, directorul unuia din institutele de cercetări care lucrează la acestea a făcut o declarație în care arăta: „oamenii care cunosc această activitate spun că mai degrabă și-ar săpa o groapă decît să se bizuie pe rețetele noastre" — dar „în definitiv, cu nimic sau fără nimic, e la fel, iar o groapă cere și timp s-o sapi!"

Există o „rețetă" eficace împotriva primejdiilor războiului atomic, un mijloc sigur de securitate pentru oricare popor; lichidarea armamentelor, interzicerea armelor de exterminare în masă! *(aplauze)*.

Întețind cursa înarmărilor, S.U.A. și aliații lor din N.A.T.O. urmăresc să obțină superioritatea militară asupra țărilor lagărului socialist.

Țările socialiste nu amenință pe nimeni; dar ele se îngrijesc permanent de asigurarea capacității lor de apărare și posedă tot ce este necesar pentru a da o ripostă zdrobitoare oricărui agresor *(aplauze)*.

În problema lichidării rămășițelor celui de-al doilea război mondial, poziția țării noastre, ca și a celorlalte țări socialiste, este bine cunoscută: trebuie încheiat Tratatul de pace german, asigurîndu-se pe această bază transformarea Berlinului occidental dintr-un focar de încordare și o sursă de primejdii pentru pace, într-un oraș liber, demilitarizat, cu o atmosferă curățită de miasmele războiului rece *(aplauze)*.

Esențial pentru rezolvarea acestei probleme este să se pornească de la faptul istoric al existenței celor două state germane, să se asigure stricta respectare a suveranității R. D. Germane și să se pună capăt regimului de ocupație din Berlinul occidental. Pînă acum, în cursul tratativelor sovieto-americane care se desfășoară de mai mult timp, s-au conturat anumite progrese; Uniunea Sovietică s-a situat consecvent la aceste tratative pe poziții constructive. Dacă din partea S.U.A. s-ar menține în continuare acele tendințe care denotă o poziție mai rațională, ar fi posibil să se ajungă la rezultate pozitive, în interesul păcii și micșorării încordării internaționale.

În întreaga lume cîștigă teren ideea că la destinderea internațională ar aduce o importantă contribuție realizarea unor acorduri regionale, inclusiv crearea unor zone denuclearizate.

Propunînd în 1957 realizarea unei înțelegeri internaționale între statele balcanice, guvernul R. P. Romîne a militat continuu pentru transformarea Balcanilor și Adriaticii într-o regiune a relațiilor de bună vecinătate, pace și colaborare *(aplauze)*. **Aceste propuneri s-au bucurat de sprijinul statelor socialiste din Balcani, au găsit o largă aprobare în opinia publică din celelalte țări balcanice și continuă să se afle în actualitatea vieții politice a acestora.**

Spre regretul nostru, cercurile conducătoare din Grecia și Turcia continuă să aibă o poziție negativă față de aceste propuneri. În ultimul timp puterile occidentale împing tot mai mult aceste țări pe panta înarmărilor și războiului rece. Insula Creta este transformată într-o bază de rachete a N.A.T.O.; se țin lanț vizitele conducătorilor militari ai N.A.T.O.; flota a 6-a americană și-a găsit ca loc de exerciții vecinătatea țărmurilor Greciei.

Cine are nevoie de încordare și material inflamabil în această parte a lumii, cui servesc acțiunile contrarii intereselor destinderii? Ce aduc ele acestor țări decît creșterea poverilor legate de cursa înarmărilor, și, desigur riscul de a se vedea antrenate în aventuri războinice? În cursul ultimilor 10 ani, Grecia a cheltuit în scopuri militare 40 de miliarde de drahme (peste 1,3 miliarde de dolari); în prezent numai cheltuielile militare directe înghit 49 la sută din bugetul ei, iar pentru 1962 se prevede un deficit bugetar de peste 4 miliarde 700 milioane drahme. Concomitent cu creșterea cheltuielilor militare, care se vor cifra la 6 miliarde drahme, va spori și suma totală a impozitelor pe venituri și a impozitelor indirecte percepute de la oamenii muncii — cu peste un miliard de drahme față de 1961.

În Turcia, potrivit declarațiilor secretarului general al partidului popular republican, deficitul bugetului a ajuns la suma astronomică de 1.200.000.000 lire turcești. Chiar zilele acestea ziarul turc „Vatan" descria astfel situația din țară: „Industria este aproape inexistentă. Starea agriculturii se înrăutățește continuu. Datoriile externe sînt mai mari decît „datoriile de stat" ale imperiului otoman. Petrolul, care din toate bogățiile subsolului țării poate deveni cea mai rentabilă sursă de venituri, se află în stăpînirea monopolistă a societăților străine. O treime din buget este folosită pentru achiziționarea de armament, pe care ni-l vînd aliații din N.A.T.O. Turcia nu va fi salvată de acordarea pe datorie a surplusurilor produselor agricole americane, de vasele învechite din efectivul flotei engleze sau de construirea în cele mai critice regiuni a platformelor și bazelor de lansare a rachetelor".

Este departe de noi orice intenție de a ne amesteca în treburile interne ale altora, dar socotim util ca opinia publică din țara noastră să cunoască aceste stări de lucruri. Sperăm că în cele din urmă, în relațiile interbalcanice se va impune înțelegerea intereselor comune ale popoarelor din această parte a lumii, dornice de pace, liniște și prosperitate *(aplauze)*.

Linia încordării, linia militarismului, oricîte profituri ar aduce cercurilor interesate în războiul rece, nu contribuie la înlăturarea bolilor de nelecuit care macină capitalismul, ci le agravează. În lumea capitalistă se succed la scurte intervale de timp crize economice, mari capacități de producție sînt nefolosite, inflația crește, se adîncesc deficitele bugetare.

Sub diferite forme se întețește ofensiva monopolurilor împotriva nivelului de trai al oamenilor muncii, se intensifică exploatarea clasei muncitoare. Șomajul condamnă la mizerie permanentă milioane de oameni dornici de muncă, iar cei ocupați în producție sînt loviți de creșterea continuă a costului vieții.

Grea este și situația țărănimii. În țările capitaliste are loc concentrarea pămînturilor aparținînd gospodăriilor mici și mijlocii în mîna marilor gospodării capitaliste. Într-un raport prezentat Bundestagului se arăta că în R.F.G., „concentrarea în domeniul agriculturii a dus la o schimbare considerabilă a structurii gospodăriilor agricole. Din 1949, numărul gospodăriilor dispunînd de 0,5 hectare pînă la 10 hectare s-a redus cu circa 400.000". În Italia, după cum a arătat președintele Uniunii Naționale a țăranilor italieni, în ultimii ani peste un milion de țărani au trebuit să-și părăsească pămînturile, plecînd în pribegie pentru a-și căuta mijloace de trai.

Mai bine de jumătate din totalul suprafeței agricole din America Latină este stăpînită de un mic grup de mari proprietari, reprezentînd doar 1,5 la sută din totalul celor ce se ocupă cu agricultura. Din totalul gospodăriilor țărănești din Argentina, 72 la sută lucrează pămînt care nu le aparține; în statul Ecuador venitul pe o zi al unei familii de țărani indieni de patru persoane este mai mic decît alocația de întreținere prevăzută de guvern pentru un cal al armatei, iar în asemenea condiții trăiesc 1.200.000 de oameni. Aceasta, în timp ce faimosul trust „United Fruit Company" obține numai dintr-o singură țară — Guatemala — un profit anual de peste 40 de milioane de dolari! Se înțelege de ce popoarele acestor țări spun că ele au nenorocul de a fi prea departe de dumnezeu și prea aproape de Statele Unite!

Bolile care macină sistemul capitalist se dovedesc de nelecuit. În ciuda tuturor eforturilor pe care le fac apologeții capitalismului, felurite „trusturi ale creierului" și „birouri de strategie psihologică" pentru a-i ascunde racilele și a-i înfrumuseța în ochii popoarelor, se înmulțesc recunoașterile pline de amărăciune că Occidentul pierde o bătălie hotărîtoare — lupta pentru mințile oamenilor. Cum să convingi oamenii că-i mai bună societatea împărțită în exploatatori și exploatați, unde huzurul unui mănunchi de oameni se clădește pe lipsurile și suferințele celor mulți, unde muncitorul este jefuit de capitalist și țăranul robește pe pămînt străin, cum să convingi că este mai bună orînduirea care nu dă oamenilor muncii altă alegere decît a munci pentru îmbogățirea bancherilor și latifundiarilor sau a pieri de foame și lipsuri. Aceasta e la fel cum ai încerca să convingi pe cineva că este mai bine să fii bătrîn și bolnav decît tînăr și sănătos!

Astăzi ideile socialismului, ideile marxism-leninismului cuceresc tot mai mult conștiința popoarelor. În ciuda oricăror oprelisti ele se răspîndesc necontenit, crește puterea lor de atracție, căci ele exprimă interesele vitale ale popoarelor, cerințele mersului înainte al omenirii *(aplauze puternice)*.

În lumea de azi, imperialismul nu mai poate hotărî după bunul său plac soarta popoarelor. Recent, președintele S.U.A., dl. Kennedy spunea: „Trebuie să respingem teoriile suprasimpliste despre viața internațională — teoria că puterea Americii este nelimitată sau că misiunea Americii este de a transforma lumea după chipul și asemănarea ei". Aceasta corespunde realității și cu o astfel de afirmație nu poți, desigur, să nu fii de acord. Important însă ar fi ca și în acțiunile practice, în problemele politicii mondiale, ale dreptului popoarelor de a dispune singure de propria lor soartă să nu se mai pornească de la asemenea teorii supra-simpliste, cum le denumește dl. Kennedy. Aceasta ar fi numai în interesul păcii și colaborării internaționale.

În epoca noastră superioritatea în raportul de forțe este de partea socialismului, care devine factorul hotărîtor al dezvoltării istorice. Unitatea de nezdruncinat a țărilor socialiste, unitatea și coeziunea partidelor comuniste și muncitorești sub steagul marxism-leninismului și al internaționalismului proletar este principala chezășie a creșterii și întăririi forțelor păcii, democrației și socialismului în lumea întreagă *(aplauze puternice)*.

O uriașă forță a contemporaneității este mișcarea de eliberare a popoarelor. Un miliard și jumătate de oameni s-au eliberat din lanțurile robiei coloniale; numai în ultimii 7 ani și-au cucerit independența politică 30 de state. Crește avîntul luptei popoarelor din țările Americii Latine, însuflețite de exemplul Cubei eroice, pentru eliberarea din dependența străină. Acordul de la Evian dintre Franța și Republica Algeria a însemnat o mare victorie a popoarelor algerian și francez, a mișcării de eliberare și a cauzei păcii. La orice mijloace ar recurge puterile coloniale, lupta de eliberare a popoarelor, dreptul lor la autodeterminare nu mai pot fi reprimate, rînduielile colonialiste sînt definitiv condamnate de istorie.

În lumea capitalului se intensifică lupta clasei muncitoare și țărănimii pentru drepturile lor vitale, pentru democrație și un trai mai bun; mișcarea mondială pentru pace cuprinde păturî populare din cele mai largi. Măreţul proces de transformare revoluționară a societății, mersul înainte al omenirii este realitatea fundamentală a timpurilor noastre.

Socialismul și comunismul sînt de neînvins. Azi stă în puterea popoarelor ca luptînd strîns unite, umăr la umăr, să-și îndeplinească cele mai scumpe năzuințe ale lor: pacea trainică, libertatea și fericirea celor ce muncesc! *(aplauze puternice, prelungite)*.

Tovarăși,

Sesiunea de față va rămîne înscrisă pentru totdeauna în analele istoriei noastre. Victoria socialismului la sate va exercita o profundă înrîurire asupra tuturor domeniilor vieții social-economice a țării, va da un puternic avînt muncii creatoare a poporului nostru pentru desăvîrșirea construcției socialismului.

Noi, cei prezenți în această sală, ne vom reaminti cu îndreptățită mîndrie că am luat parte la lucrările forului suprem al puterii de stat din țara noastră, consacrate acestei victorii.

Să ne dăm toate forțele și cunoștințele, să muncim cu pasiune și elan revoluționar pentru a face patria noastră iubită tot mai fericită și îmbelșugată, mergînd cu pași siguri, sub conducerea încercată a partidului, pe drumul însorit al socialismului! *(aplauze puternice, prelungite, urale; asistența în picioare ovaționează îndelung)*.

Acordarea unor titluri și ordine celor ce s-au distins în munca pentru dezvoltarea agriculturii socialiste

Conferirea titlului de „Erou al Muncii Socialiste din Republica Populară Romînă"

Pentru muncă devotată și rezultate deosebite obținute în transformarea socialistă a agriculturii, dezvoltarea multilaterală a gospodăriilor agricole colective pe care le conduc, obținerea de producții agricole mari și constante, sporirea continuă a numărului de animale și a productivității lor, vînzarea către stat a unor însemnate cantități de produse agricole, prin Decret Consiliul de Stat a conferit titlul de **„Erou al Muncii Socialiste din Republica Populară Romînă" și medalia de aur „Secera și Ciocanul"** tovarășilor:

Ion Stanciu, președintele G.A.C. „16 Februarie 1933" din comuna Baba Ana, regiunea Ploiești;

Mihai Bîrliga, președintele G.A.C. din satul Roma, regiunea Suceava;

Gheorghe Goina, președintele G.A.C. „Viață nouă" din comuna Sîntana, regiunea Crișana;

Ion Negoiță, președintele G.A.C. „11 Iunie" din comuna Pechea, regiunea Galați;

Nicolae Andrei, președintele G.A.C. din comuna Gheorghe Lazăr, regiunea București;

Petre Draciuc, președintele G.A.C. din satul Totoiești, comuna Erbiceni, regiunea Iași.

★

Pentru muncă devotată și rezultatele deosebite obținute în dezvoltarea multilaterală a gospodăriilor agricole de stat pe care le conduc, sporirea producției agricole vegetale și animale, reducerea continuă a prețului de cost, realizarea de beneficii însemnate și livrarea de cantități importante de produse agroalimentare peste plan, a fost conferit titlul de **„Erou al Muncii Socialiste din Republica Populară Romînă" și medalia de aur „Secera și Ciocanul"** tovarășilor:

Dumitru Dumitru, directorul G.A.S. Pietroiu, regiunea București;

Nicolae Dogaru, directorul G.A.S. Giarmata, regiunea Banat;

Emerich Szabo, directorul G.A.S. Valea lui Mihai, regiunea Crișana.

★

Pentru muncă devotată și rezultatele deosebite obținute în folosirea mașinilor și utilajelor agricole, creșterea producției și ridicarea continuă a productivității muncii, reducerea prețului de cost, pentru calitatea lucrărilor efectuate și contribuția la obținerea de recolte sporite, a fost conferit titlul de **„Erou al Muncii Socialiste din Republica Populară Romînă" și medalia de aur „Secera și Ciocanul"** tovarășilor:

Ioan Delcea, directorul S.M.T. Cîrcea, regiunea Oltenia;

Gheorghe Ene, șef de brigadă la S.M.T. Balaciu, regiunea București.

Conferirea ordinului „Steaua Republicii Populare Romîne" clasa I unor regiuni

Pentru încheierea colectivizării agriculturii și rezultatele obținute în consolidarea economico-organizatorică a gospodăriilor agricole colective, pentru obținerea de producții agricole sporite, creșterea efectivelor de animale și a productivității lor, pentru contribuția de seamă la fondul central de produse agroalimentare, a fost conferit prin Decret al Consiliului de Stat **ordinul „Steaua Republicii Populare Romîne" clasa I**, următoarelor regiuni: **Argeș, Bacău, Brașov, Crișana, Iași, Maramureș, Mureș-Autonomă Maghiară, Oltenia, Ploiești, Suceava.**

Conferirea „Ordinului Muncii" clasa I unor gospodării agricole de stat, stațiuni de mașini și tractoare și gospodării agricole colective

Pentru rezultatele deosebite obținute, an de an, în sporirea producției de cereale la hectar, în creșterea efectivelor de animale și a productivității lor, în livrarea de cantități importante de produse agroalimentare la fondul central și în realizarea de beneficii peste plan, a fost conferit **„Ordinul Muncii", clasa I**, următoarelor gospodării agricole de stat:

Gospodăria agricolă de Stat Andrășești, regiunea București;

Gospodăria agricolă de stat „Scînteia", regiunea Crișana;

Gospodăria agricolă de stat Murfatlar, regiunea Dobrogea;

Gospodăria agricolă de stat Coțușca, regiunea Suceava.

★

Pentru contribuția însemnată la mărirea producției în gospodăriile agricole colective din raza lor de activitate, pentru indicii înalți obținuți în folosirea mașinilor și utilajelor agricole, pentru realizarea de lucrări de bună calitate și la prețuri de cost reduse, a fost conferit **„Ordinul Muncii" clasa I**, următoarelor stațiuni de mașini și tractoare:

Stațiunea de mașini și tractoare Hărman, regiunea Brașov;

Stațiunea de mașini și tractoare Ciulnița, regiunea București;

Stațiunea de mașini și tractoare Birca, regiunea Oltenia.

★

Pentru rezultatele deosebite obținute în dezvoltarea și întărirea proprietății obștești, în creșterea producției de cereale, a efectivelor de animale și a productivității lor, pentru vînzarea către stat a însemnate cantități de produse agricole, a fost conferit **„Ordinul Muncii" clasa I** următoarelor gospodării agricole colective:

Gospodăria agricolă colectivă din Palazul Mare, orașul Constanța;

Gospodăria agricolă colectivă „Înfrățirea" din comuna Mirăslău, regiunea Cluj;

Gospodăria agricolă colectivă „Înainte" din comuna Berveni, regiunea Maramureș;

Gospodăria agricolă colectivă „Viața Nouă" din comuna Sîntana, regiunea Crișana;

Gospodăria agricolă colectivă din comuna Gheorghe Lazăr, regiunea București;

Gospodăria agricolă colectivă din satul Hălchiu, regiunea Brașov;

Gospodăria agricolă colectivă din comuna Dorobanți, regiunea Banat;

Gospodăria agricolă colectivă „Grivița roșie" din comuna Însurăței, regiunea Galați;

Gospodăria agricolă colectivă din satul Țibucanii de Sus, regiunea Bacău;

Gospodăria agricolă colectivă din satul Totoiești, comuna Erbiceni, regiunea Iași;

Gospodăria agricolă colectivă din satul Pricaz, regiunea Hunedoara;

Gospodăria agricolă colectivă din satul Roma, regiunea Suceava;

Gospodăria agricolă colectivă „Flacăra" din comuna Vărgata, regiunea Mureș-Autonomă Maghiară;

Gospodăria agricolă colectivă „6 Martie" din comuna Stoicănești, regiunea Argeș;

Gospodăria agricolă colectivă „16 Februarie 1933", din comuna Baba Ana, regiunea Ploiești;

Gospodăria agricolă colectivă „Drumul belșugului" din satul Piscu Vechi, regiunea Oltenia;

Gospodăria agricolă colectivă „Prietenia romîno-vietnameză" din satul Ginciova, regiunea Oltenia.

Conferirea „Ordinului Muncii" clasa I

Pentru merite deosebite în munca de colectivizare a agriculturii și întărirea economico-organizatorică a gospodăriilor agricole colective a fost conferit prin Decret al Consiliului de Stat **„Ordinul Muncii" clasa I** tovarășilor: **Ștefan Matei, Gheorghe Roșu, Nicolae Marchian, Victor Bolojan, Virgil Cazacu, Iosif Uglar, Iosif Banc, Constantin Drăgan, Dumitru Balalia, Ene Țurcanu, Constantin Sandu, Ștefan Boboș, Ion Mărcuș, Traian Gîrbă, Constantin Nistor, Gheorghe Pop, Dumitru Puni, Ion Predescu, Gheorghe Stan, Emil Bobu, Petre Lupu, Vasile Patilineț, Ilie Verdeț, Cornel Onescu, Paul Niculescu-Mizil, Teodor Marinescu.**

Ședințele din 28 aprilie

În uriașa sală a Pavilionului Expoziției Economiei Naționale a R. P. Romîne au continuat sîmbătă lucrările sesiunii extraordinare a Marii Adunări Naționale, consacrată măreței victorii a poporului nostru: terminarea colectivizării agriculturii.

Împreună cu conducătorii partidului și statului, deputații Marii Adunări Naționale și ceilalți participanți la sesiune dezbat multilateral problemele cele mai importante ridicate de etapa nouă de dezvoltare a agriculturii noastre, cuprinse în Raportul prezentat de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej.

În ședința de dimineață, în continuarea discuției generale asupra celor două puncte de pe ordinea de zi, au luat cuvîntul deputatul **Virgil Cazacu**, prim-secretar al Comitetului regional Iași al P.M.R., **Petre Borilă**, membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.R., vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, **Ion Kirr**, președintele G.A.C. din comuna Apoldul de Sus, regiunea Hunedoara, deputatul **Demostene Botez**, vicepreședinte al Uniunii Scriitorilor, **Gheorghe Preda**, directorul S.M.T. Piatra Neamț, regiunea Bacău, deputatul **Alecu Crăciun**, președintele G.A.C. din comuna Băleni, regiunea Galați, **Ilie Dincu**, președintele G.A.C. din comuna Oltina, regiunea Dobrogea, **Iulian Drăcea**, rectorul Institutului agronomic din Timișoara, **Ludovic Molnar**, președintele G.A.C. din comuna Sînpaul, regiunea Mureș-Autonomă Maghiară.

La ora 12,20 își fac apariția în sală peste 600 de pionieri. Zeci de pionieri se urcă la tribuna prezidiului. Ei dăruiesc flori și cravate roșii de pionier, conducătorilor de partid și de stat, care îmbrățișează călduros pe copii.

De la tribună, patru pionieri, aduc sesiunii un fierbinte salut, printr-un emoționant și înflăcărat poem.

Tovarășul **Ștefan Voitec**, președintele Marii Adunări Naționale, a mulțumit călduros pionierilor pentru salutul lor înaripat, pentru cuvintele pline de recunoștință și devotament adresate patriei noastre socialiste, slăvitului nostru partid și Comitetului său Central în frunte cu tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, și le-a urat sănătate și succese la învățătură.

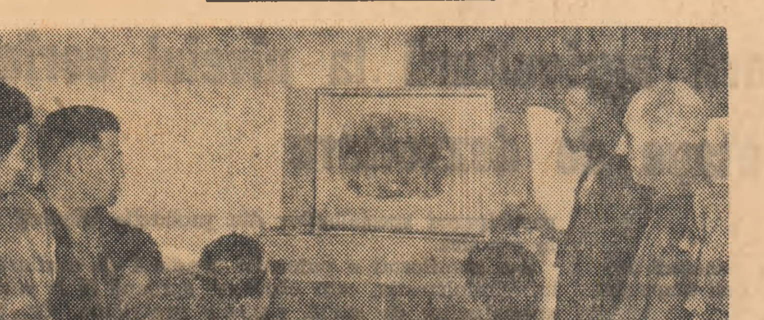
După încheierea lucrărilor ședinței de dimineață, a avut loc, în prezența conducătorilor de partid și de stat, a deputaților și a celor 11.000 de invitați, solemnitatea înmînării unor înalte titluri și ordine ale R.P.R.

În aplauzele puternice ale celor prezenți tovarășul **Gheorghe Gheorghiu-Dej** a înmînat înaltele distincții, felicitînd din toată inima pe cei decorați, în numele C.C. al P.M.R., al Consiliului de Stat și al guvernului, a celor care participă la sesiune, urîndu-le sănătate, putere de muncă și noi succese în activitatea lor.

În numele celor decorați au răspuns Eroii Muncii Socialiste **Gheorghe Goina, Dumitru Dumitru** și **Ioan Delcea.**

În ședința de după-amiază a sesiunii, în continuarea discuției generale au luat cuvîntul **Nicolae Ceaușescu**, membru al Biroului Politic și secretar al C.C. al P.M.R., **Ion Chețan**, președintele G.A.C. din comuna Boian, regiunea Cluj, deputatul **Nicolae Giosan**, directorul Institutului de cercetări agricole, **Fătu Socăriceanu**, președintele G.A.C. din comuna Ianca, regiunea Galați, deputatul **Mihai Bîrliga**, Erou al Muncii Socialiste, președintele G.A.C. din comuna Roma, regiunea Suceava, **Adrian Popovici**, președintele G.A.C. din comuna Șipote, regiunea Iași, **Vasile Dicu**, directorul S.M.T. din comuna Hărman, regiunea Brașov, **Grigore Stanciu**, președintele G.A.C. din comuna Dobra, regiunea Ploiești, **Emil Bodnăraș**, membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.R., vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, **Virgil Gligor**, directorul Institutului de cercetări zootehnice din București, deputatul **Călin Oprea**, președintele G.A.C. din comuna Gighera, regiunea Oltenia, deputatul **Virgil Trofin**, prim-secretar al C. C. al U.T.M., **Ștefan Nicolae**, directorul Institutului de cercetări hortiviticole din București, **Gheorghe Apostol**, membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.R., prim-vicepreședinte al Consiliului de Miniștri.

Lucrările sesiunii continuă.

Colectiviștii din Corbeanca, regiunea București, au urmărit în timpul deschiderii lucrărilor sesiunii extraordinare a Marii Adunări Naționale cu însuflețire și interes imaginile de pe ecranul televizorului instalat la sediul nou al gospodăriei.

Cu fața spre viitor

O zi minunată de aprilie, cu cerul senin, cu soare mult și cu flori de liliac. Încă de dimineață, miile de oameni ai muncii care au fost invitați să ia parte la sesiunea extraordinară a Marii Adunări Naționale se îndreaptă spre Pavilionul Expoziției Economiei Naționale, unde se desfășoară lucrările. Îi întîmpină o clădire, uimitoare prin frumusețea sa arhitectonică, prin eleganța ei. În rîndul participanților domnește o atmosferă de bucurie năvalnică, de entuziasm. E și firesc. Sesiunea la care au fost invitați consemnează una dintre cele mai mari victorii dobîndite de poporul nostru, sub conducerea partidului: încheierea procesului de colectivizare a agriculturii.

Privim în jurul nostru. Vedem chipuri agere, deschise. Țăranii noștri nu mai seamănă deloc cu cei din trecut, încovoiați sub loviturile harapnicelor boierești și ale paturilor de pușcă ale jandarmilor. Sînt oameni plini de încredere în forțele lor; ei privesc viitorul cu siguranță, cu un optimism robust, tonic. Am intrat în vorbă cu Aurel Ștefănescu, președintele gospodăriei colective din Soci, raionul Piatra Neamț. L-am întrebat ce planuri are gospodăria din Soci.

— În 1961, a spus el, de pe pămîntul nostru care nu e cine știe ce fertil, am recoltat cîte 2.114 kg grîu și cîte 3.000 de kg de porumb boabe la hectar. Anul acesta nu ne mai mulțumim cu atît. Vrem să ajungem la 2.500 de kg de grîu pe hectar; la porumb, de pe 50 de hectare, am planificat să scoatem cîte 5.000 de kg boabe la ha în cultură neirigată.

Oprea Călin a venit la sesiune tocmai din cealaltă parte a țării, de la Gighera, din Oltenia. Dar gîndurile pe care ni le-a înfățișat sînt la fel de avîntate.

— La noi sînt condiții să creștem vite multe, zice. Avem pășune, avem porumb. Și nici de oameni harnici și pricepuți nu ducem lipsă. Așa că... Ne-am propus să ajungem în acest an la 300 de vaci, la circa 2.000 de oi, să îngrășăm cel puțin 500 de porci. Gh. Peicu, președintele gospodăriei colective din Ceacu, de lîngă Călărași, povestește ce proiecte au membrii unității sale în privința păsărilor. „La doi pași de satul nostru, spune, se află o baltă. Ce ne-am zis? Să cumpărăm boboci și să înființăm pe malul apei o crescătorie de gîște și de rațe. Și așa am și făcut. Am ajuns să avem 600 de păsări la 100 de ha. Dar anul acesta vom face un pas mai departe. Vom înmulți și numărul găinilor, astfel încît vom ajunge la 1.200 de păsări la fiecare sută de hectare".

În cadrul lucrărilor sesiunii au luat cuvîntul numeroși invitați. Ei au vorbit pe larg despre experiența pe care au acumulat-o în sporirea producției agricole și au arătat cu cifre temeinic gîndite, ce-și propun să realizeze în viitor. Sesiunea prilejuiește astfel o amplă și multilaterală dezbatere a sarcinilor care stau în fața agriculturii noastre, pentru continua ei înflorire.

ION PAVELESCU

SESIUNEA EXTRAORDINARĂ A MARII ADUNĂRI NAȚIONALE

(Urmare din pag. 1-a)

secretar al comitetului regional Dobrogea al P.M.R., Ion Negoiță, *președintele G.A.C. din comuna Pechea, regiunea Galați, deputatul* Ion Predescu, *președintele Sfatului popular al regiunii Oltenia,* Gheorghe Stoica, *președintele G.A.C. din comuna Nicolae Bălcescu, regiunea Iași,* Pavel Mudura, *director la G.A.S. din comuna Ioșia, regiunea Crișana,* Dumitru Cîrstea, *președintele G.A.C. din comuna Dranovățu, regiunea Argeș, deputatul* Ion Popa, *președintele G.A.C. din comuna Bălcaciu, regiunea Mureș-Autonomă Maghiară,* Constantin Lomaka, *inginer agronom la G.A.C. din comuna Pădina, regiunea Ploiești,* Gheorghe Tudor, *director la S.M.T. Ciulnița, regiunea București,* Alexandru Csege, *președintele G.A.C. din Salonta, regiunea Crișana, deputatul* Constantin Alexei, *președintele G.A.C. din comuna Calafindești, regiunea Suceava,* Alexandru Tripșa, *secretarul Comitetului de partid al Uzinelor de tractoare din Brașov,* Vasile Roman, *președintele G.A.C. din comuna Drăgușeni, regiunea Maramureș,* Aurora Polgar, *inginer agronom la G.A.C. din satul Mercina, regiunea Banat, deputatul* Vasile Vaida, *prim-secretar al Comitetului regional Cluj al P.M.R. și* Dobrița Dima, *președinta G.A.C. din comuna Platonești, regiunea București.*

Lucrările sesiunii continuă.

(Agerpres)

Lucrările Sesiunii extraordinare a Marii Adunări Naţionale

Cuvîntul tovarăşului Ion Gheorghe Maurer

Tovarăşi deputaţi şi deputate,

Am ascultat cu toţii cu emoţie şi interes deosebit expunerea tovarăşului Gheorghe Gheorghiu-Dej, care a făcut o analiză aprofundată a evoluţiei construcţiei socialiste în ţara noastră, evoluţie ce se împlineşte prin evenimentul de importanţă istorică în viaţa partidului şi poporului nostru şi căruia îi sînt consacrate dezbaterile actualei sesiuni extraordinare a Marii Adunări Naţionale: terminarea cu succes a transformării socialiste a agriculturii. Tovarăşul Gheorghiu-Dej a subliniat în expunerea sa faptul că încheierea procesului de făurire a relaţiilor de producţie socialiste în toate ramurile economiei naţionale, de creare a economiei socialiste unitare, reprezintă o victorie măreaţă pe frontul desăvîrşirii construcţiei socialiste. Această victorie demonstrează, desigur, justeţea politicii partidului nostru de construire a socialismului, de întărire continuă a alianţei muncitoreşti-ţărăneşti, deschide perspective nelimitate dezvoltării forţelor de producţie în agricultură, creşterii producţiei şi productivităţii muncii agricole pentru satisfacerea din belşug cu produse agroalimentare a nevoilor populaţiei, pentru ridicarea necontenită a bunăstării poporului.

Este neîndoios că noua etapă de dezvoltare a agriculturii noastre socialiste pune în faţa partidului, a tuturor oamenilor muncii, sarcini mult sporite, de mare răspundere cu privire la consolidarea şi dezvoltarea continuă a unităţilor agricole socialiste şi la creşterea considerabilă a producţiei vegetale şi animale.

După cum aţi văzut, expunerea a înfăţişat o serie de probleme de bază ale dezvoltării agriculturii noastre, a dat soluţii pentru rezolvarea acestor probleme şi indicaţii care vor călăuzi multă vreme munca noastră pentru înfăptuirea cu succes a sarcinilor ce ne stau în faţă, pentru ridicarea pe o treaptă superioară a agriculturii noastre, pentru valorificarea deplină a marilor posibilităţi de care dispune agricultura socialistă.

În cuvîntul meu mă voi ocupa numai, şi în scurt, de problemele reorganizării conducerii agriculturii, cuprinse, dealtfel, în proiectul de lege supus aprobării domniilor voastre. Aţi văzut că schimbarea radicală a sistemului actual de organizare a conducerii agriculturii este impusă de situaţia nou creată ca urmare a transformării socialiste a satului şi a încheierii colectivizării. Ministerul Agriculturii, ca şi organele agricole din subordinea sa, şi-au păstrat aproape neschimbată forma veche de organizare, compatibilă cu o agricultură în care predominantă era proprietatea individuală. Pe măsură ce agricultura noastră intra mai adînc în socialism, se vădea cu mai mare putere că acest sistem de conducere este depăşit, că el rămîne din ce în ce mai mult în urma vieţii.

În acele condiţii, cînd agricultura era practicată de proprietari individuali de pămînt, organizarea raţională a producţiei agricole, sporirea ei, introducerea în acest scop a unor metode avansate de muncă era, mai ales, treaba fiecărui producător. Creat în asemenea condiţii, Ministerul Agriculturii nu putea să aibă un rol hotărîtor în rezolvarea problemelor principale ale producţiei agricole şi reuşea din ce în ce mai puţin să rezolve cu succes sarcinile ce-i reveneau ca organ de conducere a agriculturii ţării noastre, agricultura în care sectorul socialist creştea vertiginos. Tocmai acest fapt constituie esenţa nepotrivirii dintre forma de organizare a conducerii agriculturii, formă pe care o înlocuim astăzi, şi dezvoltarea socialistă a agriculturii noastre.

În condiţiile agriculturii caracterizate prin proprietatea individuală asupra pămîntului, în ţara noastră, mai ales, agronomul, omul cu studii agricole superioare era împins în afara procesului propriu-zis de producţie agricolă, el era sortit să devină un cadru funcţionăresc. Măsura luată de partid de a trimite specialişti agricoli să îndrume nemijlocit şi să sprijine efectiv cu cunoştinţele lor unităţile agricole socialiste în rezolvarea problemelor concrete ale producţiei agricole este o repunere în cadrul firesc al acestor specialişti.

Am amintit principalele cusururi ale sistemului pe care-l părăsim pentru a pune mai puternic în lumină necesitatea schimbării radicale a acestuia, necesitatea înlocuirii lui cu o formă nouă de conducere corespunzînd etapei de dezvoltare a agriculturii care începe o dată cu încheierea procesului de colectivizare.

Concepţia de bază a acestei noi organizări a conducerii agriculturii, concepţie atît de luminos expusă în cuvîntarea tovarăşului Gheorghiu-Dej, este aceea de a strînge la un loc elementele cele mai capabile, oameni de ştiinţă, specialişti de înaltă calificare, de a atrage la conducere cele mai pregătite cadre care lucrează efectiv în unităţile de producţie, dînd acestora sarcina de a stabili căile şi mijloacele cele mai potrivite pentru ridicarea la un nivel cît mai înalt a agriculturii. Aceasta va avea ca principal efect, pe de o parte, asigurarea unei conduceri deosebit de competente, strîns legată cu cercetarea ştiinţifică şi cu activitatea unităţilor productive, iar pe de altă parte, crearea — în conducerea agriculturii — a unui cadru cu mult mai larg iniţiativei celor ce realizează practic, concret şi efectiv, producţia agricolă.

În mod deosebit, aş vrea să subliniez aici caracterul inovator, spiritul creator care a animat măsurile privind reorganizarea conducerii agriculturii. Această reorganizare este o formulă proprie partidului nostru, iniţiată de tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej. Noua formă de organizare a conducerii agriculturii, rezultată din propria noastră experienţă, reprezintă una din măsurile structurale în organizarea economiei şi soluţionează lucrurile într-un mod principial just şi original. Ea constituie o contribuţie adusă de noi la rezolvarea uneia dintre cele mai importante probleme ale statului socialist, problema conducerii agriculturii. Pentru că, tovarăşi, legînd conducerea agriculturii pe diferite trepte cu cele mai valoroase elemente care lucrează în unităţile de producţie şi în cercetarea ştiinţifică, cu cei care lucrează nemijlocit în gospodăriile colective, în gospodăriile de stat, staţiuni de maşini şi tractoare, staţiuni experimentale, toţi aceştia vor aduce în organele de conducere bogata lor experienţă, ceea ce va da posibilitatea adoptării unor hotărîri juste, izvorîte din nevoile reale ale producţiei noastre agricole.

Faptul că aceste hotărîri şi directive vor trebui să fie transpuse în viaţă de înşişi cei ce le-au elaborat constituie o puternică garanţie a înfăptuirii lor şi este în acelaşi timp una din importantele caracteristici ale sistemului propus.

După cum vi s-a arătat, pentru conducerea centrală a agriculturii se înfiinţează Consiliul Superior al Agriculturii ca organ al Consiliului de Miniştri, iar pe plan regional şi raional, consiliile agricole regionale şi raionale ca organe ale sfaturilor populare. Organele de conducere a agriculturii de la centru, de la regiune şi raion sînt organizate pe baza aceloraşi principii şi prin aceasta vor asigura conducerea cea mai calificată şi cea mai eficientă în toate unităţile agricole socialiste, ţinînd seama de specificul condiţiilor de producţie locale.

Consiliul Superior al Agriculturii, ca şi celelalte organe de conducere, va fi organizat pe secţii, corespunzător principalelor ramuri şi probleme ale agriculturii: fond funciar şi organizarea teritoriului, cereale şi plante tehnice, horticultură, creşterea animalelor, mecanizarea agriculturii, învăţămînt şi propagandă agricolă şi secţia gospodăriilor de stat. Un număr restrîns dintre membrii secţiilor va lucra permanent în cadrul Consiliului Superior al Agriculturii. Consiliul va avea, de asemenea, o comisie pentru coordonarea planului şi pentru problemele economice, alcătuită din reprezentanţii secţiilor de specialitate.

O caracteristică importantă a acestui sistem de conducere este, între altele, aceea că el dă posibilitatea folosirii lucrătorilor şi cadrelor care îl compun, înţelegînd strîngerea a numai o parte din membrii consiliului pentru dezbaterea problemelor unei ramuri, ale unui sector, ale activităţii [illegible] într-o regiune sau într-un raion, fie la faţa locului, în regiunea sau raionul ale căror probleme sînt supuse analizei. În plenul său, Consiliul Superior al Agriculturii se întruneşte cel puţin de două ori pe an.

Dezbaterea în Consiliu a celor mai eficiente căi de sporire a producţiei agricole, a celor mai înaintate metode agrotehnice, zootehnice şi de folosire raţională a mijloacelor mecanizate, va constitui un larg şi sistematic schimb de experienţă asupra [illegible] practice a problemelor concrete ale producţiei, asupra [illegible] roade cît mai bogate pămîntului fertil al ţării noastre.

Prin reorganizarea propusă, organele de conducere ale agriculturii vor fi eliberate de o serie de lucrări administrative care au încărcat pînă acum activitatea Ministerului Agriculturii şi a organelor agricole locale şi care vor fi trecute altor organe. Cu titlu de experienţă, problemele evidenţei statistice vor fi preluate de către Direcţia Centrală de Statistică, atribuţiile de asigurare a condiţiilor necesare realizării anumitor sarcini de producţie vor fi preluate de către întreprinderi economice profilate special pentru aceasta.

Eliberarea noului organ de conducere a agriculturii de asemenea activităţi îi va da posibilitatea să-şi concentreze întreaga atenţie asupra problemelor principale ale producţiei agricole, asupra căutării şi definirii celor mai avansate metode de muncă, asupra generalizării experienţei înaintate.

Ca organ al Consiliului de Miniştri, trebuie subliniat că dispoziţiile şi recomandările Consiliului Superior al Agriculturii sînt obligatorii pentru consiliile agricole regionale şi raionale, pentru toate organele şi unităţile agricole, pentru toţi lucrătorii din gospodăriile de stat, staţiunile de maşini şi tractoare, institutele de cercetări agricole. Comitetele executive ale sfaturilor populare regionale şi raionale sînt obligate să aplice dispoziţiile şi recomandările Consiliului Superior al Agriculturii.

Ţinînd seama de rolul pe care îl au gospodăriile agricole de stat ca model de gospodărie socialistă, de sarcinile ce le revin în aprovizionarea gospodăriilor agricole colective cu seminţe de soi, material săditor, animale de rasă, precum şi de contribuţia lor la formarea fondului central de produse agricole se va organiza în cadrul Consiliului Superior al Agriculturii — Trustul central al gospodăriilor agricole de stat ca unitate economică lucrativă pentru a duce la îndeplinire hotărîrile Consiliului Superior al Agriculturii cu privire la activitatea gospodăriilor agricole de stat.

Pe regiuni se vor înfiinţa unul sau mai multe trusturi, conduse de un consiliu format din directorii gospodăriilor agricole de stat.

În vederea asigurării unei conduceri unitare a staţiunilor de maşini şi tractoare, repartizării şi folosirii cît mai bune a mijloacelor mecanizate va funcţiona, în subordinea Consiliului Superior al Agriculturii, Trustul staţiunilor de maşini şi tractoare.

În cadrul regiunilor, munca S.M.T.-urilor va fi condusă de sfaturile populare prin intermediul serviciilor S.M.T. din cadrul Consiliilor Agricole Regionale, servicii ce sînt subordonate şi Trustului staţiunilor de maşini şi tractoare.

Din concepţia nouă de reorganizare a conducerii agriculturii rezultă că, în rezolvarea sarcinilor ce stau în faţa sa în etapa actuală, creşte şi mai mult răspunderea comitetelor executive ale sfaturilor populare regionale şi raionale pentru dezvoltarea armonioasă şi continuă a unităţilor agricole socialiste, pentru folosirea raţională a mijloacelor de producţie şi, în primul rînd, a pămîntului, pentru sporirea producţiei agricole şi livrarea produselor la fondul central al statului.

Nu încape nici un fel de îndoială că o asemenea schimbare a sistemului de conducere, care reprezintă o reformă deosebit de adîncă într-un sector aşa de important şi complex, este singura în măsură să asigure rezolvarea cu succes a sarcinilor ce ne revin în această nouă etapă de dezvoltare a agriculturii, pentru că ea corespunde pe deplin unei necesităţi obiective dar în acelaşi timp şi unor posibilităţi reale şi bine verificate. Aceasta nu înseamnă că pe parcurs nu va putea să se ivească — într-unul sau altul din punctele de detaliu — necesitatea unor ajustări a sistemului de organizare a conducerii agriculturii, căci viaţa însăşi este aceea care ne va învăţa cum să perfecţionăm acest sistem. Sigur este însă că noul sistem de organizare a conducerii agriculturii, îmbunătăţit şi perfecţionat continuu prin experienţa punerii lui în aplicare, va asigura o strînsă legătură a organelor de conducere cu practica, cu nevoile unităţilor agricole socialiste, va crea posibilităţi nelimitate pentru introducerea pe scară largă în producţia agricolă a metodelor celor mai avansate, va contribui activ la creşterea continuă a producţiei, la consolidarea şi dezvoltarea gospodăriilor agricole colective, va ridica agricultura noastră pe o nouă treaptă de dezvoltare. *(Cuvîntarea a fost subliniată cu puternice aplauze).*

Aspect din timpul lucrărilor

Foto: AGERPRES

Cuvîntul tovarăşului ION NEGOIŢA,

preşedintele g.a.c. din comuna Pechea, regiunea Galaţi

În primul rînd ţin să mulţumesc conducerii partidului şi statului nostru pentru marea cinste ce mi s-a făcut de a participa la sesiunea extraordinară a Marii Adunări Naţionale, care are loc în condiţiile cînd întregul popor sărbătoreşte o mare victorie — încheierea procesului de colectivizare a agriculturii.

Cei 13 ani de existenţă a gospodăriei noastre colective demonstrează din plin justeţea politicii partidului nostru de construire a socialismului la sate. Viaţa nouă, plină de bucurii şi lipsită de grija zilei de mîine pe care o trăiesc colectiviştii noştri astăzi, a făcut să crească şi mai mult încrederea lor în politica partidului nostru drag.

În condiţiile gospodăriei individuale, ţăranii muncitori din comuna noastră obţineau de pe peticele lor de pămînt doar 600 — 800 de kg grîu şi cel mult 1000 de kg porumb boabe la hectar şi aceasta în cazul cel mai fericit. Astăzi pe ogoarele întinse ale gospodăriei colective, lucrate cu mijloace mecanizate, puse la dispoziţie de stat, harnicii noştri colectivişti, aplicînd regulile agrotehnice, reuşesc ca an de an să obţină producţii tot mai mari. Am ajuns în anul 1961 să recoltăm peste 1800 de kg grîu la hectar de pe o suprafaţă de 1.300 de ha, peste 3.000 de kg porumb boabe la ha de pe 1.500 de ha şi peste 1.500 de kg floarea-soarelui la hectar de pe suprafaţa de 350 de ha. Rezultă deci, că la principalele culturi, producţia a crescut de două, trei ori. Şi aceasta nu este limita posibilităţilor noastre.

Creşterea producţiei vegetale a creat condiţiile necesare dezvoltării sectorului zootehnic — principală ramură aducătoare de venituri băneşti a gospodăriei noastre colective. Ţinînd seamă de indicaţiile date de partid, noi am dat în ultimii ani o atenţie mai mare dezvoltării sectorului zootehnic. La început, ţăranii noştri nu erau convinşi de necesitatea dezvoltării acestui sector. În rîndul lor exista concepţia greşită că prin partea locului viţele de rasă nu rezistă şi că o vacă nu poate da mai mult de 2-3 litri de lapte pe zi. Această mentalitate îi făcea pe colectivişti să nu îmbrăţişeze munca de îngrijitor. Nu a fost deloc uşor pentru noi ca să învingem asemenea mentalitate. Consiliul de conducere, îndrumat de organizaţia de partid şi cu sprijinul inginerului zootehnist, a desfăşurat o muncă susţinută şi plină de răbdare în rîndul colectiviştilor. Primii care au înţeles importanţa dezvoltării sectorului zootehnic, au fost comuniştii care au atras după ei şi pe ceilalţi colectivişti. Astăzi, printre cei mai preţuiţi şi stimaţi oameni din gospodăria noastră se află crescătorii de animale. Noi ne mîndrim cu îngrijitori ca Petrache Manea, Manolache Mihai, Ion Radu şi mulţi alţii care în cursul anului trecut au obţinut de la fiecare vacă furajată peste 3.500 de litri lapte şi s-au angajat că în acest an vor obţine 4.000 de litri lapte de fiecare vacă faţă de 1.200—1.500 de litri cît se obţinea cu 3 ani în urmă. Muncind pentru traducerea în viaţă a sarcinilor trasate de partid în domeniul creşterii animalelor, colectiviştii noştri s-au angajat ca în 1965 să ajungă la încărcătura de 80 de bovine la 100 de ha din care 20 de vaci cu lapte.

Sporirea producţiei agricole, vegetale şi animale, a dus la creşterea în ritm rapid a averii obşteşti. Sînt întru totul de acord cu cele arătate de tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej, că averea obştească este singura cale a dezvoltării gospodăriei colective şi a creşterii bunăstării colectiviştilor. Experienţa noastră ne-a demonstrat din plin acest lucru. Dacă în anul 1958 averea obştească a gospodăriei noastre era de numai 4 milioane lei, iar valoarea zilei-muncă se ridica la 23 de lei, în anul 1961 averea obştească a fost de peste 10 milioane de lei, ceea ce ne-a permis să mărim valoarea zilei-muncă la 37 lei. În gospodăria noastră se dau lunar colectiviştilor avansuri băneşti.

Dezvoltarea averii obşteşti, creşterea valorii zilei-muncă a făcut ca viaţa colectiviştilor noştri să se schimbe din temelii. Cine a cunoscut comuna noastră înainte, comună de foşti argaţi, cu majoritatea oamenilor analfabeţi, cu case sărăcăcioase, unde existau 20 de cîrciumi şi o singură şcoală, şi aceea necorespunzătoare, poate să-şi dea seama ce a făcut partidul pentru noi. Avem astăzi în comună 4 şcoli elementare, o şcoală medie, spital dotat cu aparatură modernă. Comuna noastră este complet electrificată. Numai în ultimii trei ani s-au construit peste 1.300 de case noi.

Privim viitorul cu toată încrederea şi sîntem siguri că ceea ce ne propunem va fi realizat pentru că permanent avem îndrumarea partidului. Ne angajăm ca în acest an să vindem statului 600 de tone cereale, 400 de tone floarea soarelui, 10.000 de hl lapte, 300 de tone carne, din care 160 de tone carne de porc. Acestea sînt angajamentele pe care colectiviştii m-au împuternicit să le aduc la cunoştinţa sesiunii extraordinare a Marii Adunări Naţionale.

Doresc să exprim aici din toată inima, hotărîrea mea şi a colectiviştilor din Pechea de a munci neobosit pentru înfăptuirea hotărîrilor ce vor fi adoptate la sesiune.

Cuvîntul deputatului ION PREDESCU,

regiunea Oltenia

Am ascultat cu adîncă satisfacţie Raportul prezentat de tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej cu privire la încheierea colectivizării agriculturii şi reorganizarea conducerii agriculturii.

Fiecare om al muncii din patria noastră trăieşte sentimente de mare bucurie văzînd că într-o perioadă relativ scurtă poporul nostru a parcurs un drum glorios. Privind înainte el vede tot mai limpede şi mai clar viitorul luminos al bunăstării şi fericirii, viitorul socialismului victorios.

Hotărîtoare pentru rezultatele obţinute în construcţia socialistă la sate a fost şi este politica leninistă promovată de partidul nostru. Industrializarea socialistă, dezvoltarea cu precădere a industriei grele cu pivotul ei industria constructoare de maşini a asigurat avîntul impetuos al întregii economii, precum şi baza tehnico-materială necesară transformării socialiste a satului.

Realizările obţinute în construcţia socialistă exprimă pe deplin justeţea şi clarviziunea politicii partidului nostru care cu 13 ani în urmă, la Plenara C.C. din 3—5 martie 1949, a stabilit precis linia generală a partidului în construcţia socialistă a satului.

În munca de colectivizare a agriculturii partidul nostru a îndrumat consecvent ţărănimea spre forme simple de cooperare în producţie — aşa cum au fost întovărăşirile agricole — care au avut menirea să educe ţărănimea muncitoare în spiritul muncii în comun.

Puternicul sprijin material acordat ţărănimii muncitoare de statul nostru democrat-popular, sprijin constînd în tractoare şi maşini agricole, cadre de ingineri, credite, materiale de construcţii, animale de rasă, seminţe selecţionate etc., au uşurat şi grăbit trecerea acesteia pe drumul agriculturii socialiste.

Au apus de mult timpurile despre care ţărănimea muncitoare îşi aminteşte cu amărăciune, timpurile cînd în Romînia burghezo-moşierească domnea exploatarea, mizeria şi sărăcia. Numai în regiunea Oltenia, în trecut 870 de moşieri stăpîneau 460.153 de ha terenuri dintre cele mai fertile, în timp ce 180.000 de familii de ţărani deţineau în medie pe familii mai puţin de 1 ha pămînt.

În anii puterii populare regiunea Oltenia, ca şi celelalte regiuni ale ţării, a căpătat o înfăţişare nouă. Volumul producţiei globale industriale a regiunii este în acest an de 15 ori mai mare decît în anul 1938. Au luat fiinţă 18 staţiuni de maşini şi tractoare, 48 de gospodării de stat care dispun laolaltă de peste 4200 de tractoare moderne şi alte maşini agricole. Acţiunea culturală se desfăşoară pe un front larg. În regiune s-a dezvoltat considerabil baza materială a învăţămîntului şi culturii. Numai din 1950 pînă în prezent au fost construite 322 de şcoli, 271 de cămine culturale şi alte edificii culturale. În prezent sînt în regiune 227 cinematografe săteşti, faţă de niciunul în trecut.

Tovarăşi deputaţi şi invitaţi,

Pe ziua de 9 martie a.c., în numele oamenilor muncii din regiunea noastră, comitetul regional de partid şi sfatul popular regional au raportat Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn, tovarăşului Gheorghe Gheorghiu-Dej, încheierea procesului de colectivizare a regiunii. Peste 340.000 de familii de ţărani muncitori s-au unit în 619 gospodării colective şi muncesc laolaltă aproape 1 milion hectare teren arabil.

Vorbind de la această înaltă tribună despre rezultatele obţinute în domeniul făuririi şi dezvoltării agriculturii socialiste exprimăm recunoştinţa profundă a oamenilor muncii din regiunea Oltenia şi devotamentul lor nestrămutat faţă de conducerea leninistă a partidului nostru care ne-a îndrumat cu grijă părintească şi ne-a ajutat la organizarea unei vaste munci politice în vederea încheierii procesului de colectivizare a agriculturii. Regiunea noastră a primit un sprijin preţios în domeniul organizării muncii în G.A.C. prin repartizarea unui însemnat număr de specialişti din agricultură, tractoare, maşini agricole, credite şi altele.

Încheierea colectivizării agriculturii deschide largi perspective pentru dezvoltarea economică a regiunii noastre care dispune de condiţii naturale şi economice favorabile pentru dezvoltarea unei agriculturi intensive. Pe o suprafaţă de peste 2 milioane de hectare se îmbină armonios cele mai variate forme de relief, în care tipurile de sol se succed de la cîmpie către munte, paralel cu zonele de climă şi vegetaţie. Ţinînd seama de toate acestea, noi îndrumăm gospodăriile colective spre dezvoltarea acelor ramuri de producţie care valorifică cel mai bine condiţiile specifice fiecărei unităţi.

În regiunea Oltenia există posibilităţi largi de creştere a producţiei agricole şi în primul rînd a cerealelor. Pornind de la sarcinile trasate de Congresul al III-lea al Partidului, comitetul regional de partid şi sfatul popular regional au luat măsuri ca prin folosirea din plin a fondului funciar şi practicarea unei agriculturi raţionale să creştem în mod considerabil producţia agricolă şi în special pe cea de grîu şi porumb. Experienţa unor gospodării de stat şi colective fruntaşe, cum ar fi cele din comunele Băileşti, Redea, Segarcea, Seaca de Cîmp, Goicea, Gruia, Rast şi altele, care au obţinut anul trecut producţii medii la porumb de 3.500—5.100 kg la hectar, dovedesc că sînt posibilităţi să se obţină recolte sporite.

Pe baza studiului ce se efectuează în regiune s-a prevăzut profilarea gospodăriilor colective în funcţie de condiţiile economico-naturale, îmbunătăţirea sistemului de lucru al solului şi folosirea raţională a pămîntului.

În regiune există posibilităţi ca pînă în 1965 să fie redate agriculturii prin îndiguiri, desecări, defrişări de arborete şi vii hibride degradate circa 80.000 ha teren. Pe dealurile supuse eroziunii din raioanele situate în zona de deal a regiunii, ca: Tr. Severin, Baia de Aramă, Tg. Jiu, Strehaia, Gilort, Olteţu, Balş, Filiaşi au început şi plantările în masiv de pomi şi viţă de vie. Aceleaşi măsuri le-am luat şi pentru valorificarea nisipurilor care se întind pe Valea Dunării şi în stînga Jiului.

Regiunea noastră dispune de condiţii prielnice şi pentru creşterea animalelor; avem o puternică bază cerealieră, precum şi întinse suprafeţe de păşuni şi fîneţe naturale în zona de deal şi în golurile de munte.

Folosind creditele acordate de stat şi fondurile proprii, gospodăriile colective din regiunea noastră şi-au sporit an de an efectivul de animale. Dacă în 1960 în G.A.C. efectivul de vaci era de aproape 11.000 de capete, în anul 1961 s-a dublat, iar în anul 1965 va ajunge la peste 90.000, ceea ce reprezintă o încărcătură de circa 11 vaci la suta de hectare.

Printre regiunile care au posibilităţi mari pentru creşterea porcilor se numără şi regiunea Oltenia. Dezvoltarea culturilor cerealiere, creşterea producţiei la hectar, folosirea pe scară largă a culturilor intercalate şi în special a bostănoaselor, creează posibilitatea să mărim efectivul porcinelor la gospodăriile colective încă din acest an la 215.000 faţă de 70.000 cît am avut anul trecut, putînd astfel să livrăm o cantitate dublă de carne de porc.

Deşi în domeniul zootehniei am obţinut unele rezultate bune, ele încă nu ne mulţumesc. Mai trebuie să facem încă eforturi pentru a mări productivitatea animalelor şi în special pentru a ridica producţia de lapte pe cap de vacă furajată.

Tovarăşi,

Reorganizarea conducerii agriculturii, repartizarea mai justă a specialiştilor din agricultură, profilarea învăţămîntului agrozootehnic de masă vor duce la o folosire mai raţională a cadrelor existente, la consolidarea economico-organizatorică a unităţilor socialiste.

Crearea Consiliului Superior al Agriculturii, a consiliilor agricole regionale şi raionale cu participarea celor mai pregătite cadre care lucrează nemijlocit în producţie, precum şi legătura directă dintre conducere şi unităţile productive vor permite un larg şi sistematic schimb de experienţă, găsirea celor mai bune căi de sporire a producţiei agricole la hectar şi pe cap de animal.

Convins fiind că hotărîrile ce vor fi adoptate de către actuala sesiune a Marii Adunări Naţionale vor duce la un avînt şi mai puternic al agriculturii mă declar întrutotul de acord cu ele şi le votez cu toată încrederea.

Cuvîntul tovarăşului D. CIRSTEA,

preşedintele g.a.c. din comuna Dranovăţu, regiunea Argeş

Am ascultat cu viu interes Raportul prezentat de tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej şi mulţumesc din inimă partidului nostru care se îngrijeşte necontenit să ne facă viaţa tot mai frumoasă, mai îmbelşugată. Pentru noi, măsurile cuprinse în acest Raport constituie îndrumarul cel mai sigur în munca ce o depunem pentru creşterea producţiei şi făurirea unui nivel de trai tot mai ridicat al colectiviştilor.

Vin din gospodăria colectivă Dranovăţu, regiunea Argeş, gospodărie tînără, inaugurată cu 2 luni de zile în urmă. Înainte de a ne uni în gospodăria colectivă, ţăranii muncitori de la noi din sat au muncit în întovărăşirea agricolă. A fost o primă formă de muncă în comun, în urma căreia ne-am dat seama că unirea face puterea. În întovărăşire, noi ne-am convins [illegible] numai de bine, că nu urmăreşte altceva decît să ne facă traiul mai fericit, să ne ajute să dobîndim roade mai multe. Într-adevăr, lucrînd pămîntul în comun, bucurîndu-ne de îndrumarea tehnicienilor şi inginerilor agronomi, am reuşit să obţinem cu 200 şi chiar 300 de kg de porumb mai mult la ha faţă de timpul cînd fiecare îşi muncea separat bucăţica lui de pămînt.

Dar noi am văzut totodată că în gospodăriile colective se obţin roade şi mai bogate. De aceea, oamenii cei mai înaintaţi din comuna noastră, comuniştii, ne-au îndrumat să transformăm întovărăşirea în gospodărie colectivă. Mulţi au făcut cereri de intrare. Unii aveau neclarităţi: întrebau cum e cu zestrea fetelor, cum sînt ajutaţi bătrînii, cum se face retribuţia muncii în gospodărie şi altele. Oamenii vroiau să cunoască bine drumul pe care pornesc. Ajutaţi de comitetul raional de partid, am organizat vizite în gospodăriile colective vecine: la Piatra-sat, la Oporelu, la Colibaşi, iar apoi în gospodăriile mai îndepărtate. Aproape că n-a existat om în comuna noastră care să nu fi vizitat o gospodărie colectivă. Aici găseau cel mai bun răspuns la întrebările care îi frămîntau. Le răspundeau colectiviştii care lucrează de ani de zile în gospodăria colectivă; le arătau podurile pline cu bucate, casele noi.

Multă putere de convingere şi încredere în gospodăria colectivă a sădit în inimile ţăranilor de la noi cuvîntarea rostită de tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej la Consfătuirea pe ţară a ţăranilor colectivişti. În ea am văzut tabloul măreţ al schimbărilor în bine aduse de gospodăria colectivă în multe din satele patriei. Oamenii au fost impresionaţi de rezultatele obţinute de gospodăriile fruntaşe din ţară. Din fiecare cuvîntare rostită, din chemarea consfătuirii am avut multe de învăţat. Imediat după consfătuire, numărul celor care au cerut să intre în gospodăria colectivă s-a mărit de la zi la zi, astfel că la 25 februarie 1962 am inaugurat gospodăria colectivă.

Încă din primele zile după inaugurare am simţit din plin sprijinul partidului şi statului. Am fost ajutaţi să ne întocmim planul de producţie, ni s-a trimis un inginer agronom, în sat a sosit o brigadă de tractoare. La întocmirea planului de producţie, la organizarea muncii pe brigăzi şi echipe ne-au ajutat şi vecinii. Gospodăriile colective din Curtişoara şi Oporelu au trimis la noi contabili şi brigadieri care au stat zile întregi şi ne-au arătat cum se ţine evidenţa contabilă, cum se întocmesc fişele, cum se organizează munca în brigadă şi echipă. Apoi brigadierii şi şefii de echipă au fost şcolarizaţi la centrul de raion.

Acum, cînd au trecut 2 luni de la inaugurare, pot să vorbesc şi despre unele rezultate. În primul rînd, prin participarea tuturor colectiviştilor la muncă, deşi vremea a fost ploioasă, am reuşit cu tractoarele S.M.T. şi atelajele proprii să însămînţăm la timp întreaga suprafaţă de 1272 hectare cu porumb, ovăz, cartofi, sfeclă de zahăr, floarea-soarelui.

Colectiviştii au aprobat cu însufleţire planul de construcţii. Avem multe de construit anul acesta: cinci grajduri pentru 400 de animale, un pătul, o magazie, un saivan, o maternitate. Noi am chibzuit că dacă am construi cu bani, numai pentru grajduri ne-ar trebui, după deviz, 350.000 de lei. Cum însă gospodăria noastră e tînără, am socotit că ne trebuie mai multe animale şi cum animalele trebuie cumpărate, am hotărît să construim grajdurile fără bani, din resurse locale. Resurse în gospodărie sînt destule. Vom confecţiona în această vară 200 de mii de cărămizi. Vom folosi din gospodărie anini şi salcîmi.

Deşi gospodăria noastră e la început de drum, noi ne plănuim încă de pe acum în ce direcţie ne vom dezvolta. La noi oamenii sînt grădinari din tată în fiu. Aşa că ne-am gîndit să organizăm în cadrul gospodăriei colective o grădină de legume, mai ales că în apropiere este Slatina, oraş în continuă dezvoltare. Am încheiat deja contract pentru producţia de legume pe care o vom obţine de pe suprafaţa de 50 de ha. Am început amenajarea terenului pentru irigat şi am confecţionat 1.500 metri pătraţi de răsadniţe, din care am obţinut nişte răsaduri de toată frumuseţea.

Venind aici, în marele sfat al ţării, colectiviştii din Dranovăţu m-au împuternicit să asigur conducerea partidului şi statului nostru că vom munci din toate puterile pentru sporirea producţiei la hectar, pentru dezvoltarea sectorului zootehnic, pentru continua întărire a gospodăriei noastre colective.

Cuvîntul tovarăşului GHEORGHE TUDOR,

directorul S.M.T. Ciulniţa, regiunea Bucureşti

Victoria deplină a socialismului în satele patriei noastre este rezultatul politicii leniniste a partidului nostru, a muncii perseverente desfăşurate de organele şi organizaţiile de partid, de organele de stat, de mecanizatorii din S.M.T. şi de masa largă a colectiviştilor.

Faptul că transformarea socialistă a agriculturii a fost însoţită de o sporire simţitoare a producţiei agricole se datoreşte şi sprijinului acordat ţărănimii de către clasa muncitoare, prin înzestrarea agriculturii cu un mare număr de tractoare şi maşini care au asigurat ridicarea gradului de mecanizare a lucrărilor agricole.

Îndeplinindu-şi rolul stabilit de partid şi guvern, S.M.T. Ciulniţa pe care o reprezint, îşi aduce din plin contribuţia, alături de celelalte S.M.T.-uri din ţară, la consolidarea economico-organizatorică a gospodăriilor colective, la obţinerea unor recolte mari la hectar.

Avînd la dispoziţie tot mai multe mijloace mecanizate S.M.T.-ul nostru a putut spori an de an volumul lucrărilor executate. Vreau să arăt, de pildă, că între anii 1959—1961, volumul lucrărilor efectuate mecanic în gospodăriile colective s-a dublat. Dacă în anii trecuţi ne limitam doar la lucrări de arături şi în mai mică măsură la însămînţări, acum efectuăm arături, însămînţări, lucrări de întreţinere şi recoltat pe aproape întreaga suprafaţă a gospodăriilor colective din raza noastră de activitate. În primăvara acestui an, toate culturile de primăvară au fost însămînţate cu mijloace mecanizate.

Extinderea continuă a mecanizării lucrărilor agricole a dat posibilitatea gospodăriilor colective să-şi organizeze mai bine munca, să-şi planifice din timp lucrările şi producţia şi să realizeze recolte din ce în ce mai mari. Comparativ cu anul 1959, producţiile medii obţinute anul trecut de gospodăriile colective deservite de S.M.T.-ul nostru au sporit cu aproape 80 la sută la grîu, peste 40 la sută la porumb şi 15 la sută la floarea-soarelui.

În centrul atenţiei colectivului nostru de muncă a stat aplicarea în viaţă a indicaţiilor date de partid prin efectuarea unor lucrări agricole de bună calitate. În acest scop am luat măsuri de permanentizare a brigăzilor de mecanizatori. În anul 1959, cu sprijinul comitetului raional de partid, am permanentizat 4 brigăzi de tractoare. La organizarea acestora ne-am îngrijit ca mecanizatorii să facă parte din gospodăriile agricole colective pe care le deservesc. Aceasta a făcut ca ei să muncească cu mai mult interes, să execute lucrări de calitate superioară şi la timpul optim. În felul acesta gospodăriile colective deservite de brigăzile permanente au obţinut producţii cu 20—30 la sută mai mari decît celelalte gospodării. Lucrînd pe aceleaşi suprafeţe, mecanizatorii au avut posibilitatea să cunoască mai bine caracteristicile solului, reuşind astfel să obţină o produc-

(Continuare în pag. a 6-a)

Lucrările Sesiunii extraordinare a Marii Adunări Naționale

(Urmare din pag. a 5-a)

tivitate a muncii mai înaltă. Brigăzile permanente au sporit productivitatea muncii cu peste 20 la sută, iar cîștigul mediu al mecanizatorilor a crescut simțitor.

Bazîndu-ne pe experiența dobîndită am trecut în anul următor la permanentizarea tuturor brigăzilor, fapt care a contribuit la creșterea în continuare a producției la hectar în toate gospodăriile colective. În medie, în gospodăriile unde muncesc brigăzile noastre de mecanizatori producția la hectar a crescut în ultimii 3 ani cu 224 de kg. la grîu, 1.100 de kg. la porumb și 472 de kg la floarea-soarelui.

Permanentizarea brigăzilor a avut ca rezultat și o mai bună folosire a parcului de mașini și tractoare în cele mai diverse operațiuni — de la însămînțări pînă la lucrările de recoltare, sau la efectuarea diferitelor transporturi. După permanentizarea brigăzilor numărul de hectare arătură normală executate în gospodăriile colective a crescut de la 68.000 în anul 1959, la 109.000 în 1961. Pe tractor fizic, indicii realizați au sporit de la 632 de ha arătură normală în anul 1959, la 813 în 1960, iar anul trecut s-a realizat pe tractor 1.084 ha arătură normală.

Datorită muncii politice desfășurate, precum și măsurilor tehnico-organizatorice luate stațiunea noastră a reușit ca an de an să-și depășească sarcinile de producție și să reducă prețul de cost. De pildă, prețul de cost a fost redus de la 117,15 lei pe hantru în 1959, la 48,62 lei în anul care a trecut, fiind cu 19 la sută mai mic decît cel planificat. Am îndeplinit astfel cu 4 ani mai devreme sarcina trasată de Congresul al III-lea al P.M.R. privind reducerea prețului de cost al hectarului de arătură normală. Pe stațiune am realizat anul trecut, prin reducerea prețului de cost, economii în valoare de 1.232.313 lei. La aceasta a contribuit și faptul că, prin permanentizarea brigăzilor, au fost reduse simțitor cheltuielile de transport, deplasările în gol ale tractoarelor și mașinilor agricole etc.

Angajamentele noastre pentru anul în curs sînt și mai mobilizatoare. Colectivul nostru și-a propus să ajute gospodăriile colective să depășească producția planificată la hectar cu 100 de kg la grîu, 200 de kg la porumb, 100 de kg la floarea-soarelui și 1.000 de kg la sfecla de zahăr. Pentru aceasta vom da și o mai mare atenție calificării cadrelor, ridicînd pe toți mecanizatorii stațiunii noastre la nivelul mecanicilor agricoli fruntași.

Ne exprimăm aprobarea deplină față de propunerile cu privire la reorganizarea conducerii agriculturii, cuprinse în raportul prezentat de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej.

Aplicarea acestor măsuri va determina o îmbunătățire radicală a activității tuturor organelor agricole și a S.M.T.-urilor; prin cadrele de specialiști ce vor fi redistribuite se va asigura o conducere mai operativă și mai calificată a agriculturii, deci și a stațiunilor de mașini și tractoare.

Asigurăm Marea Adunare Națională că mecanizatorii, inginerii și tehnicienii din S.M.T. Ciulnița vor depune toate eforturile pentru întărirea economico-organizatorică a gospodăriilor colective, pentru sporirea continuă a producției agricole.

Cuvîntul tovarășului ALEXANDRU CSEGE,

președintele g.a.c. din Salonta, regiunea Crișana

Urmînd cu încredere drumul arătat de partid, în anul 1950 un număr de 79 familii de țărani muncitori din Salonta au înființat o gospodărie colectivă, care avea 173 hectare teren, două vaci și cîțiva cai. Aceasta era toată averea gospodăriei.

Dar noi am pornit la drum cu toată încrederea. Și anii care au trecut de atunci au dovedit că nu ne-am înșelat. Zi de zi am simțit din plin grija părintească a partidului nostru, sprijinul clasei muncitoare. Ca urmare a ajutorului acordat prin S.M.T., pe ogoarele gospodăriei colective lucrează tractoare și mașini agricole produse de industria noastră socialistă.

Inginerii și tehnicienii ne-au ajutat să ne organizăm munca, să aplicăm regulile înaintate ale științei agricole. De cîțiva ani ne bucurăm de ajutorul calificat și permanent al unui inginer agronom. Astăzi colectiva noastră, în care 1059 familii de romîni și maghiari muncesc în strînsă unire o suprafață de 3.615 hectare, are un fond de bază de peste 10 milioane lei.

Colectiviștii noștri au muncit cu sîrguință pentru a obține cît mai multe produse agricole vegetale și animale necesare aprovizionării populației de la orașe și a industriei cu materii prime. Am acordat toată atenția sporirii producției cerealiere și paralel cu aceasta am dezvoltat și sectorul zootehnic pentru care există condiții prielnice. Avem acum la 100 hectare teren: 36 bovine din care 14,9 vaci cu lapte, 118 ovine cu lînă fină, 52 porcine din care 10,4 scroafe și 1.080 păsări.

Ne îngrijim de selecția acelor animale care dau cel mai mare randament. La vaci aplicăm furajarea individuală după producție. Din cele 384 vaci, 24 sînt înscrise în registrul genealogic. De la acestea obținem în medie cîte 6.000 litri lapte.

În documentele partidului nostru se arată că este necesar să crească preocuparea pentru creșterea numărului de oi cu lînă fină și a păsărilor. În gospodăria noastră avem 3.820 ovine din rasa Merinos din care 900 batali. De la întreaga turmă am obținut anul trecut, în medie, cîte 5,3 kg lînă, iar de la batali cîte 6,910 kg. De asemenea, dezvoltăm efectivele de păsări. Anul trecut am crescut 4.500 păsări care ne-au adus un venit de 42.000 lei. În planul de producție pe anul acesta am prevăzut creșterea a 50.000 pui, din care vom reține 10.000 de găini ouătoare. După Consfătuirea pe țară a țăranilor colectiviști, noi am crescut 7.000 de pui de la care am și obținut un venit de 78.000 lei, iar recent am procurat alți 10.000 de pui de o zi.

Pentru a crește veniturile gospodăriei colective, pentru a contribui la o cît mai bună aprovizionare a populației cu carne și legume, în cursul anului trecut am vîndut statului 129.000 kg carne. În acest an vom vinde pe bază de contract o cantitate aproape dublă, ceea ce înseamnă că la 100 hectare revin circa 7000 kg de carne. De asemenea, în cursul anului 1961, am contractat și livrat statului 857 tone legume obținînd un venit de 414.000 lei. În acest an am încheiat contract pentru 1.580 tone legume de la care vom realiza un venit de 1.650.000 lei, revenind cîte 66.116 lei la hectar.

Creșterea producției vegetale și animale duce la mărirea veniturilor gospodăriei, deci și ale colectiviștilor. În anul 1962 vom realiza un venit total de 9.500.000 lei din care 3.683.000 lei din sectorul zootehnic, adică aproape 40 la sută din venitul total al gospodăriei.

Dezvoltarea gospodăriei colective a dus și duce nemijlocit la creșterea bunăstării colectiviștilor. Numai în ultimii ani 340 de colectiviști și-au construit case noi, iar alții aproape 600 și le-au renovat.

Pentru toate acestea noi sîntem recunoscători partidului nostru care ne-a îndrumat și ne-a ajutat să ne creăm o viață nouă, mereu mai bună și mai frumoasă.

Permiteți-mi ca în numele colectiviștilor romîni și maghiari, din rîndul cărora am venit ca invitat la această sesiune extraordinară a Marii Adunări Naționale, să mă angajez că vom lupta și pe mai departe pentru întărirea continuă a gospodăriei noastre, pentru sporirea producției agricole vegetale și animale, contribuind astfel la buna aprovizionare a celor ce muncesc la orașe.

Cuvîntul deputatului CONSTANTIN ALEXEI,

președintele g.a.c. din comuna Calafindești, regiunea Suceava

Ca deputat al Marii Adunări Naționale în circumscripția nr. 15 Mihăileni, îmi exprim acordul deplin cu măsurile prevăzute în Raportul tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej și le apreciez ca avînd o mare însemnătate pentru înflorirea continuă a agriculturii țării noastre.

Reorganizarea conducerii agriculturii, legarea strînsă a organelor tehnice cu unitățile de producție agricolă, îmbunătățirea procesului de pregătire a cadrelor de specialiști și mai buna repartizare a lor — toate acestea izvorăsc din viață, din cerințele ei. Ele dovedesc o dată mai mult cu cîtă grijă se preocupă conducerea de partid și de stat de dezvoltarea agriculturii, de creșterea nivelului de trai al oamenilor muncii.

La noi în sat, la Calafindești, regiunea Suceava, gospodăria agricolă colectivă, care acum este milionară, a luat ființă în vara anului 1959. La fiecare pas făcut pe calea consolidării gospodăriei colective am fost călăuziți permanent de cuvîntul înțelept al partidului, am simțit din plin ajutorul puternic dat de statul nostru.

Dacă înainte vreme, cînd lucram pămîntul cu plugul tras de animale, obțineam producții foarte mici, acum — în gospodăria colectivă — obținem cîte 2.300 de kg grîu și pînă la 5.000 de kg de porumb la hectar. Hectarul e același, dar alta este forma de muncă, alții sînt oamenii, alta e recolta. De ce pămîntul a devenit mai darnic, o știm cu toții. Arat de tractoarele S.M.T., îngrășat bine, cultivat cu semințe de soi și lucrat la timp, pămîntul e silit să ne dea rod tot mai bogat. De mare ajutor sînt pentru noi știința agricolă, tractoarele și mașinile făurite în fabrici de către frații noștri muncitori. În orice lucrare făcută pe tarlalele colective simțim cum tractoarele și mașinile agricole ne iau asupra lor din greul muncii. În numele colectiviștilor, mulțumesc din toată inima clasei muncitoare pentru grija și dragostea ce ne-o poartă, pentru tot ajutorul ce ni-l dă.

Cînd am pus problema dezvoltării creșterii animalelor, toți colectiviștii noștri au fost de acord. Am căutat să folosim chibzuit ajutorul acordat de stat cît și posibilitățile noastre proprii, urmărind să cumpărăm cît mai multe animale, ca fiecare ban investit să fructifice cît mai bine. În Raportul tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej se arată rolul mare pe care îl are asigurarea necesarului de furaje pentru vite.

Gospodăria noastră are 1.300 de hectare teren arabil, în parte mai slab productiv. Creșterea animalelor a ridicat și o asemenea problemă: de unde furaje? Încă de la înființare, noi ne-am gîndit că este bine ca pentru a asigura baza furajeră să folosim mai gospodărește pămîntul și cultivăm printre porumb bostani și fasole. În anul trecut am recoltat la hectar, în [illegible]

Cuvîntul tovarășului ALEXANDRU TRIPȘA,

secretarul Comitetului de partid de la Uzinele de tractoare-Brașov

Am ascultat cu mult interes Raportul prezentat în sesiune de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, în care se face bilanțul muncii de colectivizare a agriculturii și se trasează cu claritate căile de dezvoltare a agriculturii noastre socialiste.

Așa cum se subliniază în Raport, colectivizarea agriculturii — victorie de importanță istorică pentru desăvîrșirea construcției socialiste în patria noastră — a întărit și mai mult alianța de nezdruncinat dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare, temelie de granit a regimului democrat-popular. Încheierea procesului de făurire a relațiilor de producție socialiste în întreaga economie deschide perspective de dezvoltare și mai rapidă a forțelor de producție în țara noastră. În numele muncitorilor, inginerilor și tehnicienilor de la uzinele de tractoare felicităm din toată inima țărănimea colectivistă din patria noastră și-i dorim să obțină rezultate tot mai bune în întărirea economico-organizatorică a gospodăriilor colective.

De la această înaltă tribună, aș vrea să-mi exprim deplinul asentiment față de măsurile preconizate în Raport privitoare la reorganizarea conducerii agriculturii, potrivit necesităților noii etape de dezvoltare. Sînt convins că aplicarea acestor măsuri va contribui efectiv la dezvoltarea continuă a agriculturii noastre socialiste, la creșterea producției vegetale și animale, la ridicarea nivelului de trai material și cultural al oamenilor muncii.

Politica leninistă a partidului nostru de industrializare socialistă se oglindește în dezvoltarea continuă a industriei grele și în primul rînd a industriei constructoare de mașini, factor hotărîtor în lărgirea bazei tehnico-materiale a socialismului, în dezvoltarea tuturor ramurilor economiei naționale.

Un rod al politicii partidului de industrializare socialistă a țării este și uzina de tractoare, căreia i-a revenit sarcina de mare răspundere de a înzestra agricultura cu tractoare moderne, capabile să execute mecanizat cît mai multe lucrări agricole. În cei 15 ani care au trecut de la fabricarea primului tractor romînesc, colectivul nostru de muncitori, ingineri și tehnicieni a realizat un număr de 13 tipuri de tractoare, din ce în ce mai perfecționate, contribuind la făurirea bazei tehnico-materiale a socialismului la sate.

Muncitorii, inginerii și tehnicienii uzinei noastre, sub îndrumarea partidului, au sporit an de an producția de tractoare, ajungînd să realizeze astăzi în numai 4 zile întreaga producție a anului 1947. Permiteți-mi ca din însărcinarea constructorilor de tractoare să informez sesiunea extraordinară a Marii Adunări Naționale că în aceste zile de pe benzile de montaj va ieși cel de-al 100.000-lea tractor.

În acest an noi ne-am angajat să producem 21.500 de tractoare, 3.400 motoare precum și un larg sortiment de piese de schimb. În primele 4 luni ale acestui an, ca urmare a dezvoltării întrecerii socialiste și a măsurilor tehnico-organizatorice luate, planul de producție a fost depășit cu 3 la sută la producția globală, cu 4,5 la sută la producția marfă. Rezultatele obținute pînă acum ne dau siguranța că, prin măsurile ce le vom lua în continuare, ne vom îndeplini și depăși sarcinile de plan pe anul 1962.

Încheierea colectivizării agriculturii pune în fața constructorilor de tractoare obiective noi și de mare răspundere. Industria constructoare de mașini va trebui să producă și să livreze agriculturii mașini care să asigure mecanizarea complexă a lucrărilor din agricultură. Pentru a răspunde acestei sarcini trasate de partid, harnicii noștri muncitori, ingineri și tehnicieni vor pune la dispoziția agriculturii socialiste noul tip de tractor universal 600 de 65 C.P. Vreau să arăt că productivitatea acestui tractor la arătura de 28—30 cm adîncime este cu 40—50 la sută mai mare decît cea a actualelor tipuri, iar consumul de combustibil este cu 13—18 la sută mai redus. Ne angajăm în fața conducerii partidului și statului nostru să luăm toate măsurile pentru ca noul tractor să intre în fabricație de serie în trimestrul 4 al acestui an.

Dotarea agriculturii cu tractoare și mașini agricole din ce în ce mai perfecționate cere în același timp să se asigure și cadre de mecanizatori cu o pregătire profesională corespunzătoare, în vederea exploatării cît mai raționale a parcului de mașini și utilaje. De aceea apreciez ca foarte justă și bine venită sarcina trasată de Raport privind școlarizarea la un nivel mai înalt a mecanizatorilor pentru ca aceștia să folosească mai bine mijloacele tehnice moderne cu care este înzestrată agricultura.

Noi, constructorii de tractoare din Brașov, asigurăm conducerea partidului și statului nostru, Marea Adunare Națională, țărănimea colectivistă, că vom lupta cu toată hotărîrea și priceperea pentru îndeplinirea și depășirea sarcinilor de plan, conștienți fiind că în condițiile actuale este necesar ca pe ogoarele patriei noastre să lucreze tot mai multe tractoare și mașini agricole de bună calitate și de mare randament, realizate prin eforturile rodnice ale clasei muncitoare.

Împreună, dragi tovarăși, muncitori și țărani, să luptăm cu perseverență pentru traducerea în viață a măreților sarcini trasate de cel de-al III-lea Congres al partidului.

Cuvîntul tovarășului VASILE ROMAN,

președintele g.a.c. din comuna Drăgușeni, regiunea Maramureș

Vin din Țara Oașului, din Maramureș. Pentru cinstea ce mi s-a făcut ca eu, fiu de oșan, să calc pragul celui mai înalt sfat al țării, vă mulțumesc din toată inima. Căci nu oricînd un țăran ca și mine, îmbrăcat în straie oșenești, putea intra în parlamentul țării. Numai astăzi sînt treburile rînduite așa, cînd conduc muncitorii și țăranii, condusi de scumpul nostru Partid Muncitoresc Romîn.

Aduc cu mine din satele maramureșene salutul și mulțumirile țăranilor noștri pentru viața nouă ce o trăim, pentru ajutorul părintesc primit zi de zi din partea partidului și statului nostru.

Astăzi pe meleagurile Oașului, ca și în întreaga țară, întîlnești la tot pasul realizările minunate ale regimului democrat-popular. Avem școli în fiecare sat și cămin, o școală medie în inima Țării Oașului. Din rîndurile oșenilor au ieșit ingineri și medici, care după terminarea studiilor s-au întors pe meleagurile natale. Satele noastre, unde a învins cauza socialismului, cunosc o puternică înflorire economică și culturală. Gospodăriile colective au adus belșug și fericire în casa fiecărui oșan.

Vreau să vă înfățișez drumul străbătut de gospodăria colectivă din Drăgușeni, înființată acum 10 ani, cît și perspectivele ei de dezvoltare.

Cum am început? Ca și cei mai mulți, nu eram bogați. Animale, aveam doar o vacă și trei cai. Tot fondul de bază nu trecea de 21.000 de lei. Aveam însă nesecate bogății în hărnicia colectiviștilor, în ajutorul pe care partidul și statul ni l-au dat zi de zi. Au lucrat oamenii cu tragere de inimă, că pentru ei lucrau. Ne-au venit în ajutor tractoarele SMT, au venit pe la noi ingineri care ne-au dezvăluit tainele pămîntului și recoltele au fost tot mai bogate decît înainte și la grîu și la porumb și la celelalte culturi.

În dezvoltarea gospodăriei colective de mare folos ne-au fost creditele acordate de stat; o jumătate de milion de lei am primit pînă acum pentru cumpărări de animale și pentru construcții gospodărești. Avem acum animale multe și avem unde le adăposti. Numărul bovinelor a ajuns la 215 bucăți, din care 115 vaci cu lapte, numărul oilor cu lînă fină la 950, al porcinelor la peste 200, din care 70 scroafe fătătoare.

Noi nu mai lucrăm pămîntul cum îl lucrau moșii și strămoșii noștri. Am învățat agricultura așa cum scrie la carte. Citim multe cărți agrotehnice, participăm cu interes la cursurile agrozootehnice. Astăzi fiecare țăran colectivist din Drăgușeni știe ce-i acela asolament, știe cum se face iarovizarea, cunoaște cuvîntul științei într-o serie de lucrări ale pămîntului. Și acestea ne înlesnesc să obținem recolte mai bogate, să întărim tot mai mult gospodăria.

Putem spune astăzi că sîntem bogați. Bogată ne e colectiva, iar din bogăția ei se naște și bunăstarea noastră. Avem în prezent un fond de bază de aproape 400.000 de lei la suta de hectare. Aceasta ne permite ca an de an veniturile colectiviștilor să fie tot mai ridicate.

Anul trecut, de pildă, colectiviștii noștri au primit pentru fiecare zi muncă produse și bani în valoare de 33 de lei.

În satul nostru, Drăgușeni, nu peste multă vreme toate casele vor fi noi. Numai în ultimii ani și-au construit case noi, arătoase și frumoase, ca la oraș peste 70 de colectiviști. Le-a dat mîna s-o facă, au avut din ce, i-a ajutat și gospodăria colectivă.

Gospodăria noastră colectivă a fost un important centru de atracție în munca dusă pentru încheierea colectivizării agriculturii. Pe la noi s-au perindat peste 1.000 de țărani întovărășiți și individuali din satele Oașului. Și au avut ce vedea: construcții gospodărești trainice și încăpătoare, animale de rasă bună și bine îngrijite, case frumoase în care s-au statornicit temeinic belșugul, bucuria și încrederea în viitor.

Toți colectiviștii noștri au fost buni agitatori pentru colectivizarea agriculturii, pentru că le erau la îndemînă toate dovezile. Vorbind despre viața lor, ei zugrăveau în fața țăranilor tabloul vieții noi ce o vor trăi intrînd în gospodăria colectivă. Astăzi, întregul nostru raion, întreaga regiune, întreaga țară este cu agricultura colectivizată. E sărbătoarea întregului nostru popor muncitor, care a adăugat la șirul minunatelor sale cuceriri o nouă victorie socialistă — încheierea colectivizării agriculturii.

Bunăstarea familiilor noastre își are izvorul în dezvoltarea tot mai puternică a proprietății obștești, în creșterea continuă a producției agricole vegetale și animale. Iată de ce noi, muncind cît mai bine în prezent sîntem cu gîndul și cu fapta spre viitor, așa cum ne învață partidul. Pe baza avîntului puternic al producției de cereale, noi asigurăm creșterea numărului de animale și a producției acestora și dezvoltăm tot mai mult culturile de plante tehnice. Ne propunem ca în 1965 să avem la fiecare 100 ha. teren agricol o încărcătură de 55 de taurine (din care 32 de vaci cu lapte), 22 de scroafe fătătoare, peste 200 de ovine cu lînă fină și 1.000 de păsări. Sporirea producției vegetale și animale, vînzarea către stat a unor cantități tot mai mari de produse agroalimentare va face ca veniturile bănești să se dubleze în 1965 față de 1962. În felul acesta se va mări continuu fondul de bază, care în 1965 va fi de peste 500.000 de lei la suta de hectare.

Colectiviștii din Drăgușeni se angajează în fața conducerii partidului și statului să muncească cu hărnicie și conștiinciozitate pentru a întări tot mai mult gospodăria colectivă, să ajute cu toate puterile colectivele surori — mai tinere, să-și rînduiască de la început cu chibzuială treburile gospodărești.

Cuvîntul tovarășei ing. AURORA POLGAR,

din g.a.c. Mercina, regiunea Banat

Permiteți-mi tovarăși, să-mi exprim deplina adeziune cu hotărîrile partidului și guvernului cu privire la repartizarea cadrelor de specialiști în agricultură, acolo unde se hotărăște soarta producției. Mă folosesc de acest prilej pentru a exprima conducerii partidului și statului nostru mulțumirile cele mai călduroase pentru grija deosebită pe care o poartă specialiștilor din agricultură, pentru condițiile de muncă și viață ce ne sînt create. Personal voi căuta să răspund acestei griji și atenții prin munca mea de zi cu zi.

Sînt și eu una din sutele de ingineri agronomi de pe plaiurile bănățene, care la chemarea partidului am plecat să practic meseria ce mi-am ales-o, adică să muncesc într-o gospodărie colectivă. Fac parte din generația de ingineri agronomi care au absolvit facultatea în condițiile create de regimul nostru și sînt conștientă de faptul că numai într-un asemenea regim a putut să se împlinească visul meu, al unei simple fiice de miner. Pentru a răspunde la această grijă de care m-am bucurat, am cerut după absolvirea facultății, împreună cu soțul meu — tot inginer agronom — să muncim într-o unitate agricolă socialistă din raionul Oravița, raion de deal cu condiții grele de muncă. După ce timp de 5 ani am lucrat pe teren, în ultimii 2 ani am lucrat la o școală profesională agricolă.

Cînd am citit „Chemarea consfătuirii pe țară a fruntașilor din agricultură", am simțit puternic, ca și atîția colegi aflați pe la alte instituții, dorința de a munci permanent în gospodăriile colective. Mai ales, îmi doream o gospodărie căreia să-i pot deveni imediat de folos.

La chemarea lansată de către partid am răspuns fără ezitare împreună cu alți 300 de ingineri agronomi din regiunea Banat, înțelegînd cît este de necesar ca inginerii agronomi să lucreze în gospodăriile colective. Cînd m-am decis să merg în gospodăria colectivă știam care-mi este datoria.

În munca mea am fost tot timpul sprijinită de consiliul de conducere și de întreaga masă a colectiviștilor în frunte cu comuniștii. M-au impresionat în mod deosebit acești oameni, tineri și vîrstnici, care urmează cu încredere sfaturile agrotehnicii și care mi-au acordat încredere alegîndu-mă vicepreședintă a consiliului de conducere. Sîntem hotărîți să punem în valoare toate resursele pe care le avem pentru dezvoltarea gospodăriei. Folosind apele rîului Caraș vom crește mii de rațe și gîște, iar pe terenurile din luncă vom crea un bazin legumicol.

În Raportul prezentat de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej s-a analizat pe larg și problema asigurării bazei furajere, precum și posibilitățile pe care le oferă culturile intercalate. În această direcție colectiviștii din gospodăria noastră au ceva experiență. În acest an am însămînțat cu dovleci o suprafață de 100 ha din cele 400 ha cultivate cu porumb, iar pe 50 ha am semănat fasole în cultură intercalată.

Conform planului care ni l-am propus, vom asigura baza furajeră necesară animalelor, urmărind să creăm și o rezervă de furaje concentrate și grosiere. Îmbinînd armonios toate ramurile de producție, mă voi strădui ca împreună cu colectiviștii să aducem și gospodăria noastră în rîndul gospodăriilor colective fruntașe.

Pentru a putea aplica cuceririle științei, consider că trebuie ca noi, inginerii agronomi, să fim primii care să ne însușim în mod temeinic noi cunoștințe. S-au creat noi soiuri de plante și noi rase de animale. Ținînd seama de aceste lucruri, aș vrea să fac o propunere. Cred că este bine ca noul organ de conducere al agriculturii care va lua ființă, să studieze și să creeze formele și mijloacele eficace de ridicare continuă a cunoștințelor profesionale ale inginerilor agronomi.

Cuvîntul tovarășei DOBRIȚA DIMA,

președinta g.a.c. din comuna Platonești, regiunea București

Stau cîteodată și mă gîndesc la ceea ce sînt astăzi și mai că nu-mi vine să cred că eu, o țărancă, care în urmă cu 20 de ani abia ridicam ochii din basma, conduc acum o gospodărie colectivă a cărei avuție obștească se numără în milioane.

În anii regimului burghezo-moșieresc cînd auzeam de milioane, îmi apărea în fața ochilor chipul moșierului hain la care slugăream din tată în fiu, pe nimica toată; vedeam cum carele încărcate cu bucate, strînse de pe cîmpul udat cu sudoarea frunții noastre plecau din sat, lăsîndu-ne cu pătulele goale și muritori de foame. Astăzi cînd chibzuiesc la treburile gospodăriei noastre colective și văd avuția obștească, în minte îmi răsar stăpînii de azi ai Bărăganului roditor — colectiviștii noștri — care prin munca unită, își făuresc o viață îmbelșugată.

Gospodăria noastră — ca și celelalte gospodării colective din Bărăgan — are un caracter cerealier. Organizarea temeinică a muncii pe brigăzi și echipe, întărirea simțului de răspundere pentru soarta recoltei și aplicarea cu succes a măsurilor agrotehnice, au creat condiții ca an de an să mărim producția la hectar. Astfel în anul 1961 am obținut la ha o producție medie de 2.800 kg porumb boabe, 1.850 kg floarea-soarelui, 29.000 kg sfeclă de zahăr, iar la orez peste 4.700 kg la hectar, pentru care am primit premiul II pe țară.

În cîteva cuvinte vreau să arăt cum am reușit să obținem 30 la sută din veniturile totale de pe urma creșterii animalelor, adică să facem ca sectorul zootehnic să devină un izvor de venituri bănești în tot timpul anului.

Trebuie să spun că în ce privește dezvoltarea sectorului zootehnic noi am învățat mult din experiența pozitivă a altor G.A.C. care obținuseră rezultate mai bune decît noi. La sfîrșitul acestui an vom avea la suta de hectare cîte 25 de bovine, 65 de porcine, 145 de ovine și 950 de păsări. Așadar, încă din acest an, gospodăria noastră colectivă realizează sarcina trasată de Congresul al III-lea al P.M.R. privind încărcătura de animale la suta de hectare. Avem posibilități să depășim aceste realizări. Încă de pe acum ne-am gîndit să luăm astfel de măsuri ca în anul 1963 să avem 105 porci la suta de hectare. Acesta este angajamentul nostru și fiți siguri, tovarăși, că îl vom îndeplini.

Pentru a dezvolta sectorul zootehnic ne-am ocupat de asigurarea hranei animalelor ca una din condițiile de bază pentru creșterea numărului și productivității lor. Am repartizat prin planul de producție suprafețe corespunzătoare pentru a fi însămînțate cu porumb siloz, borceag, lucernă. Din anul 1961 folosim și sfecla de zahăr pentru furaj cu bune rezultate. În **calculul bazei furajere am avut în vedere asigurarea cantităților de furaje necesare hrănirii raționale a animalelor existente și crearea unor importante rezerve de furaje pentru efectivele sporite din anul 1963.**

Tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej a subliniat, în Raportul prezentat, importanța economică a culturilor intercalate. Această formă de cultură intensivă permite ca, fără diminuarea producției de porumb, să se realizeze de pe aceeași suprafață cantități însemnate de dovleci și fasole. Din propria noastră experiență ne-am convins pe deplin de acest fapt. De exemplu, în anul 1961 am cultivat 300 de ha cu porumb intercalat cu dovleci, obținînd în afară de producția de porumb planificată și 3.200 kg dovleac la hectar. Prin cultivarea fasolei intercalate cu porumb pe 290 de ha am obținut 240 de kg la hectar. În felul acesta am realizat un venit suplimentar de circa 1.500 de lei la hectar. Folosind dovleci în hrana porcilor și vacilor am economisit mari cantități de concentrate. De pildă, la fiecare porc pus la îngrășat am economisit zilnic cîte 1,5 kg porumb, complectînd unitățile nutritive cu dovleci.

Pentru a folosi cît mai rațional pămîntul noi punem în cultură dublă după mazăre și păioase cîte 300 de hectare cu plante furajere. Avem 20 de ha cu livadă de pe care recoltăm pe lîngă fructe dulci și aromate și o mare cantitate de sfeclă sau borceag pentru furajarea animalelor. Anul trecut din livadă am recoltat 288 de tone sfeclă de zahăr pentru furaj.

Dezvoltarea multilaterală a gospodăriei a asigurat creșterea fondului de bază, a veniturilor gospodăriei și ale colectiviștilor. Fondul de bază a ajuns la patru milioane și jumătate lei iar veniturile bănești la 3 milioane de lei. Aceasta a avut drept rezultat ridicarea nivelului de trai al colectiviștilor. Este grăitor în acest sens faptul că peste trei pătrimi din familiile colectiviștilor din comuna noastră și-au construit case noi. Comuna este electrificată și radioficată, avem un cinematograf, am construit cu forțe proprii un dispensar și 5 săli de clasă la școala de 8 ani.

Pornind de la acest bilanț al realizărilor noastre, sîntem îndreptățiți să privim cu încredere în viitor. Directivele celui de-al III-lea Congres al P.M.R., recomandările Consfătuirii pe țară a țăranilor colectiviști, indicațiile de mare preț pe care le-am primit la această sesiune a Marii Adunări Naționale ne vor fi călăuză în munca ce o desfășurăm pentru continua înflorire a gospodăriei noastre colective. Prin munca avîntată ne vom strădui să fim la înălțimea sarcinilor trasate de partidul nostru drag.

Cuvîntul deputatului VIRGIL CAZACU,

regiunea Iași

Tovarăși,

Raportul prezentat de tov. Gheorghe Gheorghiu-Dej face bilanțul rezultatelor remarcabile obținute de poporul nostru sub conducerea partidului în transformarea socialistă a agriculturii și înfățișează sarcinile mari și complexe ce ne revin în actuala etapă de dezvoltare a agriculturii noastre socialiste.

Cu prilejul vizitei în regiunea Iași a conducătorilor de partid și de stat, am primit un sprijin multilateral și indicații prețioase cu privire la dezvoltarea economică și social-culturală a regiunii. Expunerea tov. Gheorghe Gheorghiu-Dej la adunarea activului de partid a regiunii noastre constituie un însuflețitor program de muncă și luptă, care se înfăptuiește cu succes. Ajutorul concret multilateral pe care l-am primit și-l primim neîncetat, este o ilustrare elocventă a stilului leninist de muncă al conducerii partidului nostru, care manifestă o grijă permanentă pentru dezvoltarea economiei naționale și a fiecărei regiuni în parte. Abordarea multilaterală, creatoare a problemelor economice pe baza unei profunde cunoașteri a realităților este una din trăsăturile caracteristice ale activității partidului, a Comitetului său Central, în frunte cu tov. Gheorghe Gheorghiu-Dej, care ne conduce din victorie în victorie, pe drumul socialismului și comunismului.

Roadele îndrumării înțelepte, ferme și consecvente a conducerii partidului se oglindesc în entuziasmul cu care oamenii muncii din patria noastră luptă pentru înfăptuirea politicii partidului pe care o consideră drept propria lor politică.

Tovarăși,

Dintre multiplele probleme supuse dezbaterii acestei sesiuni istorice a Marii Adunări Naționale mă voi opri numai asupra cîtorva.

În raportul său tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej a arătat că una din sarcinile noastre principale este continua întărire a gospodăriilor agricole colective. În această direcție, în regiunea noastră, paralel cu munca de colectivizare s-a acordat o atenție deosebită unificării gospodăriilor mici în gospodării mari, capabile să valorifice din plin avantajele marii producții socialiste. Pe baza studiului și analizei concrete a situației din fiecare gospodărie colectivă, a consultării țăranilor colectiviști, în ultimul timp 335 de gospodării mici s-au unit în 146 gospodării colective mari și puternice. Acest lucru a creat posibilitatea unei mai bune folosiri a pămîntului, a forței de muncă, a condițiilor naturale și economice, a extinderii mecanizării lucrărilor. Suprafața medie de teren agricol ce revine fiecărei gospodării colective a crescut de la 685 de ha la 1.800 de ha, iar prin unificarea a încă 49 de gospodării colective în toamnă vom ajunge la 2.000 de ha.

Dezvoltarea multilaterală a producției, bazată pe o justă îmbinare a ramurilor vegetale și animale constituie una din preocupările noastre principale. Acordînd prioritate sporirii producției de cereale, mai ales de grîu și de porumb am extins în același timp cultura legumelor pe o suprafață de 8.000 de ha, îndeosebi în gospodăriile din zonele preorășenești, creînd astfel posibilitatea unei mai bune aprovizionări cu legume proaspete a populației.

Sînt îndeobște cunoscute condițiile prielnice din regiunea Iași pentru dezvoltarea viticulturii și pomiculturii. Colectivizarea deschide largi posibilități în această privință prin folosirea terenurilor improprii culturilor de cereale și plante tehnice. Totodată se vor defrișa suprafețele ocupate cu vii hibride, asigurîndu-se pînă în 1965 o creștere a suprafețelor plantate cu viță nobilă pînă la 13.000 ha, ceea ce va reprezenta 50 la sută din întreaga suprafață cultivată cu viță de vie. Vom da o atenție deosebită extinderii plantării de vii în renumitele podgorii: Cotnari, Huși, Bucium și Copou.

În dezvoltarea diferitelor ramuri de producție a gospodăriilor noastre colective un loc important îl va ocupa și în viitor creșterea animalelor. Prin rețineri din prăsila proprie și prin cumpărări de animale de producție și îndeosebi tineret, la sfîrșitul acestui an gospodăriile colective vor ajunge la un efectiv de animale proprietate obștească de peste 27.900 vaci, 256.600 de ovine, 103.000 de porcine și peste 1,5 milioane păsări.

Încheierea colectivizării agriculturii în regiune, a creat premizele aplicării unui complex de măsuri menit să sporească fertilitatea solului și să redea agriculturii noi suprafețe de teren. Pentru regiunea noastră care are peste 50 la sută din suprafața arabilă supusă eroziunii în diferite stadii, combaterea acestei moșteniri grele a trecutului și valorificarea cît mai rațională a terenurilor, constituie o puternică rezervă de sporire a producției agricole și de consolidare continuă, pe această bază, a gospodăriilor noastre colective.

În acest scop, la indicația conducerii partidului, noi am elaborat un plan unic

(Continuare în pag. a 7-a)

Lucrările Sesiunii extraordinare a Marii Adunări Naţionale

(Urmare din pag. a 6-a)

de măsuri desfăşurat pe etape începînd cu terenurile, care necesită lucrări mai puţine şi mai simple şi care pot da rezultate economice în termen scurt. Vom ajunge astfel să sporim producţia pe terenurile arabile şi pe păşunile supuse eroziunii, transformînd dealurile ieşene brăzdate de ogaşe şi ravene în vii şi livezi înfloritoare.

În toamna trecută şi în primăvara acestui an, pe o suprafaţă de 180.000 de ha, au fost executate arături pe curba de nivel, iar în cadrul celor 18 şantiere de combatere a eroziunii solului existente în regiune se execută lucrări în complex ca : benzi inerbate, terasări etc. S-au efectuat lucrări pe aproape 5.000 de ha din care 994 de ha amenajări pentru vii şi 1.753 de ha pentru pomi. Pe o suprafaţă de 2.000 de ha păşuni degradate s-au efectuat amenajări complexe, iar pe 200 de ha s-au făcut împăduriri. Întocmirea schiţelor de organizare a teritoriului pe fiecare gospodărie, la care se lucrează în momentul de faţă, creează noi posibilităţi pentru aplicarea cu eficienţă şi mai mare a celor mai economice metode de combatere a eroziunii solului.

Tovarăşi,

Pentru rezolvarea cu succes a sarcinilor mari pe care le ridică încheierea procesului de colectivizare, un rol determinant îl are modul de organizare a conducerii agriculturii. În legătură cu această importantă problemă consider întru totul juste şi întemeiate criticile aduse vechiului sistem de conducere a agriculturii, depăşit de condiţiile actuale de dezvoltare a producţiei. Neajunsurile vechiului sistem de organizare a conducerii agriculturii s-au resimţit şi în regiunea Iaşi. Aşa de pildă, Departamentul Gostat a trimis Trustului regional în anul trecut 2.000 circulare şi ordine, iar pe linia sfatului popular s-au primit peste 600 de asemenea ordine şi instrucţiuni. La ce ducea un asemenea stil de muncă ? Răspunsul e clar pentru fiecare din noi : la imobilizarea unui însemnat număr de specialişti din toate verigile de conducere, în birouri, în timp ce locurile hotărîtoare ale producţiei erau lipsite de ajutor calificat şi competent. Înlăturarea acestor neajunsuri era cerută stăruitor şi de masa colectiviştilor.

Proiectul de lege supus dezbaterii şi aprobării noastre coincide întru totul noilor cerinţe ale agriculturii noastre socialiste. Aplicarea lui va contribui deopotrivă la însufleţirea muncii colectiviştilor şi specialiştilor care lucrează nemijlocit în agricultură, determinînd astfel o sporire considerabilă a producţiei şi productivităţii muncii agricole.

Voi vota cu toată încrederea proiectul de lege cu privire la înfiinţarea Consiliului Superior al Agriculturii şi a consiliilor agricole regionale şi raionale şi asigur conducerea partidului şi statului nostru că vom munci cu perseverenţă, consacrînd întreaga noastră putere de muncă şi pricepere traducerii în viaţă a măreţelor sarcini care ne revin pentru continua dezvoltare şi înflorire a patriei noastre socialiste.

Cuvîntul tovarăşului ILIE DINCU,

preşedintele g.a.c. din comuna Oltina, regiunea Dobrogea

În comuna noastră, ultimele familii de ţărani individuali au păşit în gospodăria colectivă în toamna anului 1957. De la această dată şi pînă în prezent, cu sprijinul permanent pe care l-am primit din partea partidului şi guvernului, prin tractoare şi maşini agricole, seminţe de soi, animale de rasă, credite, cadre tehnice, prin îmbunătăţirea şi perfecţionarea formelor de organizarea muncii şi prin ridicarea cunoştinţelor profesionale ale colectiviştilor, obţinem producţii de 3—4 ori mai mari decît cele ce le obţineau ţăranii individuali.

Indicaţiile conducerii partidului nostru a căror justeţe a fost confirmată şi de propria noastră experienţă, ne-au arătat însemnătatea deosebită pe care o are organizarea raţională a muncii şi calificarea cadrelor, în creşterea continuă a producţiei vegetale şi animale, în dezvoltarea proprietăţii obşteşti, în ridicarea nivelului de trai al colectiviştilor.

Pe măsura dezvoltării gospodăriei, s-a impus ca o necesitate îmbunătăţirea continuă a organizării muncii. Avem organizate 6 brigăzi de cîmp, o brigadă viticolă, 2 brigăzi pomicole, o brigadă legumicolă şi 6 brigăzi specializate în zootehnie.

Permanentizarea colectiviştilor în brigăzi şi echipe a creat posibilitatea ridicării continue a calificării lor.

Ca urmare a unei mai bune organizări a muncii, ridicării calificării şi nivelului de cunoştinţe a colectiviştilor, producţiile ce le obţinem azi sînt de două, trei ori mai mari ca în trecut. Niciodată n-am crezut noi cei din Oltina că pămîntul de aici poate da 2700 kg porumb boabe la hectar, aşa cum a dat în anul trecut. Dar aceasta nu este tot ce poate da el. Noi putem să-l facem să dea şi mai mult prin munca noastră şi-l vom face să dea, pentru că partidul şi guvernul ne-au dat tot ce ne trebuie pentru aceasta.

Obţinerea unor producţii din ce în ce mai mari ne-au permis să vindem statului pe bază de contract cantităţi însemnate de produse vegetale şi animale. Anul trecut am vîndut statului peste 1000 tone grîu, porumb şi floarea soarelui, 670.000 kg struguri, 150.000 kg carne, aproape 300.000 litri lapte, 8.000 kg lînă şi 9.200 păsări. Din vînzarea acestor produse am realizat un venit de peste 7 milioane lei.

Fondul de bază a crescut de la 873.000 lei în 1957 la 4.250.000 în anul 1961, iar averea obştească de la 1.900.000 la 7.200.000, ceea ce revine aproape 200.000 lei la suta de ha.

Viaţa nouă şi bunăstarea au pătruns în toate casele noastre. Colectiviştii mănîncă şi se îmbracă mai bine, duc o viaţă civilizată. Un număr de 372 familii şi-au construit case noi, dar nu ca acelea pe care le construiau acum 20 de ani. A crescut simţul frumosului, al confortului — casele noi construite sînt frumos tencuite cu terasit, iluminate electric. Cu ajutorul statului şi prin contribuţia voluntară a membrilor colectivişti s-a introdus lumină electrică în toată comuna. Am construit un dispensar nou, o şcoală de 7 ani, 2 cămine culturale, iar în prezent ne pregătim să începem executarea lucrărilor de alimentare cu apă potabilă a comunei.

Tovarăşi, vreau să mă refer în cuvîntul meu la ceea ce arăta ieri în raportul său tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej, anume că foştii exploatatori fugiţi din ţară deplîng faptul că transformarea socialistă a agriculturii „ar fi schimbat" „pitorescul" de altă dată al satelor noastre.

Eu sînt om de 50 de ani şi pot să povestesc despre aşa-zisul pitoresc din satul nostru în timpul stăpînirii burgheziei şi moşierimii. Poate că lor li se păreau pitoreşti casele de pămînt acoperite cu stuf şi coceni, noroaiele pînă la genunchi, oamenii zdrenţuiţi, cu picioarele goale sau în opinci din piele de porc. Sau, poate, pitorească era lipsa permanentă de hrană a familiilor de ţărani care nu mîncau decît de cîteva ori pe an pîine şi aceea de secară. În satul nostru prosperau doar cîrciumarii, cele 10 cîrciumi fiind singurele „instituţii de cultură" pe care ni le-a dat vechiul regim. Copiii noştri nu mai cunosc şi nu vor mai cunoaşte acest trecut amar, acest „pitoresc" nenorocit. Astăzi trăim o viaţă nouă, fericită, pentru care mulţumim din toată inima partidului care ne-a îndrumat paşii spre bunăstare şi belşug.

Asigur conducerea partidului şi statului nostru drag, că întors în gospodărie, voi aduce la cunoştinţa colectiviştilor învăţămintele deosebit de preţioase pe care le-am căpătat şi vom lupta cu eforturi spărite pentru îndeplinirea şi depăşirea sarcinilor ce ne revin din Directivele trasate de cel de-al III-lea Congres al P.M.R., pentru a face din gospodăria noastră o gospodărie înfloritoare, iar traiul colectiviştilor mai fericit şi mai îmbelşugat.

Cuvîntul tovarăşului IULIAN DRACEA,

rector al Institutului Agronomic Timişoara

În aceste momente, cînd avem în faţă bilanţul istoricelor realizări şi tabloul luminos al agriculturii de mîine încerc un înalt sentiment de emoţie şi de recunoştinţă faţă de partidul nostru pentru tot ceea ce a realizat, pentru tot ceea ce se străduieşte să realizeze pentru fericirea oamenilor din patria noastră.

Din Raportul prezentat de tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej, am desprins rolul important pe care-l au cadrele din agricultură, precum şi încrederea deosebită ce se acordă acestora de către conducerea partidului şi a statului nostru.

Dacă ne gîndim ce loc ocupa agricultura în preocupările regimului burghezo-moşieresc şi ce poziţie socială lipsită de demnitate avea inginerul agronom de altădată — vechilul moşierilor — apoi, cu justificată emoţie şi cu legitimă mîndrie subliniem atenţia şi preţuirea ce se acordă astăzi agriculturii şi specialiştilor ei.

Pentru a fi vrednici de această preţuire, trebuie să-i răspundem cu preţul integral, nelimitat al întregii noastre capacităţi de muncă.

Pe linia pregătirii cadrelor superioare, Institutul Agronomic din Timişoara, în cei 17 ani de activitate, a dat agriculturii socialiste 2009 ingineri agronomi şi zootehnisti, iar în prezent are în pregătire peste 1.000 studenţi. Absolvenţii noştri îşi desfăşoară activitatea în toate regiunile ţării şi cea mai mare parte se bucură de apreciere unanimă a muncii pe care o depun.

Cu toate eforturile depuse pentru pregătirea specialiştilor şi pentru rezolvarea problemelor vitale ale agriculturii, considerăm că n-am utilizat toate condiţiile create şi nici toate forţele noastre la nivelul sarcinilor cercetării ştiinţifice.

Ascultînd Raportul prezentat aici, îmi dau seama că este necesar să ne îmbunătăţim stilul de muncă. Profilul actual al învăţămîntului superior agronomic nu asigură întrutotul formarea unor specialişti care să corespundă modului de folosire a lor în producţie, sarcinilor multiple ale gospodăriilor colective.

Este necesar ca inginerul agronom şi medicul veterinar să aibă o pregătire multilaterală pentru ca împreună să poată deservi sectoarele de producţie vegetală şi animală în întregime.

Cred că durata de şcolarizare de cinci ani şi jumătate pentru cadrele superioare este prea lungă, şi nu a adus nici o îmbunătăţire simţitoare în pregătirea studenţilor, în schimb a făcut-o mai costisitoare. Este justă propunerea de a se studia reducerea duratei de şcolarizare la 5 ani, timp în care printr-un plan de învăţămînt judicios întocmit se poate asigura o temeinică pregătire studenţilor noştri.

Planurile de învăţămînt au suferit multiple îmbunătăţiri dar încă nu asigură o pregătire la nivelul cerinţelor pentru că pe de o parte s-au modificat la intervale prea scurte de timp, iar pe de altă parte prevăd un număr mic de ore de lucrări practice pentru unele discipline importante. Raportul dintre orele teoretice şi practice a fost foarte variabil în ultimii ani şi nici în prezent nu este la nivelul cerinţelor actuale. Ar fi mai corespunzător ca cel puţin 40 la sută din numărul orelor să fie de curs şi 60 la sută de lucrări practice şi practică în producţie. Lucrările practice şi practica în producţie organizate în spiritul celor indicate de Raport vor contribui la formarea deprinderilor practice, a siguranţei şi orientării rapide în producţie.

În vederea pregătirii practice în condiţiile din producţie, ar fi potrivită o practică anuală de 5—6 săptămîni şi o practică de conducere de 6—7 luni, în ultimul semestru de studii, cînd studenţii au parcurs toate disciplinele de profil şi cînd ei pot înţelege mai bine şi în ansamblu organizarea şi desfăşurarea procesului de producţie.

În prezent institutele agronomice sînt subordonate Ministerului Învăţămîntului şi Culturii şi Ministerului Agriculturii. Dubla subordonare nu s-a dovedit favorabilă activităţii acestor institute. Aşa cum se prevede în proiectul de lege pe care-l discutăm, institutele agronomice urmează să fie subordonate numai Ministerului Învăţămîntului. Sînt convins că sub conducerea şi îndrumarea acestui minister vor fi create cadrele necesare agriculturii aşa cum sînt create şi cadrele necesare industriei.

Convins fiind că aplicarea în practică a propunerilor făcute în Raport, va duce la un nou avînt în dezvoltarea agriculturii socialiste, la îmbunătăţirea procesului de formare a cadrelor superioare necesare agriculturii, în numele Institutului pe care-l reprezint ne angajăm să punem toate cunoştinţele noastre, toată puterea de muncă pentru traducerea în viaţă a hotărîrilor partidului şi guvernului, să ne aducem toată contribuţia la pregătirea cadrelor necesare agriculturii socialiste din patria noastră.

Cuvîntul tovarăşului Petre Borilă

Tovarăşi deputaţi şi invitaţi ai Marii Adunări Naţionale,

Primăvara acestui an marchează un moment de importanţă istorică în opera de construire a socialismului în patria noastră — încheierea colectivizării agriculturii, îndeplinirea cu aproape patru ani înainte de termen a sarcinii fundamentale trasate de Congresul al III-lea al P.M.R. în domeniul dezvoltării socialiste a agriculturii.

A fost înscrisă astfel o nouă şi măreaţă cucerire pe drumul de victorii al ţării noastre spre desăvîrşirea construcţiei socialismului, spre comunism. Se deschide un nou capitol în viaţa satului, a ţărănimii. O dată cu înfăptuirea colectivizării, atît oraşul cît şi satul se dezvoltă impetuos, armonios în cadrul unei economii socialiste în întregul ei.

Acest eveniment conferă sesiunii extraordinare a Marii Adunări Naţionale un caracter solemn, propriu marilor sărbători din viaţa poporului nostru.

Entuziasmul furtunos cu care a fost primit de toţi participanţii la sesiune raportul tovarăşului Gh. Gheorghiu-Dej, ilustrează încă o dată încrederea şi dragostea nemărginită a poporului nostru pentru conducătorul său înţelept şi hotărît, Partidul Muncitoresc Romîn, ataşamentul faţă de politica sa leninistă.

Victoria socialismului la oraşe şi la sate, întărirea şi dezvoltarea statului socialist, revoluţia culturală, ridicarea continuă a nivelului de trai al poporului, formarea omului nou, al epocii socialismului, iată monumente nepieritoare ale vremurilor ce le trăim, ridicate prin lupta clasei muncitoare, a poporului romîn sub conducerea partidului, monumente despre care — reluînd cuvintele unui mare poet latin — putem spune că sînt mai trainice decît cele din bronz.

Întîmpinăm astfel ziua de 1 Mai cu succese de mare amploare, cu inima veselă, cu mîndrie pentru realizările de pînă acum, cu încredere în viitorul luminos al Romîniei Socialiste. Şi cînd vom intona „Internaţionala" ne vom gîndi cu bucurie că ţelurile la înfăptuirea cărora cheamă cuvintele înaripate ale măreţului imn, au devenit în ţara noastră realitate, că uriaşele succese ale U.R.S.S., ale întregului lagăr socialist sînt ca o chemare către proletariatul, către oamenii muncii din ţările capitaliste, pentru victoria socialismului şi a păcii.

Tovarăşi,

Înfăptuirea colectivizării agriculturii înseamnă, pe de o parte, încheierea unei perioade de adînci transformări în viaţa ţărănimii, în toate laturile principale ale vieţii social-economice a satului, care au culminat cu trecerea, pe baza convingerii, a micilor proprietari individuali de pămînt la forme noi, superioare, de organizare a proprietăţii şi muncii, iar pe de altă parte — începutul unei noi perioade în dezvoltarea agriculturii.

Cei treisprezece ani care au trecut de la memorabila plenară a Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn din martie 1949 au fost ani de muncă intensă, multilaterală, perseverentă pentru a îndruma şi a atrage milioanele de gospodării ţărăneşti pe făgaşul relaţiilor de producţie socialiste.

Partidul Muncitoresc Romîn a rezolvat problemele complexe ale transformării socialiste a satului pe baza învăţăturii marxist-leniniste, a genialului plan cooperatist al lui Lenin, inspirîndu-se din nesecatul tezaur al experienţei P.C.U.S. şi acumulînd la rîndul său o bogată experienţă în cunoaşterea şi folosirea legilor generale ale revoluţiei şi construcţiei socialiste, întruchipată în politica partidului şi statului nostru. Datorită caracterului creator al politicii sale, partidul, pe baza unei profunde analize a situaţiei concrete din ţara noastră, a elaborat soluţii corespunzătoare, care au dus la creşterea producţiei agricole vegetale şi animale concomitent cu transformarea socialistă a agriculturii.

Aplicînd cu consecvenţă principiul leninist al liberului consimţămînt, partidul şi guvernul au desfăşurat o largă şi multilaterală muncă de convingere a ţărănimii. Trebuie subliniat rolul avut în ţara noastră de întovărăşirile agricole care au ajutat milioanelor de ţărani să se convingă prin propria experienţă de avantajele muncii în comun, cu mijloace mecanizate, pe mari suprafeţe, contribuind la educarea lor în spiritul producţiei socialiste, pregătindu-i în vederea trecerii la gospodăria agricolă colectivă.

O mare grijă a fost acordată consolidării economico-organizatorice, dezvoltării gospodăriilor colective ce se formau, pentru ca — prin rezultatele obţinute — ele să constituie un exemplu convingător, să exercite o atracţie crescîndă asupra ţăranilor cu gospodării individuale şi întovărăşiţi. Dacă adăugăm la acestea activitatea educativ-culturală desfăşurată la sate — lichidarea analfabetismului, construirea a sute de cămine culturale, cursurile agro-zootehnice de masă, ziarele, broşurile, cărţile, filmele şi altele — ne putem da seama de amploarea muncii depuse pentru a convinge ţărănimea asupra avantajelor gospodăriei colective.

În acelaşi timp partidul şi statul au aplicat principiul leninist al cointeresării materiale, au folosit cu multă eficienţă pîrghii economice corespunzătoare caracteristicilor gospodăriilor colective, mari producătoare de marfă.

Ca urmare, procesul colectivizării a fost însoţit de creşterea producţiei vegetale, a şeptelului, a fondului central de produse agricole al statului şi îmbunătăţirea aprovizionării populaţiei.

Creşterea producţiei agricole a permis industriei alimentare să-şi sporească producţia în 1961 cu peste 50 la sută faţă de 1955 şi comerţului socialist să vîndă populaţiei cantităţi tot mai mari de produse alimentare. În comparaţie cu anul 1955, în 1961 s-au înregistrat de exemplu, următoarele creşteri de vînzări la o serie de produse alimentare principale : 28 la sută la paste făinoase, 81 la sută la conserve de legume, 51 la sută la carne, 75 la sută la preparate de carne, 48 la sută la untură şi 74 la sută la ulei vegetal, 80 la sută la lapte şi 90 la sută la brînzeturi, 30 la sută la zahăr şi 70 la sută la produse zaharoase ; în fine, nu este lipsită de interes nici creşterea cu 60 la sută la vînzările de vin şi cu 48 la sută la cele de bere.

Politica de transformare socialistă a agriculturii a cuprins în mod multilateral laturile esenţiale ale vieţii social-economice a satului, însumînd într-un complex unitar problemele dezvoltării forţelor de producţie, ale creării şi dezvoltării relaţiilor de producţie socialiste, ale ridicării nivelului cultural, politic şi ideologic, ale educaţiei, îndreptîndu-le cu fermitate şi siguranţă spre victoria deplină şi definitivă a socialismului în agricultură.

Aşa cum a subliniat tovarăşul Gheorghiu-Dej în expunerea sa, chezăşia avîntului neîncetat al economiei noastre, a înzestrării tuturor ramurilor de producţie cu tehnica modernă, a perfecţionării neîncetate a relaţiilor de producţie socialiste la oraşe şi sate, o constituie dezvoltarea bazei tehnico-materiale, politica de industrializare socialistă a ţării.

Înzestrarea agriculturii cu mijloace de producţie mecanizate, furnizarea de îngrăşăminte chimice în cantităţi ce cresc rapid, an de an, sînt rod al politicii de industrializare socialistă şi în acelaşi timp expresie a întăririi necontenite a alianţei dintre clasa muncitoare şi ţărănimea colectivistă — temelia de granit a statului şi orînduirii noastre.

Un însemnat factor care stimulează creşterea continuă a producţiei agricole, consolidarea şi dezvoltarea multilaterală a gospodăriilor colective îl constituie relaţiile economice, de schimb, cu statul. Datorită caracterului lor planificat, ele reprezintă în acelaşi timp un însemnat sprijin în organizarea gospodărească a producţiei şi repartizarea raţională a produselor în vederea creşterii continue a cantităţilor vîndute statului, sporirii averii obşteşti şi ridicării pe această bază a veniturilor în gospodăriile colective.

Acest sistem de relaţii asigură gospodăriilor colective o piaţă de desfacere a produselor agricole în condiţii avantajoase, statul furnizîndu-le totodată atît mijloacele de producţie cît şi mijloacele de consum necesare dezvoltării lor economice şi ridicării nivelului de trai al colectiviştilor.

Pregătindu-se în mod treptat — încă din 1953 — înlocuirea cotelor obligatorii cu relaţii pe baze comerciale, s-a trecut în 1956 la desfiinţarea cotelor, sporind considerabil volumul contractărilor ca instrument principal al relaţiilor planificate, de schimb, între oraş şi sat, ca mijloc de stimulare a formării şi dezvoltării gospodăriilor agricole colective.

Influenţa pozitivă a sistemului de contractări este viu ilustrată de creşterea continuă a cantităţilor de produse livrate întreprinderilor producătoare de bunuri de consum.

Un exemplu concludent îl constituie îndeplinirea hotărîrilor plenarei C. C. al P.M.R. din 1958 care a prevăzut măsurile de creştere a producţiei de sfeclă de zahăr şi floarea-soarelui în vederea eliminării importului de zahăr şi ulei : din importatoare, ţara noastră a devenit exportatoare de zahăr şi ulei.

Măsurile stimulatorii prevăzute de plenară au dus la creşterea producţiei de sfeclă de zahăr care s-a dovedit a fi o cultură deosebit de avantajoasă pentru gospodăriile agricole colective.

Iată cum au evoluat cantităţile de sfeclă de zahăr şi sumele încasate din predarea lor de către gospodăriile agricole colective :

— în 1958 ele au predat 315.000 tone, încasînd 157 milioane lei ;

— în 1959, după măsurile luate de plenară, 1.346.000 tone, primind 673 milioane lei ;

— în 1961, circa 2 milioane tone pentru care au încasat un miliard de lei.

În 1962 totalitatea producţiei de sfeclă de zahăr — planificată la 2.400.000 tone — va fi livrată de gospodăriile agricole colective ceea ce le va aduce venituri de circa un miliard două sute milioane lei.

Trecerea la folosirea sistemului de contractări a stimulat şi creşterea producţiei de seminţe de floarea-soarelui atît prin sporirea suprafeţelor cultivate cît şi a producţiei la hectar. În perioada anilor 1959—1961 producţia totală de seminţe a sporit cu 75—90 la sută faţă de anul 1958, gospodăriile colective livrînd în 1961 circa 60 la sută din totalul cantităţilor intrate în fondul central al statului.

Au crescut şi cantităţile de tutun predate de gospodăriile colective şi implicit veniturile lor. Dacă în 1958 ele au vîndut statului pe bază de contracte 900 tone tutun, încasînd circa 10 milioane lei, în 1961 au livrat 13 mii tone tutun încasînd 142 milioane lei, iar în 1962 vor asigura întregul necesar, de 32 mii tone, în valoare de peste 350 milioane lei. De asemenea, în 1962, gospodăriile agricole colective vor asigura în întregime fondul de stat la in şi cînepă, urmînd a primi circa 160 milioane lei — faţă de 67 milioane în 1960.

Creşteri însemnate ale livrărilor prin contractări se înregistrează şi la produse animale. Astfel, la lapte intrările totale la fondul central au fost în 1961 de 2,2 ori mai mari decît în 1955, cele pe bază de contract sporind de 2,6 ori. Producţia de carne tăiată a fost în 1961 cu 30 la sută mai mare decît în 1957, crescînd substanţial cantităţile contractate cu gospodăriile colective care au furnizat animale în valoare de 340 milioane lei faţă de 35 milioane în 1956.

În mod deosebit au crescut livrările totale şi pe bază de contract la lînă ; în 1961 ele au fost, pe total cu 70 la sută mai mari decît în 1955, livrările contractuale fiind de 10 ori mai mari. Corespunzător creşterii cantităţilor livrate şi mai ales a sorturilor fine şi semifine, gospodăriile colective şi-au sporit încasările de la 16 milioane lei în 1956, la 181 milioane lei în 1961, urmînd ca în 1962 ele să atingă cifra de 250 milioane lei.

Contractele au un rol tot mai însemnat şi în cumpărarea cerealelor ; în 1961, pe această cale a fost furnizată statului circa o treime din totalul intrărilor de cereale.

În sistemul contractărilor au fost cuprinse şi alte numeroase produse agricole: cartofi, fructe, legume, plante medicinale etc.

Extinderea şi folosirea largă a contractelor ca metodă fundamentală în relaţiile economice cu ţărănimea s-a dovedit pe deplin justificată, aducînd o însemnată contribuţie la înfăptuirea politicii de transformare socialistă a agriculturii, la creşterea producţiei agricole vegetale şi animale.

Acestor măsuri trebuie să li se adauge investiţiile de 23 miliarde lei făcute de stat în agricultură în ultimii 12 ani, creşterea puternică a mijloacelor mecanizate de care dispun staţiunile de maşini şi tractoare, creditele însemnate acordate pentru dezvoltarea fondurilor productive ale gospodăriilor colective, asistenţa tehnică prin cadre de specialişti, pentru a avea o imagine a complexităţii măsurilor luate şi duse la îndeplinire, măsuri al căror succes desăvîrşit a confirmat justeţea lor.

Tovarăşi,

Victoria relaţiilor socialiste la sate, condiţiile noi, superioare, caracteristice unei agriculturi formate în mod covîrşitor din mari gospodării socialiste — de stat şi colectiviste — au făcut necesare măsuri corespunzătoare de ridicare la un nivel superior a sistemului de conducere şi planificare a agriculturii.

Acestor noi condiţii le corespunde programul vast de măsuri preconizat de partid, care constituie o dezvoltare şi completare necesară a hotărîrilor Congresului al III-lea al P.M.R. odată cu îndeplinirea înainte de termen a unei sarcini fundamentale prevăzute de Congres. Acest program este rezultatul unei îndelungate munci de studiere, de analiză profundă, multilaterală a realităţilor agriculturii noastre, iniţiată şi condusă direct de tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej.

Măsurile propuse corespund întru totul sarcinilor actuale ce se ridică în domeniul agriculturii pentru continua întărire economică-organizatorică a gospodăriilor agricole colective, folosirea cît mai eficientă a pămîntului şi a maşinilor, sporirea randamentelor în sectorul vegetal şi cel zootehnic, realizarea unui belşug de produse agro-alimentare.

De însemnătate excepţională sînt propunerile cu privire la reorganizarea conducerii agriculturii. Înfiinţarea Consiliului Superior al Agriculturii, a consiliilor agricole regionale şi raionale, constituie corespondentul organizatoric al etapei actuale de dezvoltare a agriculturii din ţara noastră.

Prin modul de organizare şi de lucru, Consiliul Superior al Agriculturii, consiliile agricole regionale şi raionale — în componenţa cărora vor intra mii de specialişti dintre cei mai valoroşi din agricultura noastră — directori ai gospodăriilor agricole de stat şi ai staţiunilor de maşini şi tractoare, preşedinţi ai gospodăriilor colective şi fruntaşi în producţia agricolă, oameni de ştiinţă cu înaltă pregătire şi experienţă, activişti de partid şi de stat — vor fi legate nemijlocit de problemele concrete ale producţiei, pe care le vor putea rezolva cu competenţă şi operativitate.

Astfel se va asigura cea mai deplină punere în valoare a posibilităţilor ce le oferă marile gospodării agricole socialiste, introducerea şi extinderea pe scară largă a ştiinţei şi tehnicii moderne în agricultură, practicarea consecventă a unei agriculturi intensive, cu producţie vegetală şi animală tot mai mare.

Un loc important în activitatea Consiliilor agricole trebuie să-l ocupe îndrumarea gospodăriilor colective în vederea folosirii cît mai judicioase a fondurilor de investiţii, orientării lor în primul rînd spre construcţiile productive cele mai necesare.

De mare însemnătate este în această privinţă elaborarea unor normative şi proiecte-tip, diferenţiate în funcţie de condiţii geografice, care să asigure utilizarea pe scară largă a materialelor locale pentru construirea de grajduri, crescătorii de animale, saivane, depozite ieftine, trainice şi care să permită în acelaşi timp introducerea treptată a mecanizării muncilor principale.

Sîntem convinşi că noile organe de conducere ale agriculturii vor fi la înălţimea cerinţelor şi aşteptărilor, vor îndeplini cu succes sarcinile de mare onoare şi răspundere încredinţate de partid şi stat.

Dezvoltarea agriculturii socialiste necesită un număr tot mai mare de ingineri agronomi, zootehnicieni, mecanizatori, medici veterinari cu o înaltă calificare, ridicarea nivelului de cunoştinţe agrozootehnice al ţărănimii colectiviste.

Problema asigurării cu cadrele necesare a fost abordată cu energie şi profunzime, luîndu-se măsuri corespunzătoare datorită cărora, încă în acest an, în fiecare gospodărie colectivă va lucra cel puţin un specialist cu pregătire superioară.

Pe baza programului detaliat de pregătire a cadrelor calificate, se va ajunge ca în 1970 agricultura noastră să atingă un nivel înalt de înzestrare cu cadre de specialitate.

Specialiştilor care lucrează în agricultură li se creează condiţii favorabile, stimulatorii care vădesc grija şi preţuirea ce li se acordă.

La rîndul lor, agronomii, zootehnicienii, medicii veterinari au datoria să fie reprezentanţi demni ai ştiinţei şi tehnicii agricole avansate, să-şi aducă din plin aportul la răspîndirea cunoştinţelor agrozootehnice în rîndul masei largi de ţărani colectivişti, să fie militanţi hotărîţi şi competenţi pentru obţinerea de înalte randamente în producţia vegetală şi animală.

Fără îndoială că, însufleţiţi de patriotism fierbinte, de dragoste pentru meseria pe care o practică, ei vor aduce o contribuţie însemnată în consolidarea şi dezvoltarea gospodăriilor colective, vor cîştiga încrederea şi stima ţăranilor colectivişti.

În faţa agriculturii noastre socialiste se deschid perspective din cele mai minunate. Sprijinindu-se pe industria noastră în plin avînt, pe ajutorul frăţesc al clasei muncitoare, avînd largi posibilităţi de folosire a celor mai noi cuceriri ale tehnicii şi ştiinţei, agricultura va da producţii tot mai mari şi îşi va spori contribuţia la înflorirea economiei naţionale şi creşterea nivelului de trai al poporului.

Politica de înzestrare tehnică a agriculturii va fi continuată cu energie, ca o condiţie fundamentală a avîntului şi ridicării ei la nivelul sarcinilor de desăvîrşire a construcţiei socialiste.

În noile condiţii creşte şi însemnătatea politicii de contractări ca factor stimulator al dezvoltării economice multilaterale, folosirii cît mai depline a marilor rezerve de care dispun gospodăriile colective, cît şi a posibilităţilor de producţie ce le au gospodăriile personale ale colectiviştilor.

Un rol tot mai important în relaţiile cu gospodăriile agricole colective revine contractelor de durată, încheiate pe perioade de 2—3 ani şi mai mulţi ani.

Politica de contractări a statului stimulează gospodăriile colective în dezvoltarea tuturor ramurilor de producţie vegetală şi animală, corespunzător condiţiilor pedoclimatice.

Acordînd în continuare o atenţie deosebită producţiei de cereale — ramură hotărîtoare a producţiei agricole — sfaturile populare, organele agricole şi de contractare, conducerile gospodăriilor colective trebuie să se preocupe permanent de punerea în valoare a tuturor posibilităţilor de creştere a producţiei legumicole şi pomi-viticole, de sporirea numărului de animale proprietate obştească şi realizarea unor indici ridicaţi de producţie la carne, lapte, lînă şi alte produse animaliere.

Agricultura noastră socialistă are mari posibilităţi pentru ca, sporind în măsură însemnată cantităţile de produse vegetale şi animale livrate industriei, să asigure creşterea puternică a producţiei bunurilor de consum alimentare şi nealimentare necesare unei vieţi tot mai îmbelşugate la oraşe şi sate.

Stimaţi tovarăşi deputaţi şi invitaţi,

Slujirea intereselor poporului, bunăstarea şi fericirea sa constituie raţiunea supremă a luptei partidului, a întregii activităţi a statului socialist.

Transformările prin care trece ţara noastră schimbă viaţa oraşelor, schimbă viaţa satelor.

Creşte consumul de bunuri materiale, se ridică zeci de mii de locuinţe, numeroase şcoli şi institute de învăţămînt, cinematografe şi teatre, case de cultură, stadioane, policlinici şi case de odihnă. Clădim un oraş nou, modern, luminos. Pe drumul înnoirilor a pornit şi satul, în care pătrund tot mai larg energia electrică, tehnica avansată, ştiinţa, cultura ; au apus pentru totdeauna vremurile întunecate ale robiei şi asupririi burghezo-moşiereşti, ale mizeriei şi analfabetismului.

Satul sumbru în care au trăit „Ion" al lui Liviu Rebreanu sau „Moromeţii" lui Marin Preda a rămas de domeniul amintirilor. Urmaşii lui Ion şi ai bătrînului Moromete muncesc astăzi laolaltă, ca ţărani colectivişti, făurindu-şi o viaţă nouă, îmbelşugată, în care nici bătrîneţea nu mai constituie o sursă de grijă, necazuri şi umilinţă.

În satul socialist se formează o ţărănime nouă, cu mentalitate şi gîndire avansată, din mijlocul căreia se ridică eroi ai muncii socialiste, preşedinţi de gospodării pricepuţi, colectivişti fruntaşi, cunoscuţi şi onoraţi în întreaga ţară.

Se schimbă şi condiţiile de viaţă ale colectiviştilor. Locul vechilor bordeie şi cocioabe este luat de case trainice, aspectuoase, luminoase. Privind în perspectiva anilor ce vin, trebuie să ne gîndim, încă de pe acum, că satul socialist tinde ca în mod treptat să se apropie de nivelul oraşului. Desigur este vorba de o apropiere sub aspectul condiţiilor de viaţă şi nicidecum de o apropiere în spaţiu aşa cum o înţeleg unii cetăţeni care îşi construiesc case de-a lungul şoselelor în apropierea oraşelor.

Prin prisma acestei perspective, organele de arhitectură, sistematizare şi construcţii ale sfaturilor populare, C.S.C.A.S., trebuie să studieze problemele dezvoltării de viitor a satului şi să elaboreze proiecte de construcţii, schiţe-model de sistematizare a localităţilor rurale, pe baza cărora să se asigure folosirea raţională a teritoriului, aspectul armonios, estetic al construcţiilor, confortul locuinţelor, caracteristice vieţii noi, socialiste.

Raportul tov. Gheorghe Gheorghiu-Dej dă un tablou viu, însufleţitor, al perspectivelor minunate ce se deschid agriculturii noastre socialiste, indică cu claritate sarcinile ce ne stau în faţă, căile de înfăptuire a unui nou şi puternic avînt al agriculturii.

Ţin să-mi exprim, ca şi tovarăşii care au luat cuvîntul anterior, deplina aprobare faţă de măsurile propuse dezbaterii în sesiunea extraordinară a Marii Adunări Naţionale, convingerea că strîns uniţi în jurul partidului, Comitetului său Central în frunte cu tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej, clasa muncitoare, ţărănimea colectivistă, intelectualitatea, desfăşurînd întregul elan, energia şi capacitatea creatoare ce le sînt caracteristice, vor înfăptui cu deplin succes noile sarcini cerute de avîntul general al economiei şi culturii socialiste din patria noastră. *(Cuvîntarea a fost subliniată cu puternice aplauze).*

Un grup de decoraţi într-una din pauze

TRĂIASCĂ 1 MAI
ZIUA SOLIDARITĂŢII INTERNAŢIONALE A CELOR CE MUNCESC!

Sărbătoarea oamenilor muncii de pretutindeni

În fiecare an, la 1 Mai, sărbătorim o zi scumpă oamenilor muncii de pretutindeni — Ziua solidarităţii internaţionale a celor ce muncesc, a frăţiei muncitorilor de pretutindeni. În ziua aceasta, cînd primăvara străluceşte în toată frumuseţea ei, omenirea muncitoare îşi trece în revistă forţele sale şi succesele dobîndite în lupta pentru pace şi libertate.

Au trecut mai bine de 70 de ani de cînd omenirea muncitoare a hotărît să înscrie în calendarul său ziua de 1 Mai ca una din cele mai mari sărbători ale sale. Pe atunci, domnia capitalului era atotputernică. Oriunde îţi întorceai privirile, nu vedeai decît asuprire şi exploatare. Dar fiecare an care a trecut de atunci a marcat noi succese în lupta clasei muncitoare pentru o viaţă liberă, pace şi progres social. Astăzi visurile înaripate pentru care au luptat şi luptă oamenii muncii au devenit realitate vie pe mai mult de o pătrime a globului pămîntesc. Sub steagul socialismului păşeşte mai mult de o treime din omenire. Sistemul socialist a devenit în zilele noastre factorul hotărîtor al dezvoltării societăţii omeneşti. Astăzi sărbătorim ziua de 1 Mai în condiţiile în care forţele păcii, ale democraţiei şi socialismului sînt mai puternice ca oricînd. Trăim în epoca al cărei principal conţinut îl constituie trecerea de la capitalism la socialism, în epoca unui nestăvilit avînt al mişcării comuniste şi muncitoreşti internaţionale.

În anul care a trecut, a avut loc cel de-al XXII-lea Congres al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, eveniment de excepţională însemnătate în viaţa poporului sovietic. Programul partidului, adoptat de Congres, prin care se proclamă în mod solemn că actuala generaţie a oamenilor sovietici va trăi în comunism arată cu deosebită forţă oamenilor muncii de pretutindeni perspectiva luminoasă pe care societatea socialistă o deschide tuturor celor ce muncesc. Cu drept cuvînt Programul P.C.U.S. a fost denumit Manifestul Comunist al epocii noastre.

Succesele de la an la an tot mai mari ale ţărilor socialiste în întrecerea paşnică cu capitalismul dovedesc cu putere în faţa întregii omeniri superioritatea socialismului asupra orînduirii capitaliste condamnate de istorie. Sîntem mîndri că la înfăptuirea acestor succese o importantă contribuţie o aduce şi ţara noastră.

Doar 17 ani au trecut de la sărbătorirea în libertate a primului 1 Mai şi ţara întreagă şi-a schimbat înfăţişarea. Sub conducerea partidului, poporul nostru muncitor înfăptuieşte programul desăvîrşirii construcţiei socialiste elaborat de Congresul al III-lea al P.M.R.

Sîntem în anul care marchează încheierea primei jumătăţi a planului şesenal de dezvoltare a economiei naţionale. O trecere în revistă a succeselor obţinute de oamenii muncii pe calea dezvoltării economiei naţionale în anul care a trecut stă mărturie a realizărilor de care este în stare un popor liber, stăpîn pe soarta sa. În anul 1961, producţia industrială a fost de aproape 5 ori şi jumătate mai mare decît în 1949. În comparaţie cu anul 1938, anul trecut producţia industriei constructoare de maşini, a industriei energiei electrice şi a materialelor de construcţii a fost de peste 12 ori mai mare, iar a industriei chimice de peste 14 ori.

În preajma celui de al 18-lea Întîi Mai liber sărbătorim un eveniment de importanţă istorică în viaţa poporului nostru: încheierea colectivizării agriculturii. La ora cînd scriem aceste rînduri continuă să se desfăşoare lucrările sesiunii extraordinare a Marii Adunări Naţionale, sesiune consacrată acestui eveniment. Încheierea colectivizării agriculturii reprezintă o mare victorie a partidului şi a întregului popor pe calea desăvîrşirii construcţiei socialismului, o mărturie strălucită a încrederii cu care ţărănimea urmează calea arătată de partid. Sectorul socialist din agricultură deţine astăzi 96 la sută din suprafaţa arabilă şi 93,4 la sută din suprafaţa agricolă a ţării. Gospodăriile colective cuprind 3.201.000 de familii, aproape totalitatea familiilor ţărăneşti.

Eroica noastră clasă muncitoare, întregul popor sărbătoresc cu mare bucurie victoria obţinută. Sub conducerea partidului nostru, stăpîni pe soarta şi pe munca lor, milioane de ţărani, în trecut exploataţi şi umiliţi, îşi făuresc astăzi o viaţă îmbelşugată şi fericită. Străbătînd satele patriei observi cu uşurinţă marile transformări ce s-au petrecut aici.

În realizarea acestor transformări, ţărănimea s-a bucurat de sprijinul puternic şi permanent al statului nostru democrat-popular. Investiţiile statului în agricultură au fost în ultimii 12 ani de peste 23 de miliarde de lei. Agricultura dispune astăzi de 54.000 tractoare fizice, 50.000 semănători mecanice, 25.000 combine pentru păioase şi alte maşini agricole. Statul a acordat gospodăriilor colective pentru dezvoltarea multilaterală a producţiei, întărirea economică şi creşterea averii obşteşti, numai în ultimii trei ani peste 1.726 milioane lei. Acest sprijin acordat ţărănimii colectiviste i-a creat largi posibilităţi de sporire a producţiei agricole, de ridicare a nivelului de trai şi cultural. Ţărănimea noastră se hrăneşte şi se îmbracă mai bine decît în trecut, consumă mai multă carne, zahăr, lapte, cumpără mai multe produse industriale, textile, încălţăminte, mobilă, produse electrotehnice şi alte mărfuri de uz casnic.

O amploare cu totul deosebită au luat construcţiile de locuinţe. Numai în perioada 1956-1961 s-au construit la sate peste o jumătate de milion de case de locuit. În ultimii trei ani au fost construite în mediul rural circa 7.300 săli de clasă; întregul tineret sătesc de vîrstă şcolară, în număr de 1.860.000, a fost cuprins în învăţămîntul general de 7 ani. Peste 11.600 de cămine culturale şi case de citit, mai mult de 3.300 de cinematografe, mii şi mii de formaţii artistice şi teatrale de amatori fac să înflorească şi [illegible] viaţa culturală a satelor noastre.

De ziua marii sărbători a solidarităţii internaţionale a celor ce muncesc, poporul nostru raportează cu mîndrie partidului şi guvernului marile izbînzi dobîndite în dezvoltarea tuturor ramurilor economiei naţionale. Cele două clase sociale prietene, clasa muncitoare, conducătoare a tuturor oamenilor muncii şi clasa ţărănimii colectiviste, împreună cu intelectualitatea, merg umăr la umăr înainte, sub conducerea încercată a partidului, spre desăvîrşirea construirii societăţii socialiste şi trecerea treptată la construirea comunismului.

Ion Bănuţă

Flamură de Mai

Flamuri tinere, de floare,
se răsfring peste livadă,
mare de mărgăritare
cu reflexe de zăpadă.

Muguri au dat în soare,
buzna — precum dau ghiduşii
într-o zi de sărbătoare —
detunînd canatul uşii.

Muguri sînt solii verii —
bucuria rîde-n muguri —
şi duc sarcina puterii
rumenind-o toamna-n struguri.

Flamură de Mai, frumoasă,
te-am purtat în piepturi, tainic
şi acum pe orice casă,
vremii noastre îi eşti crainic.

Flamuri tinere, de floare,
se răsfring peste livadă,
mare de mărgăritare
cu reflexe de zăpadă.

Al 100.000-lea tractor

În hala de montaj a Uzinelor de tractoare din Braşov, ca şi în întreaga ţară, ziua de muncă de vineri a început într-o atmosferă de mare entuziasm şi însufleţire. În întrecerea desfăşurată în cinstea deschiderii sesiunii extraordinare a Marii Adunări Naţionale şi a zilei de 1 Mai constructorii de tractoare au realizat un important succes: pe banda de montaj au început lucrările pentru montarea tractorului cu numărul de fabricaţie 100.000. Evenimentul se pregătea cu zile în urmă, iar vineri, în uzină, vestea începerii montajului celui de al o sută miilea tractor a trecut cu iuţeală de la un om la altul. Pentru aceasta au muncit cu dragoste şi pricepere miezuitoarele din echipa Ilincăi Coapşi, oţelarii primtopitorului Niculae Dinu, turnătorii din brigada condusă de Gheorghe Popovici, strungarul Niculae Oancea din secţia motor şi mecanicul Visarion Vasilica, care lucrează la rodajul motoarelor şi alţi zeci de constructori de tractoare care s-au situat în tot cursul anului în fruntea întrecerii socialiste. Producînd tot mai multe tractoare, mai bune şi din ce în ce mai perfecţionate, colectivul uzinei din Braşov le pune la îndemîna oamenilor muncii de pe ogoare pentru sporirea rodniciei ogoarelor înfrăţite ale ţării.

In cinstea marii sărbători

Regiunile Bucureşti şi Dobrogea au terminat însămînţarea porumbului

Folosind din plin capacitatea de lucru a tractoarelor, maşinilor şi a atelajelor, oamenii muncii de pe ogoarele regiunii Bucureşti au terminat pînă în seara zilei de ieri semănatul porumbului.

Experienţa multor unităţi fruntaşe din această regiune a demonstrat limpede avantajele culturilor intercalate prin porumb. Este cunoscut că de pe un hectar se poate obţine un venit în plus de 1300—1500 lei dacă se seamănă prin porumb fasole sau dovleci, fără a efectua lucrări în plus. În această primăvară, cultura intercalată a luat o mare extindere în regiunea Bucureşti. S-au semănat intercalat în porumb aproape 100.000 hectare cu fasole şi 26.000 de hectare cu dovleci.

Imediat după ce primele plante au răsărit şi s-au dezvoltat, s-a trecut la întreţinerea lor. Numeroase gospodării agricole de stat şi colective au început prima praşilă la sfecla de zahăr şi floarea-soarelui, asigurînd astfel condiţii bune pentru obţinerea unor recolte bogate în acest an.

★

CONSTANŢA. — Sîmbătă s-a terminat în regiunea Dobrogea însămînţarea porumbului pentru boabe şi siloz. Întreaga suprafaţă destinată porumbului pentru boabe a fost însămînţată numai cu sămînţă dublu hibridă.

În prezent, lucrătorii gospodăriilor agricole de stat şi membrii gospodăriilor agricole colective fac ultimele pregătiri pentru începerea lucrărilor de întreţinere a culturilor însămînţate în toamnă şi în primele zile ale acestei primăveri.

In numai 6 zile

Anul acesta, gospodăria colectivă din comuna Someş-Odorhei, raionul Zalău, a avut planificat să însămînţeze cu porumb 374 ha, din care 66 ha repartizate spre a se produce 5.000 kg la ha în cultură neirigată. Colectiviştii şi-au luat angajamentul ca de pe întreaga suprafaţă semănată cu porumb să obţină în medie 4.500 kg porumb boabe la hectar.

Pe 50 la sută din suprafaţă s-au însămînţat în cultură intercalată fasole, iar pe 30 la sută în cultură intercalată, dovleci.

Datorită faptului că munca a fost bine organizată s-a reuşit ca în cinstea zilei de 1 Mai semănatul porumbului să se facă la timp. In acest an, semănatul porumbului a durat numai 6 zile bune de lucru. Pe 80 la sută din suprafaţă am folosit porumb dublu hibrid.

La pregătirea terenului am folosit cultivatorul, grapele cu discuri, cu comandă hidraulică, asigurîndu-se o bună pregătire a terenului. De asemenea, la semănat s-au folosit maşinile de la S.M.T. — 2 S.P.C. — 2, cu care am semănat în rînduri perfect drepte, administrîndu-se concomitent cu semănatul şi îngrăşăminte minerale (azotat de amoniu, superfosfat şi nitrocalcar).

Ing. BLAJ IOAN
corespondent

În întrecere

Gavril Caia ieşi cu tractorul în drum şi de acolo se îndreptă spre tarlaua unde semănase pînă acum porumbul. Grăbi, căci soarele era gata să răsară. La marginea tarlalei, îl şi aşteptau mînuitorii de agregat — colectiviştii Gheorghe Lazăr şi Ioan Nişu. Brigadierul Ştefan Catina, unul dintre cei mai vrednici comunişti din gospodăria colectivă de aci, din Sacoşul Turcesc, raionul Timişoara, le spuse:

— Să vedem şi azi ce puteţi. Dacă grăbiţi, putem încheia însămînţatul porumbului pe cele 420 hectare, căci şi ceilalţi tractorişti ai brigăzii a 16-a a S.M.T.-ului nostru, Remetea Mare, care se află în întrecere, sînt de-acum în brazdă... Ne-am angajat doară ca în întîmpinarea sesiunii extraordinare a Marii Adunări Naţionale şi a zilei de 1 Mai să terminăm complet lucrul.

Gavril Caia aşteptă nerăbdător pînă ce oamenii umplură cutiile semănătorii şi porni la lucru. Din mers îi ceru brigadierului să ia măsuri pentru aducerea sacilor cu sămînţă la anumite puncte mai accesibile pentru aprovizionare. Lucră încordat, cu atenţie. Îi îndemna pe mînuitorii de agregat să nu piardă nici un minut.

Pe înserate, tarlaua era „gata". Cînd sosiră la sediul brigăzii a 16-a, tovarăşii lui de muncă îl felicitară. Potrivit recepţiei făcute, în această zi Gavril Caia semănase mai mult decît toţi ceilalţi. Gospodăria putea raporta deci că însămînţatul porumbului pe 420 ha a fost terminat.

Raioane fruntaşe

GALAŢI. — Ieri s-au terminat însămînţările în raioanele Brăila şi Făurei. De asemenea, colectiviştii şi mecanizatorii din raioanele Tecuci şi Bujor au terminat semănatul porumbului pe o suprafaţă de 32.000 hectare şi respectiv 25.000 hectare. Ei au dat mare atenţie lucrărilor pe suprafeţele destinate obţinerii unei producţii medii de 5000 kg. porumb boabe la hectar în condiţii neirigate.

★

ORADEA. — În gospodăriile colective din regiunea Crişana se desfăşoară în aceste zile cu forţe sporite munca pentru terminarea semănatului porumbului. În marea majoritate a raioanelor ritmul zilnic de lucru este mai rapid decît cel planificat.

În raionul Gurahonţ lucrările de însămînţare au fost terminate. Ele se află în fază avansată şi în raioanele Beiuş şi Şimlău. Pînă acum au terminat însămînţatul porumbului 126 de gospodării colective din regiune.

★

PITEŞTI. — Folosind cu pricepere atelajele, muncind cu însufleţire, colectiviştii din raionul Rm. Vîlcea, regiunea Argeş, au terminat ieri de însămînţat întreaga suprafaţă destinată culturii porumbului, îndeplinindu-şi prin aceasta, cu cîteva zile mai înainte de termen angajamentele luate în cinstea zilei de 1 Mai.

Rezultate cu care ne mîndrim

Peste 5.000 de muncitori zilieri şi sezonieri au lucrat săptămînile acestea pe cele 1.502 ha cu vii ale gospodăriei de stat Odobeşti — regiunea Galaţi. Organizîndu-se bine lucrările, intensificîndu-se de către comitetul sindicatului întrecerea socialistă în întîmpinarea sesiunii Marii Adunări Naţionale şi a zilei de 1 Mai, în gospodăria noastră s-a reuşit a se obţine un remarcabil succes, lucrările de dezgropat, tăiat şi copcit, ca şi cercuitul şi legatul viţelor fiind de-acum terminate. Pe o mare suprafaţă s-a executat şi aratul printre rîndurile de viţe. De asemenea, s-au plantat cu viţă de vie încă 100 ha la secţia a 2-a condusă de tov. ing. Toma Leca.

În scopul fertilizării solului în vii, pe lîngă cele 8.500 tone îngrăşăminte organice încorporate în toamna trecută, acum s-au dat încă 56 tone superfosfat, 20 de tone sare potasică şi 20 de tone de azotat de amoniu.

Pe cele 58 de ha ale brigăzii a 17-a din secţia 1 pe care o conduc, s-au dat cîte 300 kg. superfosfat la ha. Rezultate foarte bune s-au obţinut în întrecerea socialistă şi la brigăzile conduse de tovarăşii Alecu Davideanu, Mihai Hopu, Petrică Dragomir şi Sandu Constantin.

În primăvara acestui an au fost înlocuiţi totodată 2 milioane de araci, iar pe 40 ha cu vie s-au pus spalieri noi de stejar.

De pe cele 125 ha cu loturi demonstrative ale gospodăriei, muncitorii noştri şi-au luat angajamentul să obţină anul acesta cîte 14.000 kg struguri la ha, iar de pe un lot special de 16 ha, cîte 30.000 kg struguri la ha.

GH. SAVIN
maistru viticol, gospodăria de stat Odobeşti

La gospodăria de stat Roşia, din preajma Capitalei, se lucrează din plin la semănatul porumbului. Anul acesta, aici s-a planificat să se obţină de pe 100 hectare cîte 5.000 kg de porumb boabe la hectar în cultură neirigată. Acum, pe terenurile pregătite din vreme, se însămînţează hibrizi dubli de mare randament. În fotografie: inginerii Alexandru Cubici şi Dumitru Stroe, împreună cu tînăra practicantă Ioana Stanciu, se interesează de calitatea însămînţărilor

ARMINDENI

Într-acest 1 Mai mă gîndesc la nişte ţărani, colectivişti din comuna Ciorăşti, raionul Rîmnicu Sărat, pe care i-am cunoscut de curînd. La unul dintre ei — la Ion G. R. Vlad — am fost invitat împreună cu brigadierul gospodăriei colective, Gavrilă Bădiu. Văd şi acum patul cu saltea groasă, cuvertura, pernele înfoiate, moi, preşurile curate, perdelele albe-colilie.

— Ne pare bine de vizită, a zis soţia colectivistului, privind cu bunătate; acum nu ne mai este ruşine cînd musafirii ne calcă pragul casei.

...Pe masă au apărut, nu ştiu cînd, cîteva bunătăţi: felii galbene de cozonac, aşezate într-o farfurie, o cană mare cu vin şi pahare curate în care gazda a turnat vinul roşu, limpede şi rece.

— Poftiţi, gustaţi din cozonacul şi vinul nostru, ne-a îndemnat Gina Ion G. R. Vlad.

Urechile şi mai ales inimile ne erau mîngîiate de o melodie dulce: Balada lui Porumbescu, pe care o ascultam la aparatul de radio al colectivistului Ion G. R. Vlad, pe cînd gustam cozonacul minunat şi vinul roşu.

Brigadierul Gavrilă Bădiu tăcea, doar ochii lui spuneau mai mult decît ar fi putut să spună toate vorbele la un loc.

Am rugat pe gazdă să ne îngăduie a vizita şi celelalte trei camere. Prima, în formă dreptunghiulară, e folosită ca sufragerie — în zile mari, cu masă la mijloc şi scaune în jur. A doua e camera mobilată de curînd: şifonier, oglindă de toaletă, pat, cuvertură nou-nouţă, preşuri, perdele, carpete pe pereţii albi. A treia cameră, aranjată şi ea cu gust, găzduieşte lucrurile aduse de Gina ca zestre: un pat şi un dulap din lemn de brad, lucrate de un „meşter" din Ciorăşti.

— Le-am dosit; nu mai sînt la modă, zice gazda, şi rîde.

Revenim îndemnaţi de gazdă la cozonacul dulce şi vinul roşu, iar la plecare, ţăranca tînără, mică de statură, Gina G. R. Vlad, a grăit cu multă bucurie:

— Casă de colectivist, tovarăşi!

Da! Casă din cărămidă — casă nouă, construită cu bani de pe urma muncii în gospodăria colectivă, cum şi-au construit de altfel în Ciorăşti peste 60 la sută din numărul colectiviştilor. Locul maldărului de trestii cu care erau învelite odinioară casele l-au luat pentru totdeauna la Ciorăşti, şi în toate satele, tabla galvanizată şi ţigla roşie. Colectiviştii din această comună şi-au cumpărat mobilă, circa 400 de aragaze, peste 100 de aparate de radio şi sute de difuzoare, circa 100 de maşini de cusut, peste 500 de biciclete. Comuna s-a îmbogăţit cu un cinematograf, un nou şi încăpător local de cămin cultural, dispensar medical şi casă de naşteri, farmacie, lumină electrică.

Cine trece astăzi cu trenul de Făurei-Tecuci priveşte cu admiraţie, înainte de a ajunge în gara Ciorăşti, la construcţiile noi, frumos rînduite în dreapta. Acestea sînt clădirile sectorului zootehnic al gospodăriei colective din comuna Ciorăşti. Admiraţia călătorului ar fi însă şi mai mare dacă ar avea posibilitatea să vadă averea colectiviştilor aflată în acele grajduri, maternităţi de scroafe, saivane, puiernițe. Se află aici o mare parte din marea avere obştească a colectiviştilor din acest sat de cîmp, avere care la sfîrşitul anului 1961 se ridica la 5.594.970 lei. Averea aceasta demonstrează din plin progresele gospodăriei, căci de la cele 5 vaci, de la cei 10 boi şi 40 de cai cît aveau colectiviştii ca avere obştească la înfiinţarea gospodăriei, acum fermele lor de animale numără 795 taurine, din care 275 vaci şi juninci, 515 porcine, din care 70 scroafe şi 65 scrofiţe, aproape 1.300 de oi, 3.440 păsări (în afară de cele peste 4.000 valorificate în cursul anului 1961).

— Anul acesta, spunea tov. Ion Coman, preşedintele gospodăriei colective din Ciorăşti, avem cultivate cu grîu 1.025 hectare (mai mult cu 110 hectare decît în 1961), pe care avem planificată o producţie medie la hectar de 1.900 kg. Porumbul pe 940 hectare (cu 85 hectare mai mult decît în 1961) l-am însămînţat, avînd în plan să obţinem o producţie de 5.000 kg boabe la ha pe 470 hectare şi 3.200 kg boabe pe restul suprafeţei. Călăuzindu-ne după indicaţiile cuprinse în raportul prezentat de tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej la sesiunea extraordinară a Marii Adunări Naţionale, gospodăria noastră va spori necontenit producţia de cereale, va dezvolta averea obştească, aceasta ducînd nemijlocit la întărirea ei economică. Astfel, în acest an numărul vacilor şi junincilor va ajunge la 900 capete, al oilor la 1.800 capete, al scroafelor la 190 capete, al porcilor puşi la îngrăşat la 525, al păsărilor la peste 15.000 capete, dintre care 5.000 vor fi păsări-matcă.

1 Mai în comuna Ciorăşti. Cîmpia pe care n-o poţi cuprinde cu privirea a fost lucrată de gospodari pricepuţi şi harnici. Semănăturile de toamnă cresc văzînd cu ochii, iar cele de primăvară au fost la timp însămînţate.

★

1 Mai, Ziua solidarităţii internaţionale a tuturor oamenilor muncii de pe faţa pămîntului, este şi serbarea belşugului vieţii de colectivist, pe care l-am văzut în casa lui Ion G. R. Vlad din Ciorăşti.

RADU SANDU

Cultivă fasole intercalată cu porumb

Anul trecut, gospodăria agricolă de stat Andrăşeşti din regiunea Bucureşti a cultivat pe o suprafaţă de peste 300 de ha fasole intercalată printre rîndurile de porumb, obţinînd o recoltă de 388 de kg de fasole la ha.

Folosind experienţa acumulată anul trecut, gospodăria cultivă în acest an fasole intercalată pe toată suprafaţa de 582 de ha. însămînţată cu porumb pentru boabe.

La fel au procedat gospodăriile agricole de stat Balaciu, Cocargeaua şi altele. Prin extinderea cultivării fasolei între rîndurile de porumb, gospodăriile agricole de stat din regiunea Bucureşti îşi măresc considerabil producţia marfă la ha, realizînd totodată însemnate beneficii peste plan.

Lucrări de cea mai bună calitate

Mecanizatorii din gospodăriile agricole de stat Apold şi Ţicmandru, cei din S.M.T.-urile care deservesc gospodăriile colective din Laslea, Hoghilad, Daneş, Crişu şi Daia, din raionul Sighişoara — regiunea Braşov — au muncit cu însufleţire în ultimele zile pentru a obţine rezultate cît mai frumoase în cinstea zilei de 1 Mai. Ca urmare a avîntului cu care au lucrat, ei au reuşit să termine însămînţatul porumbului. Lucrările executate sînt de cea mai bună calitate.

„AGRICULTURA NOUĂ", organ al Ministerului Agriculturii şi al Comitetului Central al Uniunii Sindicatelor din întreprinderile şi instituţiile agricole. Apare bisăptămînal. Redacţia şi Administraţia: Piaţa Scînteii nr. 1, Bucureşti. Telefon: 17.60.10
Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii.